

دستور کار

مشترک ما

گزارش دبیر کل

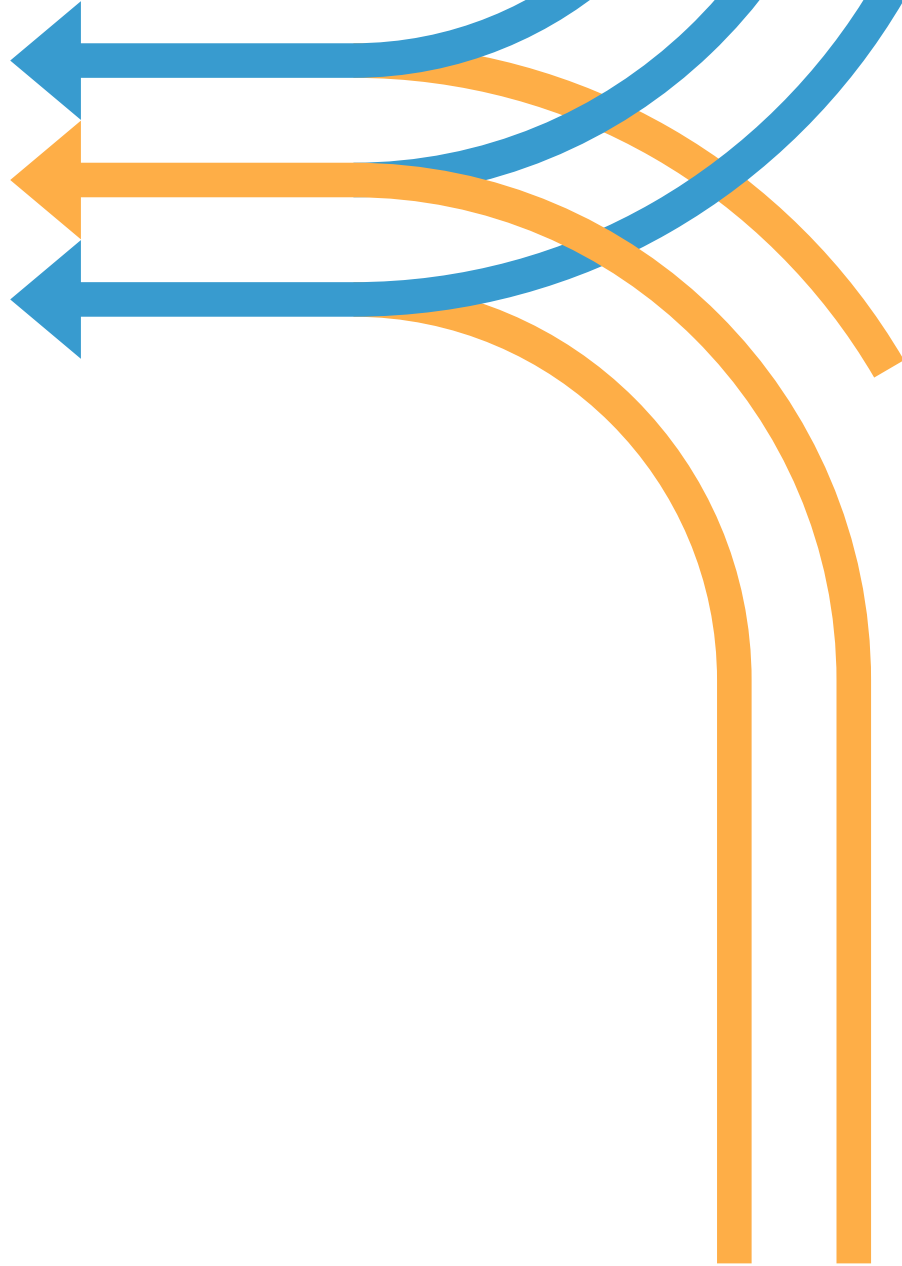
سازمان ملل متحد

دستور کار

مشترک ما

گزارش دبیر کل

سازمان ملل متحد

شناسنامه اثر

حق نشر:

دستور کار مشترک ما – گزارش دبیرکل

منتشر شده توسط سازمان ملل متحد

نیویورک، NY 10017، ایالات متحده آمریکا

حق نشر متعلق به سازمان ملل متحد؛ تاریخ نشر: ۲۰۲۱

همه حقوق محفوظ است.

کلیات این سند منتشر شده به هیچ شکل یا وسیله‌ای، اعم از الکترونیکی یا مکانیکی، از جمله فتوکپی، ضبط یا هرگونه سیستم ذخیره و بازیابی اطلاعات که اکنون شناخته شده هستند یا در آینده اختراع خواهند شد، نباید بدون اجازه کتبی ناشر، تکثیر یا ارسال شود.

همه پرسش‌های مربوط به حقوق و مجوزها، از جمله حقوق فرعی ناشر را به نشانی زیر ارسال کنید:

انتشارات سازمان ملل متحد

۴۰۵ شرقی، خیابان ۴۲م، S-09FW001

نیویورک، NY 10017

ایالات متحده آمریکا

رایانامه: permissions@un.org

وبگاه: <http://shop.un.org>

درخواست‌های مربوط به تکثیر گزیده‌هایی از این سند منتشر شده یا کپی از آن باید به مرکز دریافت حق نشر به نشانی www.copyright.com ارسال شود.

شابک: ۹۷۸-۹۲-۱۱۰۱۴۴۶-۴

شابک (نسخه الکترونیکی): ۹۷۸-۹۲-۱۰۰۱۰۱۲-۲

شابک (نسخه EPUB): ۹۷۸-۹۲-۱۳۵۸۳۸۹-۰

شماره فروش: E.21.1.8

طراحی و انتشار توسط:

بخش مدیریت کنفرانس، دفتر سازمان ملل متحد در ژنو

اداره ارتباطات جهانی، سازمان ملل متحد، نیویورک

اداره مجمع عمومی و مدیریت کنفرانس، سازمان ملل متحد، نیویورک

ذکر منبع:

منبع تمام عکس‌های مورد استفاده در این سند، دبیرخانه سازمان ملل متحد و دیگر نهادهای سازمان ملل متحد است.

تمام داده‌های این اثر از سازمان ملل متحد گرفته شده است، مگر این که خلاف آن ذکر شده باشد.

رو جلد: سازمان ملل متحد – زنان / پائولا گارسیا

منتشر شده توسط: مرکز اطلاعات سازمان ملل متحد، تهران

مترجم: تورج شیرآلیلو

صفحه آرایی و چاپ: شرکت نگین سپهر سامان

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

چاپ: اول

تاریخ انتشار: دی ۱۴۰۰

۱۰	۱. زنگ هشدار
۱۴	الف. انتخاب پیش روی ما
۱۴	ب. تجدید همبستگی
۱۸	پ. دستور کار مشترک ما
۲۰	۲. ما مردمان: قرارداد اجتماعی احیا شده مبتنی بر حقوق بشر
۲۲	الف. مبانی قرارداد اجتماعی احیا شده
۲۴	ب. اعتماد
۲۷	ج. دربرگیری، حمایت و مشارکت
۳۳	د. سنجش و ارزیابی امور حائز اهمیت برای مردم و این سیاره
۳۴	۳. نسل های آتی: شکل دهی به آینده
۳۷	الف. همبستگی با نسل های جوان تر
۴۱	ب. همبستگی با نسل های آینده
۴۴	۴. ملل بزرگ و کوچک: توافق جهانی جدید برای تامین کالاهای عمومی جهانی و توجه به خطرات عمده
۴۶	الف. حفاظت از منابع مشترک جهانی و تامین کالاهای عمومی جهانی
۶۱	ب. توجه به خطرات عمده
۶۲	پ. گام های بعدی
۶۶	۵. اهداف و اصول: سازگاری سازمان ملل متحد با عصر جدید
۶۸	الف. خطاب به دبیرخانه و نظام سازمان ملل متحد
۷۲	ب. برای ملاحظه کشورهای عضو
۷۶	۶. حرکت به جلو
۷۷	پیوست: فرایند همفکری ها پیرامون دستور کار مشترک ما

خلاصه

در نقطه عطف تاریخ قرار داریم.

بشر در بزرگ‌ترین آزمون مشترک‌مان پس از جنگ جهانی دوم و در مسیر انتخابی حساس و اضطراری قرار دارد؛ شکست یا پیشرفت.

بیماری کرونا و ویروس (کووید-۱۹) دنیای ما را دگرگون، سلامت‌مان را تهدید، اقتصاد و معیشت‌مان را نابود و فقر و نابرابری‌ها را بیشتر می‌کند.

درگیری‌ها ادامه داشته و شدت می‌یابد.

آثار مخرب تغییر اقلیم - قحطی، سیل، آتش‌سوزی و گرمای شدید - هستی‌مان را تهدید می‌کند.

فقر، تبعیض، خشونت و محرومیت، میلیون‌ها نفر را در سراسر جهان از حقوق‌شان برای تامین ضروریات اولیه زندگی مانند سلامت، ایمنی، واکسیناسیون در برابر بیماری، آب آشامیدنی سالم، یک وعده غذا و یا صندلی کلاس درس محروم می‌سازد.

مردم بیش از پیش نسبت به ارزش‌های اعتماد و همبستگی با یکدیگر بی‌اعتنایی می‌کنند؛ همان ارزش‌هایی که برای بازسازی جهان و تامین آینده‌ای بهتر و پایدارتر برای مردم و سیاره خود نیاز داریم.

رفاه بشریت - و در واقع همان آینده بشریت - به همبستگی و همکاری مشترک به عنوان خانواده‌ای جهانی برای دستیابی به اهداف مشترک بستگی دارد.

برای مردم، برای کره زمین، برای شکوفایی و برای صلح.

کشورهای عضو سازمان ملل متحد در سال گذشته به مناسبت هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس این سازمان به اتفاق پذیرفتند که چالش‌هایمان به هم مرتبط بوده و در تمام مرزها و مرزبندی‌ها وجود دارند. این چالش‌ها تنها با ارائه راه‌حلی منسجم، از طریق چندجانبه‌گرایی و سازمان ملل متحد به عنوان مهم‌ترین بخش اقدامات ما، قابل حل است.

کشورهای عضو از اینجانب خواستند پیشنهادهایی را برای پیشبرد دستورکار مشترک‌مان در قالب گزارش ارائه دهم. گزارش حاضر، پاسخ من است.

در تهیه این گزارش با طیف وسیعی از ذینفعان از جمله کشورهای عضو، رهبران فکری، جوانان، جامعه مدنی و نظام سازمان ملل متحد و بسیاری از هم‌پیمانان آن ارتباط برقرار کردیم.

پیام اصلی و مشخص این بود: انتخاب‌های امروزمان ممکن است به ناکامی‌های بیشتر یا پیشرفت به سمت آینده‌ای سبزتر، بهتر و امن‌تر بیانجامد. انتخاب با ماست، اما دیگر این فرصت دست نخواهد داد.

به همین علت است که دستورکار مشترک ما بیش از هر چیز دستورکاری است که برای تسریع در اجرای توافقنامه‌های موجود از جمله آرمان‌های توسعه‌ی پایدار طراحی شده است.

نخست، اکنون زمان آن فرا رسیده است که بار دیگر همبستگی جهانی را پذیرفته و در پی راه‌هایی جدید برای همکاری در راستای خیر عمومی باشیم. این امر باید شامل برنامه واکسیناسیون جهانی برای واکسینه کردن میلیون‌ها نفر علیه بیماری کووید-۱۹ باشد، میلیون‌ها نفری که در حال حاضر از این اقدام اولیه برای حفظ حیات خود محروم هستند. به علاوه، این مسئله مستلزم اقدامات فوری و جسورانه برای مقابله با بحران سه‌گانه اختلال در اقلیم، از بین رفتن تنوع زیستی و مسئله آلودگی باشد که در حال نابودی سیاره ما است.

دوم، اکنون زمان تجدید قرارداد اجتماعی بین دولت‌ها و مردم آن‌ها و در بین جوامع فرا رسیده است، تا از این طریق اعتماد را بازسازی کرده و تصویری جامع از حقوق بشر پیدا کرد. مردم باید نتایجی را ببینند که در زندگی روزمره‌شان انعکاس می‌یابد. این امر مستلزم مشارکت فعال و برابر زنان و دخترانی است که بدون مشارکت آنان هیچ قرارداد اجتماعی معناداری ممکن نیست. ترتیبات حکمرانی به‌روز هم باید در این امر دخیل باشد تا در زمینه ارائه کالاهای عمومی بهتر و آغاز دورانی جدید از حمایت اجتماعی جهانی، پوشش سلامت، آموزش، مهارت‌ها، کار مناسب و مسکن، و نیز دسترسی جهانی به اینترنت تا سال ۲۰۳۰ به عنوان حقوق اساسی بشر تاثیرگذار باشد. از همه کشورها دعوت می‌کنم تا در سطح ملی در زمینه توجه به دیدگاه عمومی، همفکری فراگیر و هدفمند داشته باشند تا همه شهروندان در ترسیم تصویری از آینده کشورهای خود اظهار نظر نمایند.

سوم، اکنون زمان آن فرا رسیده است که با حمایت از اجماع عمومی و تجربی حول محور حقایق، علم و دانش عامل آشفستگی دنیای مان یعنی معضل "اینفودمی" (گسترش اطلاعات بی‌پایه) را حل و فصل کنیم. "جنگ با علم" باید پایان پذیرد. همه تصمیمات مربوط به سیاست و بودجه باید با پشتوانه علمی و تخصص باشد. از این رو، خواستار ایجاد منشور اخلاق جهانی هستیم که به ترویج یکپارچگی اطلاعات عمومی منجر شود.

چهارم، اکنون زمان اصلاح ضعف‌های فاحش در نحوه سنجش رفاه و پیشرفت اقتصادی است. وقتی سود و منافع به قیمت از دست رفتن مردم و سیاره‌مان به دست می‌آید، در نهایت تصویری ناقص از هزینه واقعی رشد اقتصادی برای ما باقی می‌ماند. همان‌گونه که تولید ناخالص داخلی در حال حاضر برآورد می‌شود، این معیار نمی‌تواند تخریب انسانی و محیطی برخی از فعالیت‌های تجاری را منعکس کند. از این رو، خواستار انجام اقدامات جدید برای رفع خلاهای موجود در معیار تولید ناخالص داخلی هستیم تا مردم بتوانند از تأثیرات فعالیت‌های تجاری و وظایف خودمان در راستای حمایت از مردم و سیاره‌مان، درک کاملی بدست آورند.

پنجم، اکنون زمان چاره‌جویی در بلندمدت، ارائه خدمات بیشتر برای جوانان و نسل‌های بعدی و آمادگی بهتر برای چالش‌های پیش‌رو فرا رسیده است. دست‌ورکار مشترک ما مشتمل بر توصیه‌هایی برای مشارکت هدفمند، متنوع و تعامل موثر جوانان در داخل و خارج از سازمان ملل متحد، از جمله از طریق نمایندگی سیاسی مطلوب و تغییر ماهیت آموزش، پرورش مهارت‌ها و یادگیری مادام‌العمر است. همچنین پیشنهادهایی مانند شورای قیمومت با کارویژه جدید، آزمایشگاه آینده، بیانیه‌ای در مورد نسل‌های آینده و فرستاده ویژه سازمان ملل متحد را ارائه می‌دهم تا اطمینان حاصل شود که تصمیمات مربوط به سیاست و بودجه، تأثیر آن‌ها را بر نسل‌های آینده مورد توجه قرار می‌دهد. همچنین لازم است آمادگی بهتری برای پیشگیری از خطرات عمده جهانی و پاسخگویی به آن‌ها داشته باشیم. انتشار منظم گزارش آینده‌نگری راهبردی و خطرات جهانی برای سازمان ملل متحد حائز اهمیت خواهد بود؛ بعلاوه تشکیل همایشی اضطراری در واکنش به بحران‌های پیچیده جهانی را پیشنهاد می‌کنم.

ششم، اکنون زمان ایجاد نظام چندجانبه‌ای قوی‌تر، شبکه‌ای‌تر و فراگیرتر است که در چارچوب سازمان ملل متحد قرار داشته باشد. چندجانبه‌گرایی موثر به سازمان ملل متحد موثر بستگی دارد؛ زمانی که بتواند با چالش‌های جهانی سازگاری داشته و در عین حال به اهداف و اصول منشور خود نیز پایبند باشد. برای مثال، دست‌ورکار جدیدی را برای صلح، گفتگوهای چندجانبه در مورد فضای بیرونی و پیمان جهانی دیجیتال، همچنین اجلاس دوسالانه بین‌اعضای گروه ۲۰ و شورای اقتصادی و اجتماعی، دبیرکل و سران موسسات مالی بین‌المللی پیشنهاد می‌کنم. در کل، مشارکت قوی‌تر همه ذینفعان مربوطه ضروری به نظر می‌رسد و به دنبال ایجاد یک گروه مشورتی در مورد دولت‌های محلی و منطقه‌ای هستیم.

سازمان ملل متحد به مدت ۷۵ سال کشورهای جهان را برای حل چالش‌های جهانی گرد هم آورده است: از درگیری‌ها و گرسنگی گرفته تا ریشه‌کنی بیماری، تا فضای بیرونی و دنیای دیجیتال، تا حقوق بشر و خلع سلاح. در این دوره اختلافات، دو دستگی‌ها و بی‌اعتمادی، اگر بخواهیم آینده‌ای بهتر، سبزتر و آرام‌تر را برای همه مردم تضمین کنیم، این فضا بیش از هر زمان دیگری مورد نیاز است. بر اساس این گزارش، از یک هیئت مشورتی عالی‌رتبه به سرپرستی سران دولت‌ها و حکومت‌ها تقاضا خواهیم کرد تا کالای عمومی جهانی و سایر حوزه‌های مورد علاقه مشترک را شناسایی کنند که در آن‌ها بیشترین نیاز به اصلاح در شیوه مدیریت احساس می‌شود، و گزینه‌هایی را نیز برای تحقق این امر پیشنهاد دهند.

بدین ترتیب، برگزاری اجلاس آینده را پیشنهاد می‌کنم تا اجماع جهانی جدیدی در مورد آینده ما و اقداماتی ایجاد شود که امروز می‌توانیم برای تامین آن انجام دهیم.

بشریت بارها نشان داده است که در صورت همکاری، می‌تواند به دستاوردهای بزرگی برسد. این دستورکار مشترک، نقشه راه ما برای بازپس‌گیری این روحیه مثبت و اقدام به بازسازی جهان و اصلاح اعتماد به یکدیگر است که در این برهه از تاریخ به شدت به آن نیازمند هستیم. اکنون زمان آن است که در مسیر مشترک خود، گام‌های بعدی را در همبستگی با مردم و برای همه آنان برداریم.

© UN Photo/Eskinder Debebe

پیشنهادهای کلیدی در تعهدات ۱۲ گانه

برگرفته از بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد یادبود سازمان ملل متحد

همه اقدامات پیشنهادی در راستای تسریع در فرآیند دستیابی به آرمان‌های توسعه پایدار طراحی شده است.

نکات کلیدی پیشنهادی:

۵. قرار دادن زنان و دختران در کانون امور

- لغو قوانین تبعیض آمیز جنسیتی
- ترویج برابری جنسیتی، از جمله از طریق سهمیه بندی و اقدامات خاص
- تسهیل مشارکت اقتصادی زنان، از جمله سرمایه گذاری در اقتصاد مراقبت و حمایت از زنان کارآفرین
- مشارکت دهی زنان جوان
- ریشه کنی خشونت علیه زنان و دختران، از جمله با بهره گیری از **طرح واکنش در شرایط اضطراری**

۶. اعتمادسازی

- منشور جهانی اخلاق که یکپارچگی اطلاعات عمومی را ترویج می کند
- بهبود تجربیات مردم با نهادهای عمومی و خدمات اساسی
- اقدامات آماده سازی برای توجه به دیدگاه عمومی به شکل فراگیر در سطح ملی و خدمات اساسی
- اقدام برای مقابله با فساد مطابق با کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه فساد
- نظام مالیاتی بین المللی اصلاح شده
- ساختار مشترک در خصوص یکپارچگی مالی و مقابله با جریان های مالی نامشروع

۳. ترویج صلح و جلوگیری از درگیری ها

- دستورکار جدید برای صلح** با هدف:
 - کاهش خطرات راهبردی (تسلیحات هسته ای، جنگ سایبری، تسلیحات خودمختار)
 - تقویت آینده نگری بین المللی
 - تغییر شکل پاسخ به همه انواع خشونت ها
 - سرمایه گذاری در امر پیشگیری و تثبیت صلح، از جمله صندوق تثبیت صلح و کمیسیون تحکیم صلح
 - حمایت از اقدامات پیشگیرانه منطقه ای
 - قرارگیری زنان و دختران در کانون سیاست های امنیتی

- استفاده صلح آمیز، ایمن و پایدار از **فضای بیرونی**، از جمله از طریق گفتگوی چند جانبه بین ذینفعان در مورد فضای بیرونی

۴. پایبندی به قوانین بین المللی و تضمین عدالت

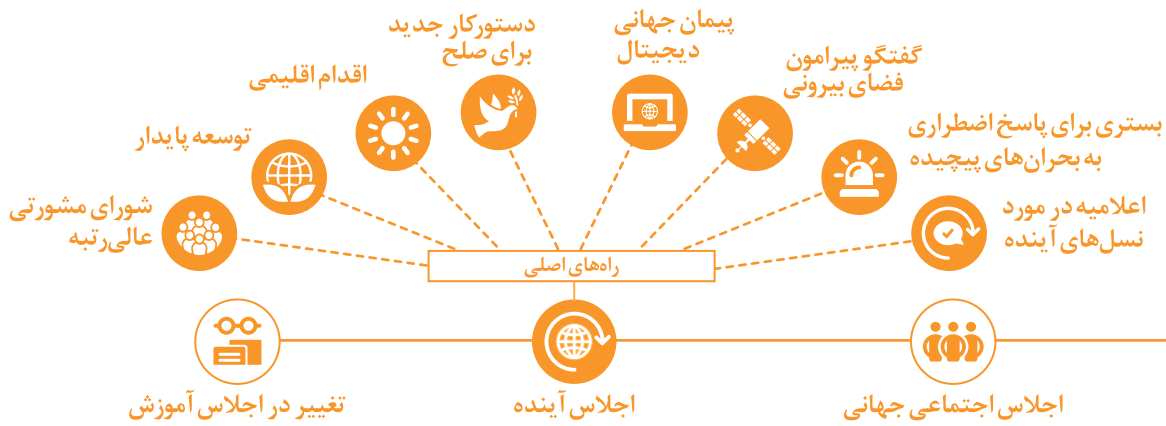
- حقوق بشر به عنوان اقدامی در جهت **حل مشکل**، از جمله قوانین جامع ضد تبعیض و ترویج مشارکت
- کاربرد **حقوق بشر** بصورت آنلاین و بهره برداری از آن در مسائل مرزی و فن آوری های نوین
- دسترسی جهانی به اینترنت به عنوان حق بشر
- سازوکارهای حقوق بشر بر پایه مالی پایدارتر
- هویت قانونی برای همه**، پایان بی تابعیتی و حمایت از آوارگان داخلی، پناهندگان و مهاجران
- چشم انداز جدید برای **حاکمیت قانون**
- نقشه راه جهانی برای توسعه و اجرای موثر حقوق بین الملل

۱. هیچ کس نادیده انگاشته نشود

- قرارداد اجتماعی جدید مبتنی بر حقوق بشر**
- دوره جدید برای **حمایت اجتماعی جهانی**، از جمله **مراقبت های بهداشتی و امنیت درآمد پایه**، برای ۴ میلیارد نفری که تحت حمایت نیستند
- تقویت مسکن مناسب، آموزش و یادگیری مادام العمر و کار مناسب
- فراگیری دیجیتال**
- اجلاس اجتماعی جهانی در سال ۲۰۲۵**
- شناسایی **اقدامات تکمیلی برای تولید ناخالص داخلی**

۲. محافظت از سیاره مان

- دیدار رهبران در آستانه ارزیابی وضعیت جهانی در سال ۲۰۲۳
- تعهد به سقف ۱.۵ درجه ای افزایش دما و **به صفر رساندن انتشار کربن تا ۲۰۵۰ یا زودتر**
- اعلامیه های مربوط به **شرایط اضطراری اقلیم و حق داشتن محیط زیست سالم**
- بسته حمایتی برای کشورهای در حال توسعه**
- اقداماتی در راستای سازگاری و تاب آوری
- عدم وجود زغال سنگ جدید پس از سال ۲۰۲۱ و حذف یارانه های سوخت فسیلی
- توجه به سهم محیط زیست در الگوهای اقتصادی**، ساز و کارهای قیمت گذاری کربن و تعهدات معتبر از جانب بازیگران مالی
- چارچوب تنوع زیستی پس از سال ۲۰۲۰**
- تغییر ماهیت سیستم های غذایی** با هدف پایداری، تغذیه و عدالت
- اقدام مجمع عمومی در مورد **تهدیدات سرزمینی تغییر اقلیم و پیشگیری**، حمایت و حل و فصل وضعیت بی خانمانی ناشی از شرایط محیط زیستی

۱۱. توجه به جوانان و همکاری با آنان

جوانان

- رفع موانع مشارکت سیاسی و سنجش پیشرفت با استفاده از شاخص "جوانان در سیاست"
- دفتر جوانان سازمان ملل متحد
- تغییر در اجلاس آموزش در ۲۰۲۲
- شاخص بهبودی برای ارزیابی مسیرهای شغلی و پیامدهای بازار کار برای جوانان
- ائتلاف بلند پروازانه برای ترویج اشتغال‌زایی سبز و اقتصاد دیجیتال
- نسل‌های آینده
- "اجلاس آینده" در ۲۰۲۳
- حصول اطمینان از تدبیر اندیشی در بلندمدت، از جمله به کمک طرح آزمایشگاه آینده سازمان ملل متحد
- نمایندگی از نسل‌های آتی، از جمله با بهره‌گیری از شورای قیمومت با کارویژه جدید، اعلامیه‌ای در مورد نسل‌های آینده و فرستاده ویژه سازمان ملل متحد برای نسل‌های آینده

۱۲. ایجاد آمادگی

- تشکیل همایشی اضطراری در واکنش به بحران‌های پیچیده جهانی
- آینده‌نگری راهبردی و گزارشی پیرامون خطرات جهانی توسط سازمان ملل متحد در هر پنج سال
- در خصوص سلامت عمومی جهانی:
 - طرح واکسیناسیون جهانی
 - سازمان جهانی بهداشت توانمند
 - امنیت و آمادگی بهداشت جهانی قوی‌تر
 - تسریع در فرایند توسعه محصول و دسترسی به فن‌آوری‌های بهداشتی در کشورهای با درآمد کم و متوسط
 - پوشش همگانی سلامت و توجه به عوامل تعیین‌کننده سلامت

۹. تامین مالی پایدار

- اجلاس دوسالانه بین گروه ۲۰، شورای اقتصادی و اجتماعی، دبیرکل و روسای موسسات مالی بین‌المللی برای اقتصاد جهانی پایدار، فراگیر و مقاوم با هدف:
 - حمایت از تقویت سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه آرمان‌های توسعه پایدار، از جمله از طریق اتحاد عمومی برای ایجاد دسترسی همگانی
 - ارائه مشوق‌های انعطاف‌پذیرتر برای تحقیق و توسعه
- رفع نقاط ضعف در ساختار بدهی تجارت چندجانبه عادلانه‌تر و مقاوم‌تر، از جمله سازمان تجارت جهانی تقویت‌شده
- الگوهای تجاری جدید بهبود فرایند بودجه سازمان ملل متحد

۱۰. تقویت مشارکت‌ها

- جلسات سالانه بین سازمان ملل متحد و همه سران سازمان‌های منطقه‌ای
- تعامل قوی‌تر بین نظام ملل متحد، موسسات مالی بین‌المللی و بانک‌های توسعه منطقه‌ای
- تعامل نظام‌مندتر با مجالس، مقامات زیرملی و بخش خصوصی
- بخش‌های اصلی جامعه مدنی در کلیه نهاد‌های سازمان ملل متحد
- دفتر مشارکت سازمان ملل متحد برای تثبیت دسترسی و فراگیری، از جمله امکان دسترسی به صورت آنلاین

۷. تقویت همکاری‌ها در حوزه دیجیتال

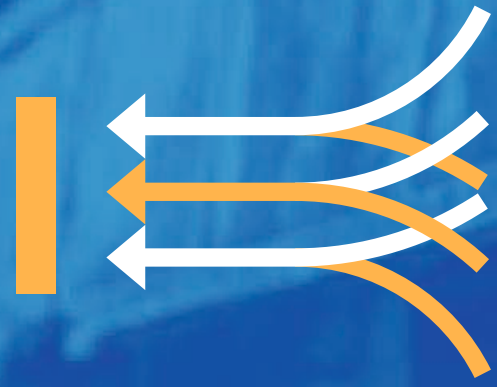
- پیمان جهانی دیجیتال با هدف:
 - ایجاد امکان دسترسی همه افراد به اینترنت، از جمله همه مدارس
 - خودداری از چندپارچه‌سازی اینترنت
 - محافظت از داده‌ها
 - بکارگیری حقوق بشر در فضای اینترنت
 - تعریف معیارهای پاسخگویی برای تبعیض و محتوای گمراه‌کننده
 - ترویج مقررات مربوط به هوش مصنوعی
 - منابع اطلاعات دیجیتال به‌عنوان کالای عمومی جهانی

۸. ارتقا سازمان ملل متحد

- هیئت مشورتی عالی رتبه به سرپرستی سران دولت‌ها و حکومت‌ها در زمینه مدیریت مطلوب کالاهای عمومی جهانی
- سیاست نظام‌مندی که افراد را با در نظر گرفتن سن، جنسیت و تنوع درکانون امور قرار می‌دهد
- توجه به دیدگاه‌های عمومی، مشارکت و مشورت بیشتر (از جمله به صورت دیجیتال)، براساس بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد و دستورکار مشترک ما
- برابری جنسیتی در نظام سازمان ملل متحد تا سال ۲۰۲۸
- تشکیل مجدد هیئت مشورتی علمی دبیرکل
- "محورهای پنج‌گانه تغییر" برای سازمان ملل متحد ۲ شامل نوآوری، داده‌ها، آینده‌نگری راهبردی، جهت‌گیری نتایج و علوم رفتاری

زنگ هشدار

۱. زنگ هشدار

۱. هفتاد و پنج سال پیش، جهان با تجربه مجموعه‌ای از حوادث ویران‌گر، از آن وضع بیرون آمد: دو جنگ جهانی متوالی، نسل‌کشی، همه‌گیری ویران‌گر آنفلوانزا و رکود اقتصادی جهانی. پس از آن پیشینیان مان در سانفرانسیسکو با وعده نجات نسل‌های آتی از بلای جنگ با اهداف ذیل گرد هم جمع شدند: تجدید میثاق با حقوق بنیادین بشر، با کرامت و ارزش انسان، با حقوق برابر مرد و زن و حقوق برابر ملت‌های بزرگ و کوچک؛ ایجاد شرایطی که به موجب آن بتوان عدالت و احترام به حقوق بین‌الملل را تضمین کرد؛ و گسترش پیشرفت‌های اجتماعی و سطح بهتر زندگی در شرایطی آزادانه‌تر. آنان به ارزش تلاش‌های جمعی برای دستیابی به جهانی بهتر اعتقاد داشتند و سازمان ملل متحد را نیز برای این منظور بنیان نهادند.

۲. منشور سازمان ملل متحد دستاوردی استثنایی است. از ۱۹۴۵، استقلال، صلح، رفاه، عدالت، حقوق بشر، امید و حمایت از میلیاردها نفر ارمان‌ها و نهاد‌های بین‌المللی بوده است. با این حال، این آرمان‌ها برای بسیاری دیگر هرگز به‌طور کامل محقق نشد و اکنون نیز به قهقرا می‌رود. بسیاری از مردم نیز از فرصت‌ها و مزایای فن‌آوری و اقتصادهای در حال گذار محروم هستند و اگر سریع عمل نکنیم با آینده‌ای تیره‌روبرو خواهیم شد.

۳. از زمان جنگ جهانی دوم به این سو، هیچ‌یک از چالش‌ها مانند همه‌گیری بیماری کرونا و ویروس (کووید-۱۹) نبوده است و همین امر، آسیب‌پذیری و به هم پیوستگی مشترک ما را نشان می‌دهد. این مسئله نگرانی‌های حقوق بشر را آشکار، و شکنندگی‌ها و نابرابری‌های عمیق را در جوامع ما تشدید کرده است. با تداوم بیماری این ویروس، ناامیدی از نهادها و رهبری سیاسی افزایش یافته است. نمونه‌های زیادی از ملی‌گرایی در زمینه واکسن را دیده‌ایم. علاوه بر این، آرمان‌های توسعه پایدار در فاصله کمتر از یک دهه تا تحقق مفاد آن، از مسیر خود دورتر شده است.

هزینه‌های کووید-۱۹

- تولید ناخالص داخلی حدود ۳/۵ درصد در ۲۰۲۰ کاهش یافته است.
- این بیماری همه‌گیر ۱۲۴ میلیون نفر دیگر را به فقر شدید کشانده است. افزایش فقر ناشی از همه‌گیری همچنین شکاف فقر جنسیتی را افزایش می‌دهد، بدین معنی که زنان بیشتر از مردان به فقر شدید سوق داده می‌شوند.
- تقریباً یک از هر سه نفر در جهان (۲/۳۷ میلیارد نفر) در سال ۲۰۲۰ به غذای کافی دسترسی نداشتند؛ این افزایش حدوداً معادل ۳۲۰ میلیون نفر تنها در یک سال بود.
- برآوردهای اولیه از افزایش بالقوه مرگ و میر کودکان تا ۴۵ درصد به علت کمبود خدمات سلامت و کاهش دسترسی به غذا حکایت دارد.
- مجموع ساعات کار در سال ۲۰۲۰، به میزان ۸/۸ درصد کاهش یافت که معادل ۲۵۵ میلیون شغل تمام وقت است.
- آسیب‌پذیری زنان در برابر خشونت در محیط خانه به دلیل تحرک محدود، انزوای اجتماعی و ناامنی اقتصادی در سراسر جهان در حال افزایش است.

۴. در عین حال، این همه‌گیری منجر به افزایش اقدامات جمعی شده است و مردم برای پاسخ به یک تهدید جدی در سطح جهانی همکاری می‌کنند. دنیا باید برای تولید و توزیع واکسن به اندازه کافی برای همه متحد شود. نقش حیاتی نهاد دولت در حل مشکلات را متوجه شده‌ایم. علاوه بر این، به شبکه‌هایی از کنشگرانی نیاز است که محدودده آن فراتر از دولت‌ها باشد و شهرها، شرکت‌ها، دانشمندان، متخصصان حوزه بهداشت، پژوهشگران، جامعه مدنی، رسانه‌ها، گروه‌های دینی و مذهبی و اشخاص حقیقی را در برگیرد. وقتی همه با تهدید رو به رو هستیم تنها راه حل ممکن، همکاری و همبستگی در درون جوامع و در بین ملت‌هاست.

دستاوردهای منتخب نظام چند جانبه

سلامت

پس از ۱۰ سال تلاش جهانی به رهبری سازمان جهانی بهداشت که شامل بیش از ۵۰۰ میلیون مورد واکسیناسیون بود، آبله در سال ۱۹۸۰ رسماً ریشه‌کن شد.

امروزه ۸۵ درصد از کودکان جهان واکسینه شده و در برابر بیماری‌های ناتوان‌کننده محافظت می‌شوند.

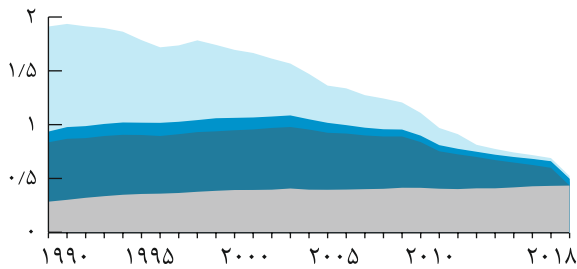
منبع: سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۲۰

ریشه‌کنی فقر

- شرق آسیا و اقیانوسیه
- بقیه کشورهای دنیا
- جنوب آسیا
- آفریقای زیرصحرای

کل جمعیتی که در فقر شدید زندگی می‌کنند (به میلیارد)

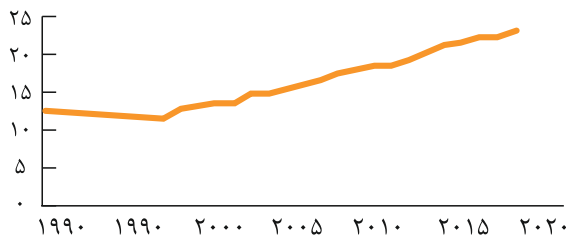
منبع: بانک جهانی، ۲۰۱۸

برابری جنسیتی

۹۰ درصد کشورهای عضو سازمان ملل متحد، کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان را تصویب یا به آن ملحق شده‌اند.

نسبت کرسی‌های زنان در مجالس ملی (درصد)

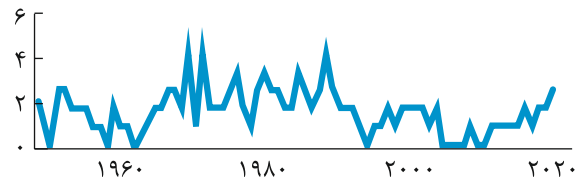
منبع: بخش آمار، ۲۰۲۱

صلح

با وجود تنش‌های بین‌المللی مداوم، درگیری و خشونت، نظام چندجانبه با سازمان ملل متحد در کانون آن به جلوگیری از جنگ جهانی سوم یا هولوکاست هسته‌ای کمک کرده است.

درگیری بین دولت‌ها، ۱۹۴۶-۲۰۲۰.

منبع: موسسه تحقیقات صلح اوسلو، ۲۰۲۰

حقوق بشر

اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۸) به تضمین این امر کمک کرده است که میلیاردها نفر زندگی ایمن‌تر، طولانی‌تر و با عزت‌تری داشته باشند.

۸۰٪

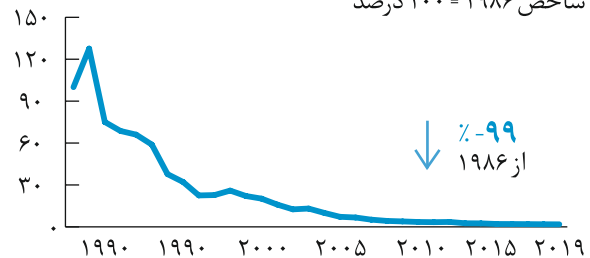
۸۰ درصد کشورهای عضو حداقل چهار معاهده اصلی بین‌المللی حقوق بشر، و همه کشورهای عضو حداقل یک معاهده اصلی بین‌المللی حقوق بشر را تصویب کرده‌اند.

منبع: کمیساری عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱

محیط زیست

انتشار گازهای آوزون از زمان طراحی پیمان مونترال، شاخص ۱۹۸۶ = ۱۰۰ درصد

منبع: برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱

اقدام بشر دوستانه

سازمان ملل متحد و سازمان‌های همکار در سال ۲۰۲۰ به بیش از ۹۸ میلیون نفر در ۲۵ کشور جهان کمک‌های بشردوستانه ارائه کردند.

منبع: دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱

منظورمان از همبستگی چیست

همبستگی ارزشی بنیادین است " که به موجب آن چالش‌های جهانی باید به نحوی مدیریت شود که هزینه‌ها و بار وظایف به صورت عادلانه بر اساس اصول اساسی قاعده انصاف و عدالت اجتماعی توزیع گردد و این اطمینان حاصل شود که افراد رنج‌دیده یا کم‌برخوردار، از کسانی که بیشترین بهره‌را می‌برند، کمک دریافت کنند" (مجمع عمومی، قطعنامه ۵۷/۲۱۳).

می‌دهد. اهمیت همبستگی به واسطه کووید-۱۹ و مقابله با سویه‌های مختلف نمود پیدا کرده است؛ حتی برای کشورهای که در پویش‌های مختلف واکسیناسیون پیشرفت‌های بسیاری داشته‌اند. تا زمانی که همه در امنیت نباشند هیچ‌کس در امان نیست. همین امر در مورد حل بحران اقلیمی و تنوع زیستی مان نیز صادق است که بدون آن هیچ‌یک از ما نمی‌توانیم زنده بمانیم. در غیاب همبستگی، با تناقضی قابل تامل مواجه شده‌ایم: نیاز به همکاری‌های بین‌المللی بیش از هر زمان دیگر احساس می‌شود اما در عین حال دستیابی به آن سخت‌تر شده است.

۹. با تعهد عمیق‌تر نسبت به ارزش همبستگی، در سطح ملی، در بین نسل‌ها و در نظام چندجانبه، می‌توان از سناریوی شکست جلوگیری کرد و در عوض، به سوی آینده‌ای مثبت‌تر پیش رفت. این گزارش مسیری را پیش رو قرار می‌دهد که علاوه بر تمرکز بر **احیای قرارداد اجتماعی** ما و انطباق با چالش‌های قرن حاضر، جوانان و نسل‌های آینده را مورد توجه قرار می‌دهد و **توافق جهانی جدید** نیز عنصر مکمل آن است.

۱۰. **قرارداد اجتماعی پایدار** که در سطح ملی بر حقوق بشر متکی است رکن ضروری برای همکاری ماست. ممکن است در هیچ سندی نوشته نشده باشد اما قرارداد اجتماعی پیامدهای جدی برای مردم دارد که علاوه بر حمایت از حقوق و تعهدات آنان، فرصت‌های زندگی‌شان را نیز شکل می‌دهد. این امر برای همکاری‌های بین‌المللی نیز حیاتی به نظر می‌رسد زیرا پیوندها زمانی که در بین خودشان از بین می‌رود در بین کشورها نیز سست می‌شود. نابرابری، بی‌اعتمادی و تعصب در بسیاری از کشورها و مناطق که با تاثیر مخرب همه‌گیری کووید-۱۹ شدت یافته است، نشان می‌دهد زمان احیای قرارداد اجتماعی برای دوره‌ای جدید فرا رسیده است؛ دوره‌ای که افراد، دولت‌ها و دیگر کنشگران برای ایجاد اعتماد، افزایش مشارکت و فراگیری و تعریف مجدد پیشرفت انسانی با یکدیگر همکاری می‌کنند.

الف. انتخاب پیش روی ما

۵. اجازه دهید هیچ تصور باطلی وجود نداشته باشد: اگر از شکست‌هایی درس نگیریم که به قیمت جان و معاش بوده است، کووید-۱۹ در مقایسه با چالش‌های آینده ممکن است کم‌اهمیت بنظر برسد. بهترین برآوردهای ما نشان می‌دهد که انتخاب سختی پیش رو داریم: ادامه کار طبق روال معمول و پذیرفتن خطر فروپاشی و بحران دائمی، یا اقدامات هماهنگ با هدف پیشرفت و دستیابی به نظام بین‌المللی که به سود مردم و کره زمین باشد. این نشانه‌ها را نباید نادیده گرفت و فرصت‌ها را هم نباید از دست داد.

ب. تجدید همبستگی

۶. همزمان با بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد سازمان ملل متحد در ۲۰۲۰، مردم سراسر جهان اعتقاد خود را به همکاری‌های بین‌المللی و در عین حال نگرانی‌شان را از عدم تناسب بین وعده‌های این سازمان و واقعیت‌های زندگی روزمره خود ابراز کردند. کشورهای عضو در **بیانیه خود در مورد بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد سازمان ملل متحد (به قطعنامه ۷۵ / مجمع عمومی مراجعه کنید)** این مسئله را منعکس کرده و تصمیم گرفتند به وعده‌های قبلی عمل کنند و توصیه‌هایی را هم برای پیشبرد دستورکار مشترکمان و پاسخ به چالش‌های جاری و آتی درخواست نمایند.

۷. گزارش پیش رو به دنبال پاسخ به این خواسته‌هاست و به بررسی چالش‌ها و معرفی اقدامات اثربخش می‌پردازد و مواردی را که غیرسودمند باشد اصلاح می‌کند. چندجانبه‌گرایی از زمان تأسیس سازمان ملل متحد به صورت قابل توجهی متحول شده است و نشان داده‌ایم که می‌توانیم برای ایجاد راه‌حل‌های جمعی دور هم جمع شویم. با این حال، این امر اغلب به طرز موثر و فراگیر اتفاق نمی‌افتد.

۸. موارد ارائه شده در این گزارش وابسته به **تعمیق همبستگی** است. همبستگی نیکوکاری نیست؛ این اصل در یک دنیای به هم پیوسته، به مفهوم درک عام است. این عبارت در واقع اصل همکاری با یکدیگر محسوب شده و نشان می‌دهد که به یکدیگر وابسته هستیم و هیچ جامعه یا کشوری نمی‌تواند چالش‌های خود را به تنهایی حل کند. این امر با مسئولیت‌های مشترک ما در قبال یکدیگر مرتبط است که ویژگی مشترک انسانیت‌مان و شان هر فرد، تنوع و سطوح مختلفی از ظرفیت و نیاز ما را مورد توجه قرار

همکاری‌های بین‌المللی در قرن بیست و یکم دستیابی به مجموعه‌ای از اهداف مشترک حیاتی است که رفاه و در واقع بقای ما به عنوان نژاد بشری به آن وابسته است. به‌ویژه لازم است که حفاظت از منابع مشترک جهانی و تامین مجموعه وسیع‌تری از کالاهای عمومی جهانی را بهبود بخشیم؛ همان مسائلی که به نفع کل بشریت است و هیچ دولت یا کنشگری به تنهایی توانایی مدیریت آن را ندارد. بسیاری از این اهداف ("چرایی") در دستورکار توسعه پایدار ۲۰۳۰ و بیانیه بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد سازمان ملل متحد آمده است. معتقدم زمان آن فرا رسیده است که دولت‌های عضو به‌همراه سایر ذینفعان مربوطه، راهبردهایی را برای دستیابی به آن‌ها ("چگونگی") از طریق مدیریت چندجانبه مطلوب بر منابع مشترک جهانی و کالاهای عمومی جهانی تدوین کنند. علاوه بر این، باید خطرات اصلی را با توان هر چه بیشتر بررسی کرده و از رویکردهای خود در برابر کووید-۱۹ درس بگیریم.

۱۱. تعمیق همبستگی در سطح ملی باید با تعهد جدید نسبت به **جوانان و نسل‌های آینده‌ای** همخوانی داشته باشد که عبارات آغازین منشور ملل متحد تعهد جدی به آنان می‌دهد. همبستگی مستحکم با نسل فعلی جوان تحقق نیافته است، نسلی که احساس می‌کنند نظام‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ما زمان حال آنان را نادیده گرفته و آینده‌شان را قربانی کرده‌اند. اقداماتی باید انجام دهیم تا تحصیلات و مشاغل بهتری را برای‌شان فراهم آورده و از آنان در ترسیم آینده خودشان بیشتر حمایت کنیم. همچنین باید راه‌هایی را برای توجه نظام‌مند به منافع ۱۰.۹ میلیارد نفری بیابیم که انتظار می‌رود در این قرن، عمدتاً در آفریقا و آسیا متولد شوند؛ موفقیت ما صرفاً در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که در بلندمدت برای کمک به آنان فکر و عمل کنیم.

۱۲. برای حمایت از همبستگی درون جوامع و بین نسل‌ها، **همچنین به توافقی جدید در سطح جهانی** نیاز داریم. هدف از

انتخاب پیش روی ما سناریوی شکست و بحران دائمی

نابرابری های بی ثبات کننده

- نابودی دائمی حقوق بشر
- فقر فزاینده و از بین رفتن گسترده شغل ها و درآمد
- ناکافی بودن بودجه کالای عمومی مانند آموزش و پرورش و نظام های حمایت اجتماعی
- گسترش اعتراضات در مرزها، که اغلب با سرکوب شدید روبرو می شود؛
- فن آوری عاملی تاثیرگذار در ایجاد انشقاق
- ابداع شیوه های نوین جنگاوری سریع تر از روش های جدید ایجاد صلح؛

سیاره غیر قابل سکونت

- با توجه به عدم تغییر میزان انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از فعالیتهای انسانی، گرمایش جهانی در طول قرن بیست و یکم از ۲ درجه سانتی گراد فراتر خواهد رفت.
- امواج گرما، سیل، خشکسالی، طوفان های گرمسیری و مواردی از این قبیل از نظر شدت، فراوانی و زمان بی سابقه است و در مناطقی رخ می دهد که پیش از این هرگز متاثر از چنین رویدادهایی نبوده است.
- قطب شمال در تابستان عاری از یخ است؛ یخبندان دائمی بیشتری از بین می رود و هر ساله شاهد حداکثر افزایش سطح دریا هستیم.
- یک میلیون گونه در آستانه انقراض هستند و تنوع زیستی آن ها از بین رفته است.
- بیش از ۱ میلیارد نفر در گرمای شدید زندگی می کنند که زندگی آنان را تهدید می کند.

پاندمی های مرگبار

- کووید-۱۹ بیماری اندمیک محسوب می شود که دائما در حال جهش است؛
- کشورهای غنی تر واکسن ها را ذخیره می کنند و هیچ برنامه ای برای توزیع عادلانه وجود ندارد؛
- نظام های سلامت توانمندی خود را از دست داده اند؛
- برای بیماری های همه گیر در آینده آمادگی وجود ندارد؛
- تعدادی از کشورها در ۲۰۳۰ فقیرتر از زمان پیش از شیوع این بیماری همه گیر هستند؛

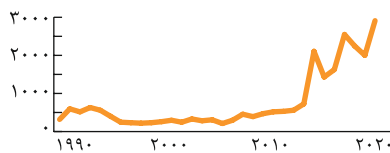
علایم هشدار دهنده

۳۶ کشور کم درآمد درگیر بدهی دولتی یا در معرض خطر بحران بدهی هستند (فوریه ۲۰۲۱).

منبع: بخش امور اجتماعی و اقتصادی، ۲۰۲۰.

سیر صعودی تند درگیری های غیردولتی از ۲۰۱۰

منبع: موسسه تحقیقات صلح اوسلو، ۲۰۲۰.

افزایش غلظت گازهای گلخانه ای از حدود ۱۷۵۰ مسلمان ناشی از فعالیت های انسانی بوده و منجر به افزایش گرمایش به میزان ۱.۱ درجه سانتی گراد بین سال های ۱۸۵۰ تا ۱۹۰۰ شده است.

منبع: هیئت بین دولتی تغییر اقلیم، ۲۰۲۱.

میزان انقراض در حال حاضر ۱۰ تا ۱۰۰ برابر بیشتر از هر زمان دیگر در ۱۰ میلیون سال گذشته است.

منبع: سازمان ملل متحد، ۲۰۱۹.

تا ۲۰۵۰ میزان پلاستیک موجود در دریا بیشتر از ماهی هاست.

منبع: برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد، ۲۰۲۰.

۹.۲ تریلیون دلار - هزینه برآورد شده برای اقتصاد جهانی تنها در ۲۰۲۱ در صورت عدم دسترسی عادلانه کشورهای در حال توسعه به واکسن کووید-۱۹

منبع: اتاق بازرگانی بین المللی، ۲۰۲۱.

۸۲۷۰۰۰ ویروس که می تواند انسان را آلوده کند در پستانداران و پرندگان وجود دارد.

منبع: موسسه بین المللی توسعه پایدار، ۲۰۲۱.

پیامدهای چند جانبه گرایی

فقدان اجماع در مورد حقایق، علم یا دانش.

ترجیح یکجانبه گرایی بر همبستگی؛

نهادهای بین المللی در چرخه های از سرمایه گذاری ناکافی و عملکرد ضعیف محدود شده اند؛

قرار داد اجتماعی در حال بودی و تنش های ژئوپلیتیکی در حال افزایش است؛

انتخاب پیش روی ما

سناریوی شکست و چشم‌انداز آینده‌ای سبزتر، ایمن‌تر و بهتر

اعتماد و حمایت اجتماعی

- تعهد راسخ به جهان شمولی و عدم تفکیک‌پذیری حقوق بشر
- بسترهای همگانی حمایت اجتماعی، از جمله پوشش همگانی بهداشت
- اتصال سراسری به فناوری دیجیتال
- آموزش کیفی، ارتقای مهارت‌ها و یادگیری مادام‌العمر
- پیشرفت در زمینه رسیدگی به نابرابری‌های جنسیتی، نژادی، اقتصادی و سایر موارد
- مشارکت یکسان بین نهادها و افرادی که به آنان خدمت می‌کنند، و مشارکت یکسان در میان جوامع و درون آن‌ها برای تقویت انسجام اجتماعی.

مردم و سیاره سالم

- افزایش دمای جهانی محدود به ۱.۵ درجه سانتی‌گراد است؛
- همه کشورهای و بخش‌ها تا سال ۲۰۵۰ کربن‌زدایی می‌شوند؛
- از کشورهای حمایت می‌شود که به شدت تحت تأثیر وضع اضطراری اقلیمی قرار دارند؛
- گذار واقعی به زیست‌بوم جدید کاری تضمین می‌شود؛
- زیست‌بوم فعال برای نسل‌های آینده محافظت می‌شود؛
- جوامع برای انطباق با تأثیرات تغییر اقلیم و مقابله با آن آماده می‌شوند.

احیای پایدار

- واکسن‌ها به صورت گسترده و عادلانه توزیع می‌شوند؛
- ظرفیت تولید واکسن برای بیماری‌های همه‌گیر در آینده در عرض ۱۰۰ روز و توزیع آن‌ها در سطح جهانی در عرض یک سال؛
- افرادی که در شرایط بحرانی و درگیری قرار دارند پلی برای زندگی بهتر دارند؛
- ساختار بدهی بین‌المللی اصلاح شده؛
- تغییر انواع مشوق‌های تجاری برای حمایت از کالاهای عمومی جهانی؛
- پیشرفت در جهت بررسی جریان‌های مالی نامشروع، فرار مالیاتی و تامین مالی اقدامات اقلیمی؛
- حمایت نظام‌های مالی و اقتصادی از الگوهای رشد پایدارتر، انعطاف‌پذیر و فراگیرتر.

نشانه‌های امید

گذار به کربن پایین و رویکردهای رشد پایدار می‌تواند ۲۶ تریلیون دلار سود مستقیم اقتصادی تا سال ۲۰۳۰ در مقایسه با رویکردهای معمول کسب و کار به‌ارمغان آورد.
منبع: سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱.

۷۵ درصد از انتشار گازهای متان را می‌توان امروزه با فن‌آوری موجود کاهش داد، تا ۴۰ درصد بدون هزینه خالص.

منبع: برنامه محیط‌زیست سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱.

۱۴۶ میلیون نفر تا ۲۰۳۰ در نتیجه سرمایه‌گذاری در امور مربوط به حکمرانی، حمایت اجتماعی، اقتصاد سبز و دیجیتالی شدن از فقر شدید رهایی می‌یابند (شامل ۷۴ میلیون زن و دختر).

منبع: برنامه توسعه ملل متحد، ۲۰۲۰.

THE CONSEQUENCES FOR MULTILATERALISM

پیامدهای چندجانبه‌گرایی

سازمان ملل متحد بستری قابل اعتماد برای همکاری بین تعداد فزاینده‌ای از کنشگران گوناگون است.

همه کنشگران مسئول پایبندی به تعهدات خود هستند.

نظام بین‌المللی برای همه افراد در شرایط اضطراری سریعاً وارد عمل می‌شود.

عصر جدید برای چندجانبه‌گرایی، زیرا کشورهای و سایر کنشگران برای حل مشکلاتی تلاش می‌کنند که بیشترین اهمیت را داشته باشد.

۱۵. با این حال، جهان نیز تغییر کرده و نیازهایی جدید را به وجود آورده که برای رفع آن‌ها به درک و تمهیداتی جدید نیاز است. اگر به دنبال تعمیق همبستگی و پیشرفتی برای مردم و این سیاره هستیم، باید بهترین دستاوردهای گذشته خود را با خلاقانه‌ترین نگاه به آینده ترکیب کنیم. اقدامات پیشنهادی در این گزارش، اضطراری و تحول‌آفرین است و خلاءهای مهم را پرمی‌کند. دقیقاً همان‌طور که بنیان‌گذاران سازمان ملل متحد تصمیم گرفتند تا نسل‌های بعدی را از بلای جنگ نجات دهند، اکنون ما هم باید برای نجات نسل‌های آتی از جنگ، تغییرات اقلیمی، بیماری‌های همه‌گیر، گرسنگی، فقر، بی‌عدالتی و مجموعه‌ای از خطرات گرد هم آییم که ممکن است هنوز به‌طور کامل پیش‌بینی نکرده باشیم. این دستور کار مشترک ماست.

۱۳. سرانجام، دولت‌ها سازمانی در اختیار دارند که هدف آن حل مشکلات بین‌المللی از طریق همکاری است. **حضور سازمان ملل متحد** در سطح جهان به صورت همه‌جانبه، عضویت در آن جهان‌شمول و فعالیت‌های آن به‌گستره نیازهای بشری است. ارزش‌های بنیادین آن مختص هیچ منطقه‌ای نیست. در واقع، آن‌ها را در هر فرهنگ و مذهبی در سراسر جهان می‌توان یافت: صلح، عدالت، کرامت انسانی، برابری، مدارا و البته همبستگی. با این حال، مادامی که اهداف و اصول اساسی سازمان ملل متحد پایرجاست، این سازمان باید در واکنش به جهان در حال تغییر تکامل یابد تا شبکه‌های، فراگیرتر و موثرتر باشد.

ج. دستور کار مشترک ما

۱۴. در حال حاضر طرح‌های جامعی برای جهان بهتر داریم، از جمله منشور ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین‌المللی حقوق بشر، دستور کار ۲۰۳۰ و آرمان‌های توسعه پایدار، توافقنامه پاریس در مورد تغییرات اقلیمی و سایر ابزارهای کلیدی. این موارد تنها برخی از قطعنامه‌ها و اسناد بین‌المللی متعددی محسوب می‌شود که در ۷۵ سال گذشته با جهد و تلاش فراوان توسعه یافته و میراثی مهم بر جای مانده است. می‌توانیم و لازم است که بر این منابع تکیه کرده و برای اجرای آن‌ها تلاشی مضاعف انجام دهیم.

ارتباط بین دستور کار مشترک ما و آرمان‌های توسعه پایدار

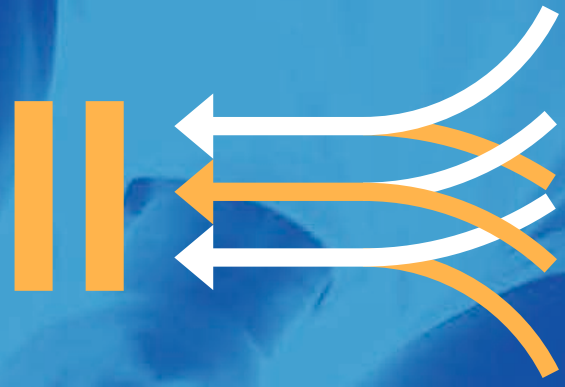

دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰ و آرمان‌های توسعه پایدار، بخش اصلی دستور کار مشترک ما محسوب می‌شود. دستور کار ۲۰۳۰ برنامه عملی برای مردم، سیاره زمین، رفاه و صلح است که در صدد احقاق حقوق بشر برای همه افراد و دستیابی به برابری جنسیتی است. آرمان‌های توسعه پایدار یکپارچه و غیرقابل تفکیک بوده و سه بعد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی توسعه پایدار را متعادل می‌سازد. بنابراین بسیاری از اقدامات پیشنهادی در این گزارش به دنبال تسریع در تحقق این آرمان‌هاست، به‌خصوص با توجه به شکاف‌ها و تعلل‌های ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹. اقداماتی که در حال حاضر برای تحقق این آرمان‌ها در حال انجام است در جایگاه خود امری اساسی در راستای اجرای دستور کار مشترکمان خواهد بود.

© UN Photo/Manuel Elias

**ما مردمان:
قرارداد اجتماعی احیا شده
مبتنی بر حقوق بشر**

۲. ما مردمان: قرارداد اجتماعی احیا شده مبتنی بر حقوق بشر

۱۸. قرارداد اجتماعی برای پاسخ به شرایط در حال تغییر، باید تکامل یابد. انقلاب، جنگ، فروپاشی اقتصادی یا سایر رخداد‌های بزرگ، قرارداد اجتماعی را تحت فشار قرار می‌دهد و اگر جامعه نتواند در سریع‌ترین زمان سازگاری پیدا کند در معرض از هم گسیختگی قرار می‌گیرد. برای نخستین بار در چند دهه گذشته، همه کشورها به علت همه‌گیری کووید-۱۹ تغییری چشمگیر را در شرایط خود تجربه کردند. این شوک زمانی رخ داد که در زمینه انجام وظایف مراقبتی در قبال یکدیگر و سیاره‌ای که در آن هستیم از جهات مختلف شکست خورده‌ایم. نیاز فوری به احیای قرارداد اجتماعی داریم که با در نظر گرفتن این بیماری همه‌گیر و فراتر از آن، بر رویکرد جامع نسبت به حقوق بشر استوار باشد؛ قراردادی که به بسیاری از کنشگران دیگر اجازه دهد تا مشکلات پیچیده و به هم پیوسته را حل کنند.

الف. مبانی قرارداد اجتماعی احیا شده

۱۹. منشأ قرارداد اجتماعی در سطح ملی و فرو ملی است و تعیین ساختار دقیق آن بی‌تردید به خود هر جامعه بستگی دارد. با این حال، هر قرارداد اجتماعی از بعد جهانی نیز برخوردار است. همه جوامع با فشارهای جهانی رو به رو و از آن متأثر هستند در حالی که همبستگی در داخل کشورها زمینه همکاری‌های ما را در سطح بین‌المللی فراهم می‌کند. از این رو، برای کمک به کشورها در حمایت از قرارداد اجتماعی احیا شده مبتنی بر حقوق بشر، کل نظام سازمان ملل متحد را بسیج خواهیم کرد. با توجه به همفکری‌ها در خصوص دستور کار مشترک ما، سه مبنای اصلی را برای قرارداد اجتماعی احیا شده، مناسب قرن بیست و یکم می‌دانم: (الف) اعتماد، (ب) دربرگیری، حمایت و مشارکت، و (پ) سنجش و ارزیابی امور حائز اهمیت برای مردم و این سیاره. این اندیشه‌ها در جوامع، مناطق و فرهنگ‌ها از راه‌های مختلف بیان می‌شود اما جامعه بین‌الملل با تایید اصول اساسی مانند همبستگی، رعایت حقوق بشر، پاسخگویی و برابری از طریق سازمان ملل متحد در مورد آن‌ها اجماع ایجاد کرده است. دستور کار ۲۰۳۰ با تعهد خود مبنی بر کمک‌رسانی برای همه، این اصول را در عمل به منصفه‌ظهور می‌رساند.

۱۶. بیماری کووید-۱۹ وضع اضطراری جدیدی را برای انتخاب پیش‌روی ما قرار داده است. حتی پیش از این همه‌گیری، همبستگی در بسیاری از جوامع کاهش یافته بود. در شرایطی که احساس بی‌عدالتی، رویکرد عوام‌گرایی و برنامه‌های ملی‌گرایانه داخلی افزایش یافته، حکمرانی دشوارتر شده و همین عوامل منجر به گسترش اصلاحات سطحی و ظاهری، شبه راه‌حل‌ها و نظریه‌های توطئه می‌گردد. گسستگی فزاینده‌ای بین مردم و نهادهای در خدمت آنان دیده می‌شود و بسیاری احساس می‌کنند که نادیده انگاشته شده‌اند و دیگر اطمینان ندارند که نظام برای منفعت آنان کار می‌کند؛ علاوه بر این، سیری صعودی در جنبش‌های اجتماعی و اعتراضات وجود داشته و بحران اعتماد به مراتب عمیق‌تری متأثر از فقدان حقیقت و فهم مشترک مشاهده می‌شود. در مورد جوامع و این سیاره آسیب‌پذیر که همگی در آن هستیم، درباره پیوندهای بنیادینی که ما را به هم متصل می‌کند، و نحوه برخورد ما با کسانی که مخالف هستند، و کسانی که احساس می‌کنند رفتار ناعادلانه با آنان صورت گرفته یا احساس می‌کنند که کنار گذاشته شده‌اند، پرسش‌هایی مطرح بوده است.

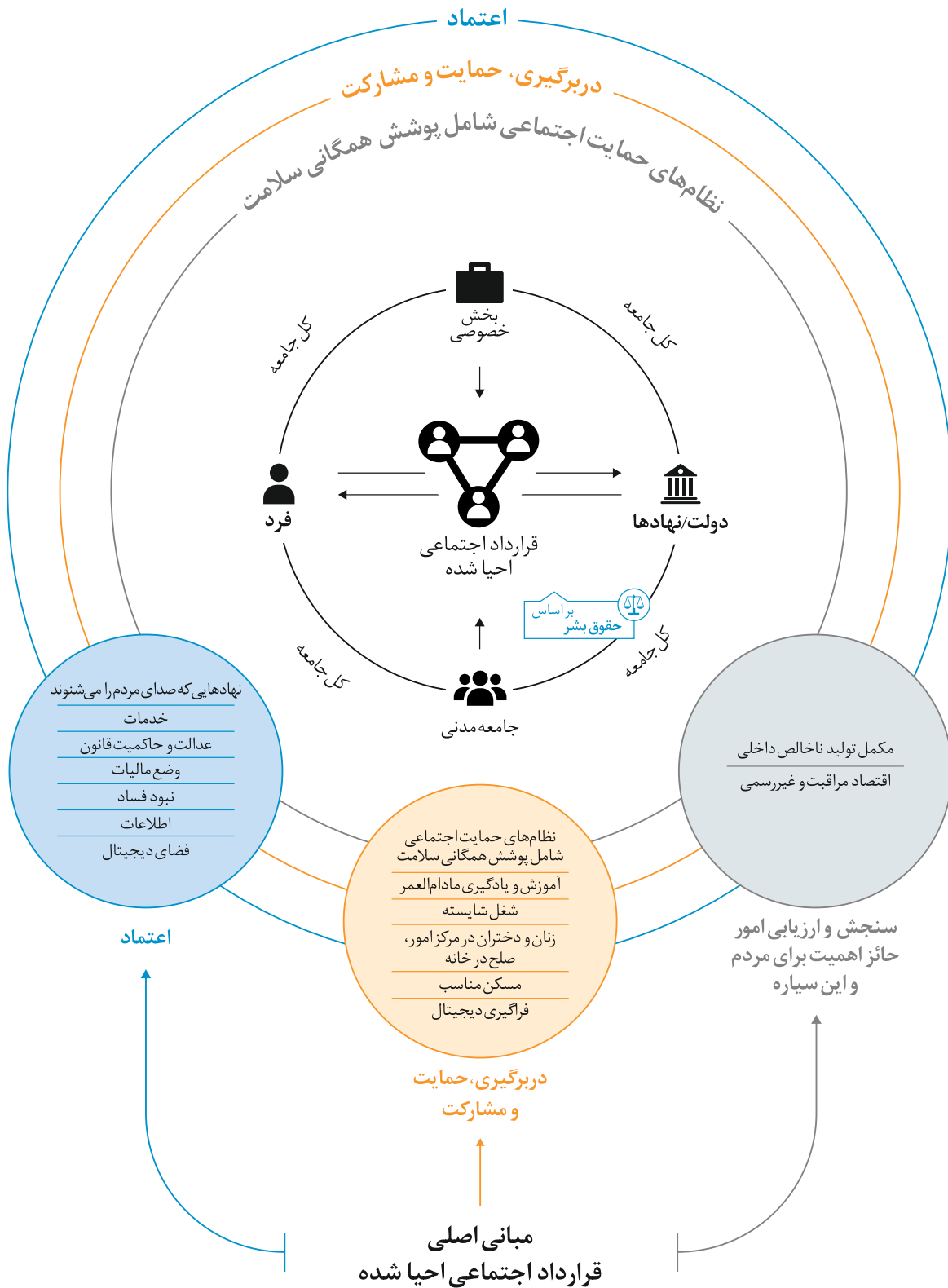
۱۷. در بطن این موضوع، قرارداد اجتماعی ضعیفی قرار دارد: فهم نحوه حل مشکلات مشترک، مدیریت خطرات و تجمیع منابع برای تامین کالای عمومی، و نحوه عملکرد نهادهای جمعی و هنجارهای آن‌ها در درون یک جامعه. ماهیت دقیق چنین هنجارهای متقابلی متفاوت بوده، اما وجود آن‌ها عمومی یا جهان-شمول است.

منظورمان از قرارداد اجتماعی چیست؟

عبارت "قرارداد اجتماعی" اغلب ریشه در فلسفه غربی یا اروپایی دارد. با این حال، مفاهیم مرتبطی که بیانگر تعهدات متقابل بین مردم، خانواده‌ها، جوامع و رهبران آن است در مناطق و در سنت‌های مذهبی، از جمله در آفریقا، آمریکا، آسیا و خاورمیانه وجود دارد.

قرارداد اجتماعی احیا شده

ب. اعتماد

۲۰. اعتمادسازی و مقابله با بی‌اعتمادی در بین مردم و نهادها، همچنین بین افراد و گروه‌های مختلف در جوامع، چالش تعیین‌کننده ما محسوب می‌شود. **اعتماد بین فردی و نهادی** امری مهم و متقابل تقویت‌کننده هم هستند اما پیشنهادهای زیر عمدتاً بر دومی تمرکز دارد. به‌طور کلی اعتماد به نهادهای مهم در سراسر جهان به علت عدم موفقیت واقعی و محسوس آن‌ها در تحقق انتظارات، رعایت انصاف، شفاف و فراگیر بودن، ارائه اطلاعات معتبر و ایجاد تغییر در زندگی مردم، کاهش بسیاری داشته‌است. برای مثال، بی‌اعتمادی عمومی به دولت‌ها و بی‌اعتمادی دولت به مردم، اجماع‌سازی برای حمایت از محدودیت‌های مربوط به سلامت عمومی در مورد کووید-۱۹ را دشوارتر کرد. برعکس، کشورهایی که از سطح بالاتری از اعتماد به نهادهای عمومی (همراه با سطح بالاتری از اعتماد بین فردی) برخوردار بودند در مدیریت این بیماری همه‌گیر عملکرد بهتری داشتند. انواع چالش‌هایی که در آینده با آن‌ها روبرو خواهیم بود، اگر نگوییم به فراتر، اما به همین سطح از اعتماد به یکدیگر و اعتماد به نهادها یمان نیاز خواهیم داشت.

۲۱. مردم می‌خواهند صدایشان شنیده شود و در تصمیماتی دخیل باشند که بر آنان تأثیر می‌گذارد. نهادها می‌توانند شیوه‌های مطلوب‌تری برای توجه به دیدگاه‌ها و شنیدن صدای مردمی بکار گیرند که هدفشان خدمت به آنان است، به ویژه گروه‌هایی نظیر زنان، جوانان، گروه‌های اقلیت یا افراد دارای معلولیت که اغلب نادیده گرفته می‌شوند. به‌عنوان نخستین گام، از دولت‌ها دعوت می‌کنم تا رویکرد **توجه به دیدگاه عمومی در سطح ملی و ترسیم تصویری از آینده** را به‌کار گیرند. اقدامات مذکور را می‌توان برای اطمینان از گستردگی و فراگیری آن به‌صورت دیجیتالی انجام داد، البته با اقدامات متناسب برای پوشش ۳۰۸ میلیارد نفری که هنوز به اینترنت دسترسی ندارند. همچنین متعهد می‌شوم که سازمان ملل متحد از نوآوری‌های اخیر در شنیدن صدای مردم، مشورت و تعامل با آنان در سراسر جهان استفاده نماید.

۲۲. **عدم تأمین ضروری‌ترین نیازهای مردم**، از جمله خدمات اساسی، صرف نظر از میزان پذیرش نهادها برای مشارکت عمومی، منجر به ایجاد بی‌اعتمادی می‌گردد. جوامع از نظر این که کدام یک از **کالاهای عمومی**، از جمله بهداشت، آموزش، اینترنت، امنیت و

مراقبت از کودکان، به‌صورت عمومی و کدام یک به‌صورت خصوصی تأمین می‌شود با یکدیگر تفاوت دارند. با این حال، چارچوب‌های نظارتی که اثربخشی و پاسخگویی را تضمین می‌کنند می‌توانند توسط دولت‌ها ارائه و به‌روز شوند. علاوه بر این، اثبات اهمیت دولت به‌عنوان ارائه‌دهنده اطلاعات، کالاهای و خدمات قابل اعتماد، به‌خصوص در مواقع بحرانی، درس اصلی کووید-۱۹ به‌شمار می‌رود. نهادها می‌توانند مسئولیت‌های اجرایی را که باعث دشواری دسترسی افراد به خدمات آن‌ها می‌شود تجزیه و تحلیل کرده و از بار آن بکاهند. برای جوامعی که در حال حاضر به دنیای دیجیتال دسترسی ندارند دیجیتالی کردن خدمات دولتی می‌تواند شفافیت و قابلیت دسترسی را افزایش دهد. در عین حال که تغییرات با سرعت در حال وقوع است، جوامع را تشویق می‌کنم تا با توجه به نقش بخش‌های دولتی و خصوصی و با تکیه بر آرمان‌های توسعه پایدار، مهم‌ترین و ارزشمندترین کالاهای عمومی و بهترین ابزار را برای کسب اطمینان از تأمین آن‌ها مورد بحث و بررسی قرار دهند. همچنین بر **سرمایه‌گذاری در نظام‌های عمومی و تضمین کارکنان دولتی کارآمد** به‌عنوان نقطه اصلی ارتباط بین دولت و مردم تأکید می‌کنم. نظام بین‌الملل باید از کشورهایی که فاقد ظرفیت و بودجه لازم برای انجام چنین سرمایه‌گذاری‌هایی هستند، حمایت بهتری انجام دهد.

۲۳. **عدالت بعد اساسی قرارداد اجتماعی محسوب می‌شود**. در همه نقاط جهان، تجربیات مردم از نابرابری و فساد و احساس‌شان از این که دولت و نهادهای آن با مردم ناعادلانه رفتار می‌کنند به تقویت بی‌اعتمادی دامن می‌زند. دستور کار ۲۰۳۰ ترویج حکمیت قانون و ایجاد دسترسی به عدالت برای همه (هدف ۱۶.۳ آرمان‌های توسعه پایدار) را وعده می‌دهد اما بسیاری از نظام‌های قضایی، این هدف را تنها برای تعداد کمی از مردم محقق می‌سازند. برآورد می‌شود که ۱.۵ میلیارد نفر از حیث نظر عدالت کیفری، مدنی یا اداری نیازهایی دارند که تاکنون بدون پاسخ مانده‌است. آنان نمی‌توانند برای دفاع از خود در برابر خشونت و جنایت، حمایت از حقوق خود و یا حل مسالمت‌آمیز اختلافات از قانون بهره‌برند. رویکرد قانون در برخی از کشورها در برابر زنان همچنان تبعیض‌آمیز است و آنان در واقع تنها از سه چهارم حقوق قانونی مردان برخوردارند.

وقتی کنشگران حوزه امنیت و عدالت رفتاری بی‌رحمانه داشته و بی‌کیفر می‌مانند، نارضایتی‌ها تشدید و قرارداد اجتماعی تضعیف می‌شود. بی‌اعتمادی به واسطه تجربیات افراد در زمینه **فساد** افزایش می‌یابد که تأثیر شدیدی بر زنان دارد، نابرابری را

© UNDP

۲۴. وضع مالیات یکی از قوی‌ترین ابزارهای دولتی است که برای سرمایه‌گذاری در کالای عمومی و ایجاد پایداری بسیار مهم است. دولت‌ها باید از مالیات برای کاهش نابرابری شدید در توزیع ثروت استفاده کنند. این موضوع پیامی مهم در پیامد بیماری همه‌گیری است که در آن میلیون‌ها نفر شغل خود را از دست داده و دولت‌ها در سراسر جهان با کاهش فضای مالی روبرو شده‌اند در حالی که در ثروت افراد میلیارد در شاهد جهشی عظیم بوده‌ایم. مالیات همچنین می‌تواند فرایند‌گذار پایدار و عادلانه‌ای به دنبال داشته باشد زیرا دولت‌ها در این صورت، یارانه‌ها را از فعالیت‌هایی که به محیط زیست آسیب می‌رسانند به سوی فعالیت‌هایی سوق می‌دهند که علاوه بر حفاظت از محیط زیست، به بهبود شرایط آن کمک می‌کند؛ به جای افراد یا درآمد، بر انتشار کربن و سایر فعالیت‌های آلاینده مالیات وضع می‌کنند؛ رژیم‌های

تشدید می‌کند و سالانه تریلیون‌ها دلار برای جهان هزینه دارد. در طول ریزنی‌ها، از کشورهای عضو درباره توان تغییر نظام‌های قضایی که پیوندهای مشترک جوامع ما را تقویت می‌کند مطالبی را شنیدیم. در حمایت از تلاش‌ها برای قرار دادن مردم در مرکز نظام‌های قضایی، چشم‌انداز جدیدی برای حاکمیت قانون با تکیه بر بند ۱۶ آرمان‌های توسعه پایدار و اعلامیه نشست عالی مجمع عمومی در سال ۲۰۱۲ در مورد حاکمیت قانون در سطح ملی و بین‌المللی (به قطعنامه ۶۷/۱ مراجعه کنید) مطرح خواهیم کرد. بررسی خواهیم کرد که حاکمیت قانون چگونه قادر است از دولت‌ها، جوامع و مردم در بازسازی قرارداد اجتماعی خود به‌عنوان پایه‌ای برای تثبیت صلح حمایت کند. همچنین در این راستا، تسریع اقدامات مقابله با فساد، مطابق با کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد، حائز اهمیت خواهد بود.

عین حال کاستی‌های موجود در مالیات عادلانه و کارآمد بر مشاغل و کاهش رقابت مالیاتی زبان‌بار را برطرف نماید. گروه ۲۰ با توافق در خصوص ساختار جدید مالیاتی بین‌المللی، چالش‌های مالیاتی ناشی از جهانی شدن و دیجیتالی شدن را برطرف و حداقل مالیات جهانی را برای شرکت‌ها معرفی می‌کند. در این زمینه، یک طرح کلی برای اجرای گسترده‌تر با حمایت **سازمان همکاری و توسعه اقتصادی** در نظر گرفته شده است. با ادامه بحث‌ها لازم است چشم‌اندازهای همه کشورها از جمله احتمال تأثیرات نامتوازن بر کشورها در مراحل مختلف توسعه، مورد توجه قرار گیرد. در ضمن، برای مالیات بر ارزش اقتصاد دیجیتال، مالیات بر نوآوری‌های فن‌آوری مالی از جمله رمزارزها و مالیات توسعه دیجیتال هم می‌توان تدابیری اندیشید تا به موجب آن، شرکت‌هایی که ده‌ها سال از اینترنت رایگان و آزاد بهره‌مند بوده‌اند به دسترسی ۳۰.۸ میلیارد نفر به این شبکه و ایجاد دنیای دیجیتالی امن ترکمک کنند. برای مقابله با فرار مالیاتی و اجتناب مالیاتی با استفاده از

بهره‌مالکانه عادلانه در فعالیت‌های استخراجی را معرفی می‌کنند؛ و منابع را به سمت سرمایه‌گذاری‌های پایدار سوق می‌دهند. در هر صورت، این اصلاحات می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر کشورها، بخش‌ها و افراد مختلف داشته باشد؛ و باید مطمئن شد که این عوامل به ایجاد نابرابری‌های دیگر منجر نمی‌شود و حقوق هر فردی را که تضییع شده، جبران کرده و او را مورد حمایت قرار می‌دهد. کشورهای با سطح درآمد متفاوت از نظر سازماندهی منابع داخلی با چالش‌هایی رو به رو هستند. توجه به این امر بخش اساسی تامین مالی برای توسعه و در حمایت از تلاش‌ها برای دستیابی به آرمان‌های توسعه پایدار بسیار مهم است. هر رویکرد جدید در زمینه وضع مالیات علاوه بر توجه به دیدگاه‌ها و ظرفیت‌های کشورهای در حال توسعه، لازم است که اصول پایداری را نیز مدنظر داشته باشد.

۲۵. به‌طور کلی برای پاسخ به واقعیت‌های حوزه تجارت و سرمایه‌گذاری روزافزون فرامرزی و اقتصاد بیش از پیش دیجیتالی، نیاز به **نظام مالیاتی بین‌المللی** اصلاح شده احساس می‌شود تا در

© UN Photo/Evan Schneider

نماینده‌گی کمیسیون‌های علمی در فرایند تصمیم‌گیری‌ها، از جمله سایر اقدامات در این زمینه محسوب می‌شوند. به همراه دولت‌ها، رسانه‌ها و نهادهای نظارتی، و با کمک سازمان ملل متحد، **منشور اخلاقی جهانی را که باعث افزایش صحت اطلاعات عمومی شود** می‌توان مورد بررسی قرار داد. با توجه به نگرانی‌های اخیر درباره اعتماد و بی‌اعتمادی مربوط به فن‌آوری و فضای دیجیتال، زمان آن فرا رسیده که **منابع مشترک دیجیتالی خود را به عنوان کالای عمومی جهانی** درک کرده و به طرز مطلوبی سامان‌دهی و سپس مدیریت کنیم (فصل چهارم).

ج. دربرگیری، حمایت و مشارکت

۲۷. قرارداد اجتماعی انگیزه‌بخش با تضمین شرایط زندگی مردم و توجه به همه افراد، این امکان را به آنان می‌دهد همان‌گونه که در دستور کار ۲۰۳۰ تعهد داده شده است در جامعه سهیم باشند. این به معنی اقداماتی برای مقابله با تبعیض و تضمین حمایت از حقوق بشر و حصول اطمینان از توانایی مردم برای تأمین نیازهای اساسی خود است. غذا، مراقبت سلامت، دسترسی به آب سالم و فاضلاب، آموزش و کار شایسته در زمره حقوق اساسی بشر به شمار می‌آیند. باید در جهت تلاش برای آینده‌ای سبزتر و پایدارتر، از به اشتراک‌گذاری گسترده فرصت‌ها و امنیت انسانی در کل جامعه اطمینان حاصل کنیم. وقتی مردم نادیده انگاشته شوند این رویکرد می‌تواند محرک بزرگی برای تفرقه در داخل و در بین جوامع، قومیت‌ها و مذاهب، و عامل اساسی بی‌ثباتی در سطح ملی و در نظم بین‌المللی باشد.

۲۸. **نظام‌های حمایت اجتماعی** با نجات جان مردم و در کل با پشتیبانی از اقتصادها، ارزش خود را در طول همه‌گیری کووید-۱۹ نشان داده‌اند. بدون افزایش حمایت اجتماعی از سوی دولت، آسیب‌های اقتصادی می‌توانست بسیار بدتر از **وضع کنونی باشد**. این امر در مورد **بحران‌های قبلی** نیز صادق است. این اراده برای حرکت را نباید از دست داد. عصر جدید برای نظام‌های حمایت اجتماعی، پایه‌ای برای **جوامع مسالمت‌آمیز** و اقدامات دیگر خواهد بود تا هیچ فردی نادیده انگاشته نشده و فقر شدید از بین برود. از دولت‌ها می‌خواهم برای دستیابی به **پوشش همگانی حمایت اجتماعی** از جمله برای چهار میلیارد نفری که در حال حاضر تحت حمایت قرار نگرفته‌اند مطابق با هدف ۱۰.۳ آرمان‌های توسعه پایدار، اقدامات خود را شتاب دهند. در حالی که انواع پوشش و شیوه‌های آن ممکن است متفاوت باشد، دست‌کم این

خلاهای قانونی، پولشویی و جریان‌های مالی نامشروع، از جمله از طریق **ایجاد ساختار مشترک جدید در زمینه یکپارچگی مالی و مقابله با جریان‌های مالی نامشروع**، با محوریت عضویت در سازمان ملل متحد، نهادهای مالی بین‌المللی، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، مراکز بزرگ مالی و سازمان‌های مدنی متخصص، همکاری‌های بین‌المللی قوی‌تری را پیشنهاد می‌کنم. علاوه بر ترویج شفافیت و پاسخگویی از طریق ارائه داده‌ها و سایر اطلاعات، نقش آن می‌تواند تقویت توافقنامه‌ها برای رسیدگی به جریان‌های مالی نامشروع باشد.

۲۶. اینترنت جوامع ما را به همان اندازه دگرگون کرده است که دستگاه چاپ در گذشته آن را تغییر داد، و این امر مستلزم بازتفسیر اساسی از اخلاق و ذهنیت‌هایی است که از دریچه آن به مقوله دانش، ارتباطات و همبستگی می‌پردازیم. عصر دیجیتال، به ویژه رسانه‌های اجتماعی، علاوه بر امکان ایجاد دسترسی بیشتر به اطلاعات و ارتباطات سریع و همفکری، از هم‌گسستگی و "اتاق‌های پژواک" را نیز افزایش داده است. عینی‌گرایی، یا حتی این دیدگاه که مردم می‌توانند به دنبال یافتن بهترین حقیقت ممکن باشند، به شدت زیر سؤال رفته است. ایجاد موازنه در دیدگاه‌های متعارض می‌تواند به ضرر اصلی بی‌طرفی و برهان باشد که این مسئله، مباحثه عمومی را از مسیر واقعی خود خارج می‌کند. توان انتشار اطلاعات ساختگی در مقیاس وسیع و تضعیف حقایق علمی اثبات‌شده از جمله خطرات حیاتی برای بشریت به شمار می‌رود. در عین دفاع از حق آزادی بیان در همه جا، باید به همان اندازه جوامع را ترغیب کنیم تا بر **منافع عمومی حقایق، علم و دانش، اجماع عملی و مشترک** ایجاد کنند. مجدداً لازم است که دروغ‌گویی را کاری ناشایست تعریف کنیم. نه‌ادها می‌توانند به مثابه معیار و مقیاس "بررسی حقیقت" برای جوامع باشند و با مهار اطلاعات ساختگی، با نفرت‌پراکنی و آزار و اذیت‌های اینترنتی، از جمله آزار و اذیت زنان و دختران، مقابله کنند. در همین زمینه، بر تسریع تلاش‌هایمان در تولید و انتشار اطلاعات معتبر و تأییدشده اصرار دارم. سازمان ملل متحد نقشی کلیدی در این زمینه ایفا می‌کند که می‌تواند با تکیه بر الگوهای مانند هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم، **هیئت مشورتی علمی** سازمان جهانی هواشناسی یا ابتکار تأیید شده برای **کووید-۱۹** به تقویت آن ادامه دهد. حمایت از منافع عمومی و رسانه‌های مستقل، سامان‌دهی رسانه‌های اجتماعی، تقویت قوانین مربوط به آزادی اطلاعات یا حق دسترسی به اطلاعات و اطمینان از ایجاد زمینه‌ای برای مشارکت حریم علم و تخصص، برای مثال از طریق

۲۹. دولت‌ها را تشویق می‌کنم تا درباره اقدامات دیگری که به‌طور مستقیم با قرارداد اجتماعی مرتبط است در دوران پسا همه‌گیری، به اجماع برسند. **آموزش** (فصل سوم) و توسعه مهارت‌ها باید از ظرفیت افراد برای جهت‌دهی به تغییرات مربوط به حوزه فن‌آوری، ساختار جمعیتی، اقلیمی و سایر تحولات در طول زندگی آنان، حمایت بهتری داشته باشد. خواستار به رسمیت شناختن **حق جهانی یادگیری مادام‌العمر** و یادگیری مهارت‌های جدید هستیم که با کمک قانون‌گذاری، سیاست و نظام‌های موثر یادگیری مادام‌العمر عملیاتی شود. فرصت‌های **شغلی شایسته** برای همه، به منظور کامیابی و رفاه مشترک مورد نیاز است. نظر به دگرگونی سریع ماهیت کار و انواع آن، ضرورت تعریف سطحی از حقوق و حمایت برای همه کارگران صرف‌نظر از شرایط استخدامی آنان وجود دارد که در **بیانیه سده سازمان بین‌المللی کار پیرامون آینده کار** تبیین شده است. کارگران زمانی که بحث درآمد، ساعات کار و نحوه مدیریت شرایط در صورت بیماری یا بیکاری آنان مطرح است نباید همه‌زیان‌های احتمالی را متحمل شوند. سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی با بالاترین ظرفیت برای ایجاد مشاغل بیشتر و بهتر، مانند اقتصاد سبز، اقتصاد مراقبت و اقتصاد دیجیتال، بسیار مهم است و از طریق سرمایه‌گذاری عمومی عمده و ساختارهای تشویقی برای سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت تجاری سازگار با توسعه و رفاه انسانی، می‌تواند به انجام برسد. به‌طور خاص، به نقش راهی نیاز است تا کارگران غیررسمی را در اقتصاد رسمی ادغام کرده و از حضور زنان به‌صورت کامل به‌عنوان نیروی کار بهره‌مند شویم. پیشبرد حق انسان برای برخورداری از **مسکن مناسب**، در راستای هدف ۱۱.۱ آرمان‌های توسعه پایدار، ارزش آن را در اقدامات مربوط به حوزه سلامت عمومی برای مقابله با این بیماری همه‌گیر اثبات کرد. اقدامات موثر برای اسکان مردم نشان داده است که چه اقداماتی را با اراده سیاسی کافی می‌توان انجام داد.

۳۰. برای بررسی این تعهدات و پیشرفت‌های صورت‌گرفته، هم‌زمان با تلاش دنیا برای بهبود شرایط ناشی از کووید-۱۹، باید به برگزاری **اجلاس اجتماعی جهانی در سال ۲۰۲۵** توجه شود. این کار فرصتی را برای برگزاری شکل متفاوتی از همکاری در سطح جهانی و تحقق ارزش‌ها، از جمله اعتماد و گوش دادن به وجود می‌آورد که پشتوانه قرارداد اجتماعی هستند. برآیند اجلاس می‌تواند نسخه به‌روز شده بیانیه کپنهاگ درباره توسعه اجتماعی در سال ۱۹۹۵ باشد که موضوعاتی از قبیل بسترهای حمایت اجتماعی همگانی، از جمله پوشش سلامت همگانی، مسکن مناسب، آموزش برای همه و شغل شایسته را پوشش داده و شتاب بیشتری برای دستیابی به آرمان‌های توسعه پایدار ایجاد کند.

اقدامات به معنای دسترسی به مراقبت سلامت برای همه و تضمین امنیت درآمد پایه برای کودکان، افراد ناتوان در انجام کار و افراد مسن است. اگر بخواهیم به سمت پوشش همگانی برویم، ادغام تدریجی بخش غیررسمی در چارچوب‌های حمایت اجتماعی ضروری به‌نظر می‌رسد. برای حمایت از این دوران جدید به‌منظور تضمین حمایت اجتماعی، از نظام سازمان ملل متحد خواهیم خواست تا برای شناسایی منابع برای سرمایه‌گذاری در نظام‌های خود در موارد مورد نیاز، از جمله از طریق **جداسازی بخشی از حساب‌های مالی و تعیین اهداف هزینه** به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی، تخصیص مجدد هزینه‌های عمومی، استفاده از روش‌های اثبات‌شده برای مبارزه با فساد و جریان‌های مالی نامشروع، اعمال سیاست‌های مالی مترقی و افزایش شفافیت بودجه، مشارکت و پاسخگویی، با کشورهای عضو همکاری نماید. تأسیس صندوق جهانی حمایت اجتماعی که توسط سازمان بین‌المللی کار در حال بررسی است می‌تواند از کشورها در افزایش سطح بودجه اختصاص یافته به حمایت اجتماعی در طول زمان حمایت کند. تلاش نهاد‌های مالی بین‌المللی و دولت‌ها برای دستیابی به اقتصاد جهانی عادلانه‌تر و پایدارتر و تأمین نقدینگی برای کشورهای آسیب‌پذیر با بدهی بالا، فضای مالی را افزایش داده و اطمینان می‌دهد که برای برنامه‌های اجتماعی ضروری می‌توان هزینه کرد (فصل چهارم). به همین ترتیب، اگر همه حامیان مالی به هدف کمک توسعه‌ای رسمی به میزان ۰/۷ درصد از درآمد ناخالص ملی برسند توانایی بسیاری از کشورها برای تأمین مالی توسعه انسانی خود، از جمله حمایت اجتماعی، از اساس تغییر پیدا می‌کند.

سرمایه‌گذاری در زمینه حمایت اجتماعی

• **ثروت میلیاردی بین مارس و دسامبر ۲۰۲۰ بیش از ۳/۹ هزار میلیارد دلار افزایش یافته است** در حالی که چهار میلیارد نفر هنوز از حمایت اجتماعی اولیه محروم هستند.

• **۹۲ درصد از زنان آفریقایی در اقتصاد غیررسمی فعالیت می‌کنند.** این امر آنان را خارج از پوشش نظام‌های تأمین اجتماعی نگه می‌دارد.

• **در مجموع به ۷۸ میلیارد دلار برای کشورهای کم‌درآمد** برای ایجاد بسترهای حمایت اجتماعی، از جمله مراقبت سلامت، نیاز است که ۷۱ میلیون نفر از مجموع جمعیت آن‌ها را پوشش می‌دهد.

نظام‌های حمایت اجتماعی

نظام‌های حمایت اجتماعی برای دستیابی به آرمان‌های توسعه پایدار بسیار مهم هستند

جنسیتی و اقدامات ویژه؛ (پ) تسهیل مشارکت اقتصادی زنان، از جمله از طریق سرمایه‌گذاری در مقیاس بزرگ در حوزه اقتصاد مراقبت و دستمزد برابر، و حمایت بیشتر از زنان کارآفرین؛ (ت) مشارکت بیشتر زنان جوان؛ و (ث) طرح واکنش اضطراری به‌عنوان اولویتی برای تسریع ریشه‌کنی خشونت علیه زنان و دختران که مورد حمایت سازمان ملل متحد قرار خواهد گرفت، با پشتوانه پویایی جهانی برای از بین بردن هرگونه هنجار اجتماعی که خشونت علیه زنان را مطابق با هدف ۵.۲ آرمان‌های توسعه پایدار تحمل و توجیه کرده یا آن را نادیده می‌گیرد. این مسئله همچنین در اقدام دینفعان مختلف برای کاهش معنادار همه‌اشکال خشونت در سراسر جهان بسیار مهم خواهد بود (فصل چهارم).

۳۱. شاید بزرگترین منبع بشریت ظرفیت جمعی ما باشد که نیمی از آن به علت تبعیض جنسیتی در طول تاریخ محدود شده است. هیچ قرارداد اجتماعی معناداری بدون مشارکت فعال و برابر زنان و دختران امکان‌پذیر نیست. رهبری برابر زنان، مشارکت اقتصادی و تصمیم‌گیری متوازن جنسیتی برای همه، هم برای مردان و هم برای زنان بهتر است. اعلامیه یکن و برنامه عمل و **برنامه جهانی تسریع برابری جنسیتی** راه را نشان می‌دهند. از کشورهای عضو و سایر دینفعان می‌خواهم که پنج اقدام مرتبط و متحول‌کننده را مد نظر قرار دهند: (الف) تحقق کامل حقوق برابر، از جمله از طریق لغو همه قوانین تبعیض-آمیز جنسیتی (هدف ۵.۱ آرمان‌های توسعه پایدار)؛ (ب) اقداماتی در جهت ترویج تساوی جنسیتی در همه زمینه‌ها و در همه سطوح تصمیم‌گیری، از جمله سهمیه‌بندی

© UN-Women/Johis Alarcón

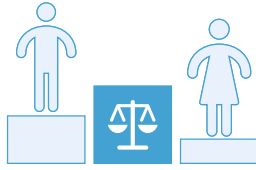
ما منعکس شده است. اجرای گسترده کامل حقوق بشر مهمترین بخش از ظرفیت‌های ما برای رهایی از این همه‌گیری، احیای قرارداد اجتماعی و موارد دیگر به‌شمار می‌رود. حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تقویت‌کننده یکدیگر، جدایی‌ناپذیر و جهان‌شمول هستند، نه خدمات معمولی با قیمت تعیین‌شده در بازار؛ بلکه عوامل اساسی در ایجاد جوامع فراگیرتر محسوب می‌شوند. ترویج فضای مدنی و حمایت از آن، جوامع را قوی‌تر و مقاوم‌تر ساخته و حق مشارکت و آزادی بیان، اجتماع و گردهمایی را به‌وجود می‌آورد. در حالی که برای همه دولت‌ها حمایت از حقوق بشر یک تعهد است، زمان آن فرا رسیده است که حقوق را به‌عنوان اقداماتی برای حل مشکل و راه‌هایی برای رفع نارضایتی‌ها، نه تنها برای افراد بلکه به‌طور کلی برای جوامع، در نظر بگیریم. شواهد زیادی در اختیار داریم که نشان می‌دهد

۳۲. از کشورهای عضو می‌خواهم تا اقدامات برابری جنسیتی را در کلیه فرایندهای بین‌دولتی سازمان ملل متحد تقویت کنند. بررسی روش‌های کار کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد در سال ۲۰۲۱ می‌تواند شامل ارزیابی مجدد نقش این کمیسیون در رابطه با سایر وظایف بین‌دولتی و بررسی نحوه بهره‌برداری از اقدام چندجانبه مجمع برابری نسل‌ها باشد. سازمان ملل متحد تا ۲۰۲۸ تساوی جنسیتی را در همه سطوح در داخل سازمان تضمین خواهد کرد. همچنین ظرفیت نظام سازمان ملل متحد را از نظر نیروی انسانی، منابع و ساختار بررسی خواهیم کرد تا برابری جنسیتی را به‌عنوان اولویت اصلی در همه نهادها تحقق بخشیم.

۳۳. پشتیبانی از قرارداد اجتماعی، تعهدی بی‌چون و چرا نسبت به حقوق بشر است. در فراخوان اقدام برای حقوق بشر، هفت حوزه را مشخص کرده‌ام که نیاز به توجه ویژه دارد و در دستور کار مشترک

نابرابری جنسیتی

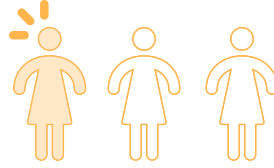
تبعیض

به طور متوسط زنان فقط
۷۵ درصد
از حقوق مردان را دریافت می کنند.

منبع: بانک جهانی، ۲۰۲۱.

خشونت

از هر سه زن، یک نفر

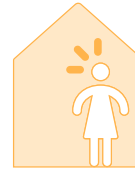
در طول زندگی خود متحمل خشونت جنسی
یا جسمی به دست شریک زندگی خود،
یا متحمل خشونت جنسی توسط فردی
که شریک زندگی نیست، می شود.

منبع: سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۲۱.

در ۸۸ کشور،
قانون شغل و ساعات کار زنان را محدود می کند و
یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون
نفر زن متاثر از این محدودیت ها هستند.

منبع: بانک جهانی، ۲۰۲۱.

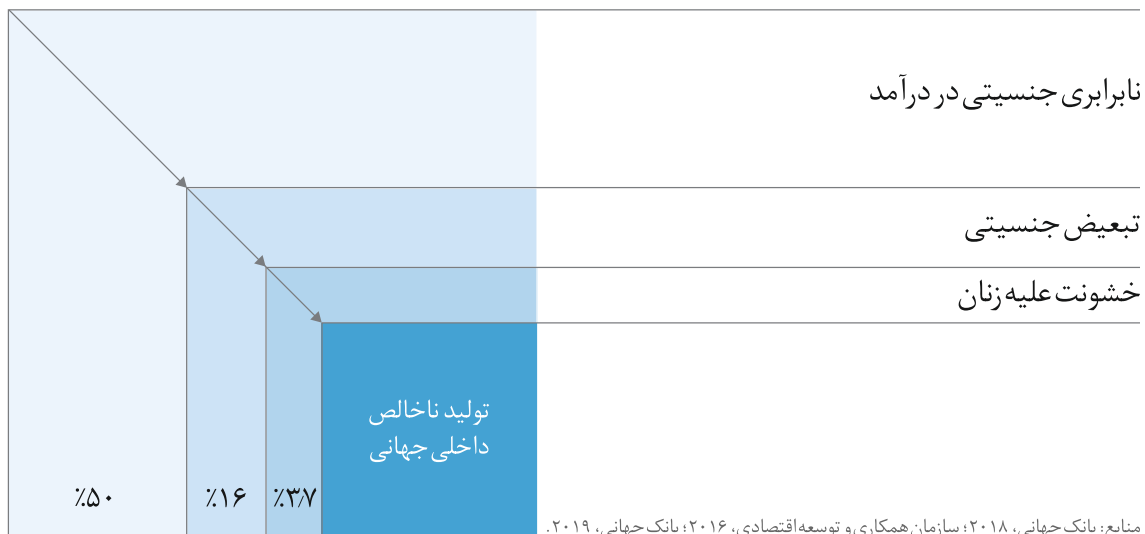
یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون

نفر زن فاقد حمایت های قانونی
در برابر خشونت جنسی خانگی
یا خشونت اقتصادی هستند.

منبع: بانک جهانی، ۲۰۲۱.

زیان اقتصادی

نابرابری جنسیتی باعث ایجاد خسارات قابل توجهی در تولید ناخالص داخلی جهانی می شود.

محوریت حقوق بشر

"حقوق بشر جهان شمول و جدایی ناپذیر است.

باید حقوق بشر را از منظری ببینیم که تک تک انسان ها را مخاطب قرار داده و حقوق اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدنی و سیاسی را در بر می گیرد".

-فراخوان دبیرکل سازمان ملل متحد در جهت اقدام برای حقوق بشر

حقوق بشر ابزار حیاتی برای حل مشکلات است که از جان و معاش محافظت کرده و می تواند از بروز ناراضی ها جلوگیری کند.

۹۲٪ از کل آرمان های توسعه پایدار

با حقوق بشر و استانداردهای کار مرتبط است.

حقوق بشر نه تنها در خدمت فرد بلکه در خدمت کل جامعه است و در قرارداد اجتماعی نقش محوری دارد.

چگونه می توان نهادهایی را برای جلوگیری از تخطی از حقوق بشر ایجاد کرد. همچنین می دانیم نهادهایی که رعایت حقوق را در دستور کار خود دارند ضمن تقویت قرارداد اجتماعی، از جوامع و افراد حمایت می کنند

۳۴. نژاد پرستی، عدم بردباری و تبعیض همچنان در همه جوامع وجود دارد همان گونه که در طول این همه گیری، با متهم شدن گروه هایی که مقصر این ویروس قلمداد شدند، شاهد آن بوده ایم. در ابتدا، تصویب قوانین جامع علیه تبعیض، از جمله بر اساس نژاد یا قومیت، سن، جنسیت، مذهب، ناتوانی و گرایش جنسی یا هویت جنسیتی، مدت زیادی به تأخیر افتاده است. رویکردهای جدید برای حمایت فعال از مشارکت افرادی که به صورت سنتی در حاشیه قرار گرفته اند، از جمله اقلیت ها و اقوام بومی، ضروری به نظر می رسد. می توان از ساز و کارهای حقوق بشر، از جمله بررسی ادواری جهانی، در این زمینه استفاده کامل تری کرد و در همین راستا از به روز رسانی شیوه های بررسی ادواری جهانی شورای حقوق بشر به عنوان بخشی از دستورالعمل های جدید حمایت می کنم.

۲۵. در ۲۰۲۳، هفتاد و پنجمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر و سی امین سالگرد تصویب اعلامیه وین و بامه اقدام در زمینه حقوق بشر را گرامی می داریم. با نزدیک شدن به این نقطه عطف، زمان آن فرا رسیده است که ارزش های مشترک خود را بررسی کرده و توانی مضاعف به آن بدهیم و تفکرات خود را در مورد حقوق بشر به روز کنیم. به عنوان مثال، باید به روز رسانی یا شفاف سازی کاربرد چارچوب ها و استانداردهای حقوق بشر برای توجه به مسائل مرزی و جلوگیری از آسیب ها در فضاهای دیجیتالی یا فناوری، از جمله در ارتباط با آزادی بیان، نفرت پراکنی و آزار و اذیت، حریم خصوصی، "حق فراموش شدن" و فن آوری عصبی، مورد توجه قرار گیرند. حق داشتن محیط سالم نیاز به بحث عمیق تری دارد. شاید زمان آن فرا رسیده باشد که دسترسی جهانی به اینترنت را به عنوان یکی از عناصر حقوق بشر تقویت کنیم؛ برای همین منظور، با گام های سریع تر، دسترسی ۳.۸ میلیارد جمعیت باقی مانده به اینترنت، به ویژه افرادی که اغلب نادیده انگاشته می شوند از جمله زنان، بومیان و افراد سالخورده، تا سال ۲۰۳۰ باید فراهم گردد. سازمان ملل متحد همواره آماده همکاری با دولت ها، مشاغل و جامعه مدنی برای یافتن جایگزین هایی برای قطع کامل اینترنت، مسدودسازی و فیلتر عمومی خدمات برای مقابله با انتشار اطلاعات ساختگی و محتوای مخرب، مطابق با قوانین بین المللی حقوق بشر است.

جنگل‌ها یا سوزاندن سوخت‌های فسیلی اتفاق افتد. طبیعت را نابود می‌کنیم اما در عین حال، آن را افزایش ثروت می‌دانیم. چنین بحث‌هایی دهه‌ها تداوم داشته است. وقت آن است که به طور جمعی به سنجه‌های تکمیلی پایانیم. بدون تغییر بنیادین، اهدافی که در رابطه با تنوع زیستی، آلودگی و تغییرات اقلیمی تعیین کرده‌ایم قابل دستیابی نخواهد بود. برای تعیین نحوه پیشبرد این موضوع با روسای مجمع عمومی و شورای اقتصادی و اجتماعی مشورت خواهیم کرد. هر فرآیندی باید کشورهای عضو، نهادهای مالی بین‌المللی و کارشناسان آمار، علم و سیاست را گرد هم آورد تا مکمل یا مکمل‌های تولید ناخالص داخلی را شناسایی کنند؛ در این صورت است که رشد و رفاه فراگیر و پایدار براساس کار کمیسیون آمار سنجیده خواهد شد. علاوه بر شناسایی معیارهای تکمیلی، این فرآیند باید درباره مسیر نظام حسابداری ملی و جهانی نیز توافق کند تا سنجه‌های دیگر را در نظر گرفته و سازوکارهایی را برای گزارش دهی منظم به عنوان بخشی از آمارهای رسمی به وجود آورد. در عین حال، از کشورهای عضو و دیگران می‌خواهیم تا برای کاربست نظام حسابداری زیست‌محیطی-اقتصادی **حسابداری اکوسیستم** و نظام جمعیت و شرایط اجتماعی اقدام کرده و برای معیار تولید ناخالص داخلی، مکمل یا جایگزین‌های موجود را مانند **شاخص توسعه انسانی**، شاخص ثروت فراگیر، شاخص پیشرفت واقعی، **شاخص فقر چندبعدی و شاخص توسعه انسانی تعدیل یافته براساس نابرابری**، مدنظر قرار دهند.

۳۹. برای بازاندیشی در معیار تولید ناخالص داخلی، باید راه‌هایی را برای اعتباربخشی به اقتصاد مراقبت و غیررسمی پیدا کنیم. مخصوصاً این که اکثر کارهای مراقبت در سراسر جهان بدون پرداخت حقوق و توسط زنان و دختران انجام می‌شود و این امر منجر به تداوم نابرابری اقتصادی بین جنسیت‌ها می‌گردد. کووید-۱۹ اثرات اقتصادی و شغلی به شدت جنسیتی در پی داشت؛ این بیماری همه‌گیر نشان داد که بابت میلیاردها ساعت کار مراقبتی که سالیانه بدون دستمزد انجام می‌شود، تریلیون‌ها دلار از دست می‌رود و ضمناً خود این بیماری باعث تشدید شرایط کنونی شده است. بازاندیشی در زمینه اقتصاد مراقبت به معنای ارزش‌گذاری کار مراقبت بدون دستمزد در الگوهای اقتصادی و سرمایه‌گذاری در مراقبت با دستمزد کیفی به عنوان بخشی از خدمات عمومی ضروری و ترتیبات حمایت اجتماعی، از جمله از راه بهبود حقوق و شرایط کار است (هدف ۵.۴ آمارهای توسعه پایدار). به طور کلی لازم است برای در نظر گرفتن اقتصاد غیررسمی کلان و ارزش‌گذاری آن، در جستجوی شیوه‌هایی جدید باشیم.

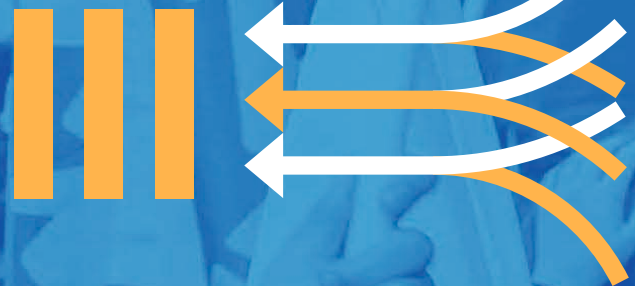
۳۶. سرانجام برای اطمینان از دیده شدن و به رسمیت شناخته شدن همه افراد، اقداماتی برای اثبات هویت قانونی (هدف ۱۶.۹ آمارهای توسعه پایدار) و پایان **بی‌تابیتی**، از جمله با **رفع خلاهای قانونی**، و تجزیه داده‌ها بر پایه سن، جنسیت و تنوع مورد نیاز است. افرادی که به صورت مداوم در حال جابه‌جایی هستند نیاز به توجه، پشتیبانی و حمایت ویژه دارند. در حالی که محدودیت‌های بیماری همه‌گیر کووید-۱۹ پیامدهای شدیدی برای تحرک انسان‌ها به همراه داشته و موجب سرگردانی بسیاری از پناهندگان و مهاجران شده، **آوارگی همچنان رو به افزایش بوده است**. اقداماتی که برای حمایت، کمک و چاره‌جویی برای **آوارگان داخلی** با کمک هیئت عالی در زمینه آوارگی داخلی انجام می‌شود برای توجه به همه افراد ضرورت دارد. از دولت‌ها و سایر ذینفعان می‌خواهیم که در اجرای پیمان جهانی پناهندگان و پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف، از جمله رعایت اصل اساسی نان رفولمان (عدم بازگشت اجباری پناهجویان به کشورشان) و اقدامات لازم برای دسترسی پناهندگان به حق پناهندگی فارغ از وضعیت قانونی آنان، با حمایت و دفاع از حقوق همه افرادی که در حال جابه‌جایی هستند، و حمایت از کشورهای میزبان و از طریق پوشش **پناهندگان و مهاجران** در زمینه ارائه خدمات عمومی ضروری، گامی به جلو بردارند.

د. سنجش و ارزیابی امور حائز اهمیت برای مردم و این سیاره

۳۷. حتی با تغییرات سریع و خطرناک در سیاره ما، الگوهای اقتصادی در حال گسترش و رشد بی‌پایان هستند و نظام‌های گسترده‌تری را نادیده می‌گیرند که به تامین زندگی و رفاه می‌پردازند. به مسیری نیاز داریم که از مردم و کره زمین محافظت کرده و امکان توسعه پایدار را فراهم آورد. این به معنای تغییرات گسترده در مفهوم رفاه و پیشرفت، نحوه ایجاد انگیزه و سنجش آن‌ها، و نحوه ارزیابی سیاست‌هاست.

۳۸. فوراً باید به دنبال اقداماتی متناسب با رشد و توسعه باشیم که مکمل **تولید ناخالص داخلی** است؛ همان‌طور که در هدف ۱۷.۱۹ آمارهای توسعه پایدار تا ۲۰۳۰ موظف به انجام آن بودیم. می‌دانیم که تولید ناخالص داخلی نمی‌تواند رفاه انسان، پایداری سیاره و خدمات غیربازاری و مراقبت را نشان دهد یا ابعاد توزیعی فعالیت اقتصادی را در نظر گیرد. جالب است که تولید ناخالص داخلی زمانی افزایش می‌یابد که صید بیش از حد ماهی، قطع

نسل‌های آتی: شکل‌دهی به آینده

۳. نسل‌های آتی: شکل‌دهی به آینده

۴۰. در ۱۹۴۵، نجات "نسل‌های آتی" از بلای جنگ وعده داده شد. وعده‌ای مشابه امروز لازم است که طیف وسیع‌تری از تهدیدها را از جمله امکان ادامه حیات انسان روی زمین در برگیرد. با این حال، هنوز از تحقق کامل آن وعده فاصله داریم. نسل فعلی جوانان دنیایی را می‌بینند که آینده‌شان در آن به روش‌های مختلف به خطر می‌افتد. اکنون تأثیرات بحران سه‌گانه در زمین، یعنی تغییرات اقلیمی، از بین رفتن تنوع زیستی و آلودگی را احساس می‌کنیم که در آینده ویران‌کننده‌تر و غیرقابل بازگشت خواهند بود. بسیاری از جوانان نسبت به توانایی نهادها و رهبری موجود در رفع نگرانی‌های خود بی‌اعتماد هستند. همه‌گیری کووید-۱۹ این مسائل را بیش از پیش آشکار کرده است. هرگونه احیای قرارداد اجتماعی باید شامل تعمیق همبستگی در بین نسل‌ها باشد. جوانان باید باور داشته باشند که در جامعه و آینده پایدار سهمی دارند. همچنین باید ببینند که جامعه به آنان اعتقاد داشته و روی آنان سرمایه‌گذاری می‌کند.

۴۱. این تجدید همبستگی بین نسل‌ها نه تنها باید افراد زنده بلکه فرزندان و نوادگان آنان را در برگیرد. بشریت با مجموعه‌ای از چالش‌های بلند مدت رو به رو است که در طول دوره‌های مختلف زندگی بشر گسترش می‌یابد، از جمله گرمایش و تخریب کره زمین، و مدیریت فن‌آوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی و ویرایش ژن، تغییرات جمعیتی به سمت جمعیت مسن‌تر، شهرنشینی و تکامل تأمین رفاه اجتماعی. با وقوع چهارمین انقلاب صنعتی، در یکی از مهمترین لحظات تحول‌آفرین در دوره تاریخی اخیر قرار گرفته‌ایم. شیوه زندگی، کار، تغذیه و تعامل افراد با یکدیگر به احتمال زیاد در آینده بسیار متفاوت خواهد بود. با این حال، انگیزه‌های سیاسی و اقتصادی ما همچنان برای کوتاه مدت و به نفع وضع موجود تعریف شده، و منافع کوتاه مدت به قیمت از دست رفتن رفاه بلند مدت انسان و سیاره در اولویت قرار داده شده است. تصمیماتی که امروز گرفته می‌شود مسیر این سیاره را برای قرن‌های بعدی رقم می‌زند. باید درک ما از "ما مردمان" در منشور سازمان ملل متحد بیشتر شود تا منافع همه مردم قرن بیست و یکم تأمین شده و دنیایی قابل زیستن به آیندگان انتقال یابد.

۴۲. جوانان امروز به همراه نسل‌های آینده مجبور خواهند بود با پیامدهای عمل و بی‌عملی ما زندگی کنند. نسل جوان امروز متمایز از نسل‌های آینده است. با این حال، زمان آن فرا رسیده است که برای اهمیت بیشتر به منافع جمعی خودشان به دنبال راه‌حلی بوده و برای صیانت از آینده خودشان، در کار نظام‌های ما اثرگذار باشند. این تجدید همبستگی بین نسل‌ها بخش اصلی

همبستگی بین نسل‌ها

تصمیماتی که امروز گرفته می‌شود آینده را برای نسل‌های جوان‌تر و آتی تعیین می‌کند.

همبستگی با نسل‌های جوان‌تر

حق اظهار نظر و مشارکت

آموزش باکیفیت

مشاغل پایدار

همبستگی با نسل‌های آینده

تفکر بلند مدت

نمایندگی نسل‌های آینده

صیانت از آینده

سیاره سالم

نهادهای توانمند

سلامت، حمایت اجتماعی

تحصیل، کار

آمادگی

تحت رهبری جوانان اغلب ناشی از بی‌اعتمادی عمیق به طبقات سیاسی امروز و تمایل به مشارکت مناسب در فرایند تصمیم‌گیری است. با این حال، برخی از مقامات اعتراضات مسالمت‌آمیز را محکوم کرده، جوانان را بیش از حد بی‌تجربه انگاشته و با آنان به عنوان افراد منفعت‌طلب و یا بدتر از آن به عنوان عامل **تهدید** و نه به مثابه افراد برابر برخورد کرده‌اند. در سطح جهانی، جوانان به‌طور رسمی به‌عنوان کنشگران مهم در چارچوب‌های بین‌دولتی در حوزه صلح و امنیت، توسعه پایدار، تغییرات اقلیمی، حقوق بشر و اقدامات بشردوستانه شناخته شده‌اند. با این حال، در اینجا نیز مشارکت همواره هدفمند نیست و تنوع جغرافیایی، جنسیتی، درآمدی و دیگر موارد را تضمین نمی‌کند.

۴۶. در راستای تعهدات کشورهای عضو در **بیانیه بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد** مبنی بر توجه به خواسته‌های جوانان و همکاری با آنان، از دولت‌ها خواسته می‌شود تا از **نمایندگی سیاسی جوانان** از جمله زنان و دختران جوان حمایت نمایند. این اقدام می‌تواند متضمن کاهش سن رای‌دهی و سن واجدین شرایط برای نامزدی در جایگاه مسئولیتی منتخب و تقویت نهادهای مشارکتی جوانان باشد. حمایت از مشارکت سیاسی طیف متنوعی از جوانان ممکن است به معنای به چالش کشیدن هنجارها و کلیشه‌های اجتماعی، به ویژه در رابطه با جنسیت و سایر اشکال حاشیه‌نشینی باشد. از جوانان خواسته می‌شود که از فرصت‌های موجود، از جمله حق رأی خود، استفاده کنند. برای رصد میزان گشایش فضای سیاسی در کشورهای جهان و میزان مشارکت جوانان در این فرایندها، به‌همراه پژوهشگران برجسته و نهادهای دانشگاهی، **شاخصی را تحت عنوان "جوانان در سیاست"** بررسی خواهیم کرد که نسل‌های جوان به‌صراحت خواهان آن هستند.

۴۷. در نظام سازمان ملل متحد، پیوند با جوانان را می‌توان به عنوان مثال از طریق تعامل گسترده، به‌رسمیت شناختن تنوع آنان و دسترسی به افراد حاشیه‌نشین، بیش از پیش تقویت کرد. در راستای افزایش مشارکت جوانان در اقدامات حمایتی ما از فرایندهای انتخاباتی و در ایجاد صلح، از جمله با افزایش ظرفیت شبکه‌های جوانان محلی و سازمان‌های تحت رهبری جوانان، تلاش‌های مضاعفی صورت خواهد گرفت. در حالی که نمایندگان ما در امور جوانان، تصورات عمومی را نسبت به مسائل مرتبط با جوانان در این سازمان بهبود بخشیده‌اند، اگر سازمان ملل متحد خواهان عمل به **تعهدات** خود است این کار باید بر مبنای پایدارتری

اقدامات دیگری است که در این گزارش مشخص شده است؛ در غیر این صورت، قرارداد اجتماعی که آینده را می‌سازد منحصرًا توسط کسانی طراحی خواهد شد که حتی عمرشان اجازه نخواهد داد تحقق آن را ببینند.

الف. همبستگی با نسل‌های جوان‌تر

۴۳. جهان امروز میزبان بزرگ‌ترین نسل جوان در تاریخ با جمعیتی معادل ۱ میلیارد و ۸۰۰ میلیون نفر است که نزدیک به ۹۰ درصد آنان در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. جوانان هرگز تحصیل کرده‌تر یا اجتماعی‌تر از زمان کنونی نبوده‌اند، اما برای دستیابی به ظرفیت کامل خود، همچنان با موانعی مهم رو به رو هستند. حدود **۲۶۷ میلیون جوان** (۱۵ تا ۲۴ ساله) بدون تحصیل، اشتغال یا آموزش هستند و دو سوم این جمعیت را زنانی جوان تشکیل می‌دهند که به علت انتظارات جنسیتی از آنان مبنی بر انجام کار خانگی بدون حقوق و در نتیجه اشتغال غیررسمی تحت این شرایط قرار دارند. همه‌گیری کووید-۱۹ باعث تشدید این وضعیت شده و تفاوت فاحش بین کشورهای توسعه‌یافته و کمتر توسعه‌یافته را در میزان دسترسی جوانان به اینترنت نشان داده است. این امر به شیوه قابل توجهی بر ظرفیت آنان برای ادامه تحصیل از راه دور در هنگام تعطیلی مدارس تأثیر می‌گذارد. جوانان به ما می‌گویند که نظام‌های آنان به صورت هدفمند به خواسته‌های آنان گوش نمی‌دهند و این که نظام‌های آنان کوتاه‌بین بوده و نگرانی‌هایشان را جدی نمی‌گیرند.

۴۴. تحقق اولویت‌های جوانان و مشارکت هدفمند آنان در تصمیم‌گیری، سرمایه‌گذاری‌هایی است که بازدهی فوری به همراه داشته و سرمایه انسانی و انسجام اجتماعی را در درازمدت به وجود خواهد آورد. اقدامات ذیل پاسخگوی اولویت‌هایی است که جوانان در جریان ارائه **مشاوره** برای دستور کار مشترک ما و **هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد** مشخص کرده‌اند.

داشتن حق اظهار نظر

۴۵. برخی از کشورها برای نسل‌های جوان‌تر فرصت ایجاد کرده‌اند تا از طریق شوراهای جوانان، مجالس و وزارتخانه‌ها بتوانند درباره تصمیماتی که بر آنان تأثیر می‌گذارد، نظر خود را بیان کنند. با این حال، این راه‌حل‌ها از توکنیسم (اقدام نمادین و غیرواقعی) به دور نبوده‌اند و این مسئله بیشتر در بخشی از فرایندهای اصلی سیاسی مشاهده می‌شود. جنبش‌های اعتراضی

صورت پذیرد. از این رو پیشنهاد می‌کنم **دفتر اختصاصی جوانان سازمان ملل متحد** در دبیرخانه تاسیس گردد که این ابتکار، فعالیت‌های فعلی دفتر نماینده دبیرکل در امور جوانان را سازمان‌دهی و اقدامات حمایتی در سطوح بالا را مدیریت کرده و به عنوان عامل اصلی هماهنگی و پاسخگویی نظام ملل متحد در مورد مسائل جوانان در فعالیت‌های ما پیرامون صلح، توسعه پایدار، مسائل بشردوستانه و حقوق بشر عمل خواهد کرد. در عین حال، نماینده اینجانب در امور جوانان به منظور **مشارکت هدفمندتر، متنوع‌تر و موثرتر جوانان در فرایندهای مشورتی و تصمیم‌گیری سازمان ملل متحد** پیشنهادهایی را برای ملاحظه مجمع عمومی، شورای امنیت و شورای اقتصادی و اجتماعی و نهادهای ذیربط آن‌ها تهیه خواهد کرد. این امر با مشورت جوانان جهان و هماهنگی با نهادهای سازمان ملل متحد و سایر ذینفعان انجام خواهد شد.

یادگیری

۴۸. **آموزش باکیفیت** (از جمله آموزش اوایل کودکی) **از حقوق بنیادین بشر**، زمینه‌ساز فرصت برابر در جامعه، شرط لازم برای جوانان برای مطرح کردن خواسته‌های خود و مشارکت در قرارداد اجتماعی، و مبنایی برای بردباری، صلح، حقوق بشر و پایداری به‌شمار می‌رود. با این حال، امروزه فراهم‌سازی مقدمات آموزش نابسامان شده است. فرایند تحصیل بیش از ۹۰ درصد از کودکان جهان به علت کووید-۱۹ دچار وقفه شده است که **بزرگترین اختلال** نظام آموزشی در تاریخ محسوب می‌شود. برای بسیاری از دانش‌آموزان، به‌ویژه دختران و زنان جوان، این وقفه ممکن است دائمی باشد و پیامدهای احتمالی برای حقوق، برابری و پیشرفت آنان برای نسل‌های آینده در پی داشته باشد. نظام‌های آموزشی سنتی حتی پیش از شیوع کووید-۱۹ نتوانسته بودند نزدیک به ۲۵۸ میلیون کودک و جوان را در سراسر جهان تحت پوشش قرار داده و بسیاری از مهارت‌های پایه‌ای مانند خواندن و ریاضیات را به آنان آموزش دهند. دانش‌آموزان در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته به ما می‌گویند که نظام آموزشی را بدون فراگیری مهارت‌های مورد نیاز برای کامیابی در دنیای به‌سرعت در حال تغییر و سازگاری با آن، نظیر سواد دیجیتالی، شهروندی جهانی و توسعه پایدار، ترک می‌کنند. اما این شرایط زمانی ناگوارتر می‌شود که متوجه شویم آموزش اوایل کودکی و یادگیری مادام‌العمر، که به‌طور کلی برای مردم جامعه اهمیت زیادی دارد، همچنان آرزوی بسیاری از کشورها باقی مانده است.

۴۹. اولویت ما باید کمک به کودکان و جوانان برای جبران فرصت از دست رفته یادگیری در این دوران همه‌گیری و در عین حال تغییر نظام‌های آموزشی باشد تا دانش‌آموزان به ظرفیت کامل خود دست پیدا کنند. بدین ترتیب از یادگیری مادام‌العمر برای همه افراد حمایت کرده و به منظور تسریع در روند تحقق آرمان چهارم توسعه پایدار، **اجلاس تغییر آموزش در ۲۰۲۲** را برگزار خواهیم کرد. این اجلاس چشم‌اندازی مشترک برای آموزش ایجاد خواهد کرد که بر اساس کار آتی **کمیسیون بین‌المللی آینده آموزش** و سایر پیشرفت‌های اخیر از جمله تکمیل صندوق مشارکت جهانی آموزش و ایجاد ساز و کار همکاری جهانی آموزش خواهد بود. برای آموزش خواندن، نوشتن و انجام عملیات اصلی ریاضی و آموزش مهارت‌های اصلی دیگر به همه کودکان، به نقشه راه نیاز داریم. نظام‌های آموزشی باید پیشرفته و یکپارچه شوند که این امر، یادگیری را بیش از پیش دانش‌آموز محور، پویا، فراگیر و مشارکتی می‌کند. صرفاً در صورتی می‌توانیم موفق شویم که برای معلمان جهان ارزش قائل باشیم و با آنان در تغییر مدارس، دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها به‌عنوان پشتیبان همکاری کنیم. این اجلاس مسائل مهمی را از جمله برابری، موانع تحصیلی دختران و زنان جوان، گذار از دوران تحصیل و ورود به اشتغال، حمایت از یادگیری مادام‌العمر و افزایش مهارت‌ها بررسی خواهد کرد. همچنین عدم تأمین بودجه کافی برای اقدامات تحول‌آفرین در زمینه آموزش ملی، از جمله عملیاتی شدن تسهیلات مالی بین‌المللی برای آموزش و سایر منابع داخلی و بین‌المللی را مورد بررسی قرار خواهد داد. فراگیری دیجیتال محبت مهم این اجلاس خواهد بود که بر اساس تلاش‌های موجود مانند ابتکار گیگا، با هدف حصول اطمینان از دسترسی همه مدارس به اینترنت تا ۲۰۳۰، شکل می‌گیرد. همچنین می‌توان سرمایه‌گذاری‌های وسیع‌تری را در بخش آموزش، از جمله نسل بعدی معلمان و ابزارهای آموزشی دیجیتال منبع باز، بررسی کرد. مقدمات اجلاس شامل آمادگی دولت‌ها، دانش‌آموزان، معلمان و نهادهای اصلی سازمان ملل متحد، از جمله سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)، صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) و اتحادیه بین‌المللی مخابرات خواهد بود. آن‌ها همچنین از تجربیات بخش خصوصی و شرکت‌های بزرگ فناوری استفاده خواهند کرد که می‌تواند به تحول دیجیتالی در نظام‌های آموزشی کمک کند.

بحران یادگیری

کووید-۱۹

تعطیلی مدارس به علت کووید-۱۹ بیش از یک میلیارد دانش‌آموز را از تحصیل باز داشته است و این مسئله می‌تواند منجر به از دست رفتن ۱۰ تریلیون دلار درآمد در طول زندگی کاری این دانش‌آموزان شود.

10.000.000.000.000 دلار

منبع: بانک جهانی، ۲۰۲۰.

مهارت‌های اساسی

بیش از نیمی از کل کودکان - ۵۶ درصد - تا پایان تحصیلات ابتدایی توانایی خواندن یا تسلط بر ریاضیات را نخواهند داشت.

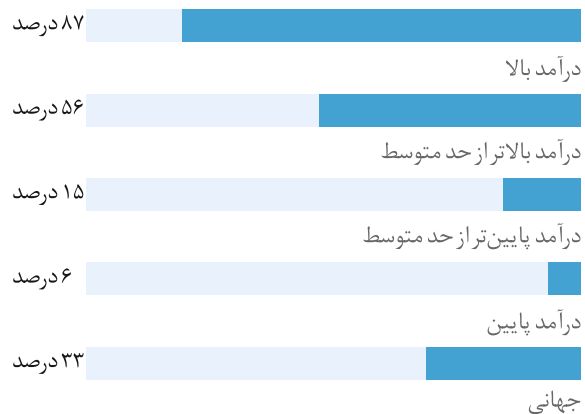
منبع: یونسکو، ۲۰۱۷.

پوشش دیجیتال

بازتعریف آموزش به معنای سرمایه‌گذاری در زمینه سواد دیجیتال و زیرساخت‌های دیجیتالی برای از بین بردن شکاف دیجیتالی است.

طبق آمار ۲۰۲۰، درصد کودکان و جوانانی که به اینترنت دسترسی دارند:

منبع: اتحادیه بین‌المللی مخابرات، ۲۰۲۰.

شکاف تامین مالی

کشورهای با درآمد پایین و متوسط، در مقایسه با آنچه برای دستیابی به آرمان چهارم توسعه پایدار یعنی آموزش باکیفیت مورد نیاز است، شکاف ۱۴۸ میلیارد دلاری سالانه در تامین مالی دارند.

مجموع نیازهای سالانه تامین مالی آموزش: ۵۰۴ میلیارد دلار

شکاف ۲۹ درصدی در تامین مالی

منبع: یونسکو، ۲۰۲۰.

بدین ترتیب توسعه‌نیافتگی و فقدان درآمد مالیاتی را در کشورهای با درآمد پایین و پایین‌تر از حد متوسط تداوم می‌بخشد. تمرکز بر مهارت‌آموزی و تقویت مهارت جوانان و ارتباطدهی آن‌ها با یکدیگر از مرحله یادگیری به فرصت‌های شغلی و کارآفرینی ضروری است. سهولت دسترسی به مشاغل شایسته برای جوانان نیز به پایداری آینده آنان وابسته است، از جمله تلاش برای ورود به بازارهای کاری که در آن میزان انتشار آلاینده‌ها پایین بوده و در برابر تغییرات اقلیمی سازگاری داشته باشند.

تاثیر کووید-۱۹ بر اشتغال جوانان

- در سطح جهانی، اشتغال جوانان تا ۸/۷ درصد در ۲۰۲۰ کاهش یافته، در حالی که برای سنین بالاتر ۳.۷ درصد بوده است.

تاثیر کووید-۱۹ بر آموزش

- **نیمی از دانش‌آموزان جهان** یک سال پس از شروع همه‌گیری کووید-۱۹ هنوز با تعطیلی مدارس رو به رو بودند که در افزایش ازدواج کودکان (کودک‌همسری) و کودکان کار تا حدودی تاثیرگذار بود.

شکوفایی

۵۰. یکی دیگر از اولویت‌های جوانان، سهولت دسترسی به مشاغل شایسته و فرصت‌های اقتصادی و پایداری آن‌هاست. بیماری همه‌گیر کووید-۱۹ تاثیر جدی بر کارگران جوان و کسانی داشته است که در مرحله ورود به اشتغال هستند، به‌ویژه زنان جوان. بسیاری از افراد در حال حاضر راضی به کار در بخش غیررسمی یا مشاغلی می‌شوند که از شایستگی‌شان پایین‌تر بوده و دستمزدی پایین دارند؛ این‌گونه مشاغل نه آرزوهای آنان را برآورده می‌سازد و نه به آنان اجازه می‌دهد قابلیت‌های خود را به‌طور کامل بروز دهند و

© UN Photo/Rick Bajornas

۵۳. اصل برابری بین‌نسلی به رسمیت شناختن مسئولیت‌ها در قبال نسل‌های آینده - ریشه‌های عمیقی در سنت‌های مختلف فرهنگی و مذهبی دارد و در منشور سازمان ملل متحد نیز منعکس شده است. کمیسیون جهانی محیط‌زیست و توسعه در سال ۱۹۸۷ دریافت که "اتلاف منابع" توسط نسل‌های زنده، "فرصت انتخاب را برای نسل‌های آینده به سرعت از بین می‌برد" و از این رو خواستار اقدامات جدی برای محافظت از آن‌ها شد. از آن زمان به بعد رفاه نسل‌های آینده در اسناد بین‌المللی پیرامون توسعه پایدار و محیط‌زیست و اعلامیه یونسکو درباره مسئولیت نسل‌های کنونی در قبال نسل‌های آینده به تایید رسیده است. با این حال، این شناسایی رسمی لزوماً منجر به برداشتن گام‌های معنادار در جهت تامین منافع نسل‌های آینده، چه در سطح ملی و چه در درون نظام چندجانبه نشده است. ارزیابی‌های کوتاه‌مدت کماکان بر امر سیاست‌گذاری غالب است.

۵۴. پیشنهادی موجود در این گزارش منجر به رویکردهایی می‌شود که در حال حاضر کارایی داشته و در بلندمدت به نفع نسل‌های آینده خواهد بود. علاوه بر این، از کشورهای و سایر ذینفعان دعوت می‌کنم اقدامات ویژه‌ای را در دستور کار قرار دهند تا در **تصمیم‌گیری ملی و جهانی، منافع نسل‌های آینده** لحاظ گردد. در حالی که تعیین رویه‌های خاص در **سطح ملی** را دولت‌ها انجام می‌دهند، برخی گزینه‌ها برای ملاحظه در ادامه آمده است. تامین منافع نسل‌های آینده مستلزم هماهنگی در دو مسئله است: تقویت ظرفیت‌های ما برای درک و ارزیابی آینده، شکل‌گیری تفکر بلندمدت در سیاست‌های مهم و تصمیم‌گیری؛ و برپایی هم‌اندیشی‌ها و تدبیر روش‌هایی خاص برای حمایت از منافع نسل‌های آینده در همه سطوح حاکمیت.

۵۱. با رهایی از بیماری همه‌گیر، از کشورهای عضو خواسته می‌شود تا **ضمانت‌های کار جوانان** را در کنار سیاست‌های کلان اقتصادی و صنعتی برای افزایش تقاضای کار، با استفاده از شاخص موسوم به "نه در حال تحصیل است، نه کار می‌کند و نه حرفه‌ای می‌آموزد"، مد نظر قرار دهند. اقدامات دیگر می‌تواند مشتمل بر گسترش نظام‌های تامین اجتماعی برای کارگران جوان، کاهش موانع تحصیلات عالی و مشارکت در بازار کار از جمله به علت جنسیت یا سایر انواع تبعیض‌ها، گسترش برنامه‌های کارآموزی و آموزش فنی و حرفه‌ای، و شرکت جوانان در گفتگوی اجتماعی و تصمیم‌گیری باشد. جوانان به‌طور خاص درخواست کرده‌اند که کارآفرینی از جمله از طریق سرمایه اولیه و آموزش در زمینه کسب و کار و مهارت‌های کارآفرینی نرم و دیجیتالی مورد حمایت قرار گیرد. در حمایت از تلاش‌های دولت و ابتکار جهانی موجود برای مشاغل شایسته برای جوانان، سازمان ملل متحد به همراه نهادهای مالی بین‌المللی **شاخص بهبود** وضعیت را راه‌اندازی خواهند کرد تا مسیرهای شغلی و نتایج بازار کار را از زمان کنونی فعلی تا ۲۰۲۵ و بعد از آن برای جوانان به‌عنوان بخشی از دهه فعالیت در راستای تحقق آرمان‌های توسعه پایدار بررسی نمایند. علاوه بر این، اقدامات هماهنگ برای بکارگیری فن‌آوری‌های نوین و سرمایه‌گذاری در اقتصادهای سبز می‌تواند منجر به ایجاد ۲۴ میلیون شغل جدید در آینده تا افق ۲۰۳۰ شود. یکی از راه‌های پیش رو می‌تواند تشکیل **ائتلاف بلندپروازانه** برای حمایت از ایجاد مشاغل در حوزه اقتصاد سبز و دیجیتالی باشد. ابتکار مذکور ضمن تاکید بر دسترسی برابر زنان و دختران به این مشاغل و گذر از بخش‌های غیررسمی و ورود به بخش‌های رسمی اقتصاد، می‌تواند با مشارکت وزیران ذیربط (دارایی، طرح و برنامه، کار و آموزش)، جوانان و سایر ذینفعان اصلی از ۲۰ کشوری تحقق پذیرد که بازار کار و نیروی کار آن‌ها در دهه آینده با سرعت بیشتری گسترش خواهد یافت.

ب. همبستگی با نسل‌های آینده

۵۲. سرمایه‌گذاری روی نسل‌های جوان منافع مهمی برای مردم عصر حاضر به‌همراه خواهد داشت اما گره مشکلات پیچیده‌ای که اکنون با آن رو به رو هستیم در بازه‌های زمانی مختلفی باز خواهد شد. تصمیمات امروز درباره موضوعاتی نظیر اقلیم، فن‌آوری و توسعه، زندگی ۱۰ میلیارد و ۹۰۰ میلیون نفری را که انتظار می‌رود در اواخر این قرن عمدتاً در آفریقا و آسیا متولد شوند به‌کلی تغییر خواهد داد.

© UN Photo/Mark Garten

تفکر بین‌نسلی بلندمدت

۵۵. تفکر کوتاه‌مدت جاذبه قدرتمند و رو به افزایش دارد. عصر ما عصر شتاب و تغییر است که در آن، بازارهای با نوسان، پویایی‌های سیاسی متغیر و نوآوری‌های مبتنی بر فن‌آوری مستلزم پاسخ‌های آنی و نتایج فوری است. در عین حال این قابلیت را داریم که بیش از هر زمان دیگر برای بلند مدت بیاندیشیم. مدل‌سازی فن‌آوری، اقلیمی و جمعیت‌شناختی سناریوهایی را مبتنی بر وقایع تجربی پیش روی ما می‌گذارد که تا پایان قرن بیست و یکم و حتی پس از آن تداوم خواهد یافت. برای مثال، می‌دانیم که میزان فعلی انتشار کربن منجر به تغییر دمای جهانی می‌شود که به شیوه جریان‌ناپذیری بر همه افراد کره زمین تأثیر می‌گذارد. لازم است که این دانش به سرچشمه‌ای برای اقدام تبدیل شود. زمان آن فرا رسیده است که تجزیه و تحلیل، برنامه‌ریزی و تفکر بلندمدت در کانون حکمرانی ملی و نظام چندجانبه قرار گیرد. باید تفکر و نهادهای خود را در طول زمان توسعه دهیم.

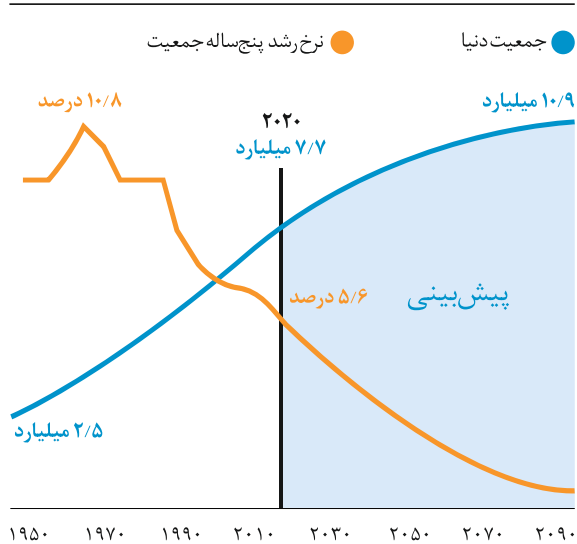
۵۶. سازمان ملل متحد کار خود را برای تقویت این ظرفیت بررسی خواهد کرد. این امر متضمن ارزیابی تأثیر آتی سیاست‌ها و برنامه‌های اصلی، دعوت از کارشناسان حوزه آینده‌نگری و برنامه‌ریزی از نظام سازمان ملل متحد و شریکان چندجانبه آن، گزارش‌دهی منظم پیرامون روندهای بزرگ و خطرات فاجعه‌بار (فصل چهارم) و همکاری با اجتماع وسیع‌تری از کنشگران دولتی، دانشگاهی، جامعه مدنی، بخش خصوصی، حوزه امور بشردوستانه و سایر بازیگران برای تقویت آینده‌نگری راهبردی، آمادگی برای خطرات فاجعه‌بار و تصمیم‌گیری مبتنی بر رویکرد پیش‌بینانه است که به جای بی‌توجهی به آینده، اهتمام جدی نسبت به آن دارد. در مجموع، این مجموعه کارها می‌تواند در طرح **آزمایشگاه آینده** تجمیع شده و از دولت‌ها، مقامات فروملی و دیگران برای ظرفیت‌سازی و تبادل عملکردهای مطلوب در جهت تقویت تصمیم‌گیری با توجه به اهداف بلندمدت، اقدامات پیش‌رو و قابلیت تطبیق-پذیری حمایت کند.

نمابندگی نسل‌های آینده

۵۷. نسل‌های آینده طبیعتاً در تصمیم‌گیری‌های امروز نماینده‌ای ندارند و نمی‌توانند خواسته‌های خود را بیان کنند. برای این‌که بر اصل برابری بین‌نسلی جامه عمل پوشانده شود، می‌توان محافلی را تدارک دید تا از طرف آنان، به‌عنوان نماینده، و ابزارهایی برای تأمین هر چه بیشتر منافع‌شان عمل کنند.

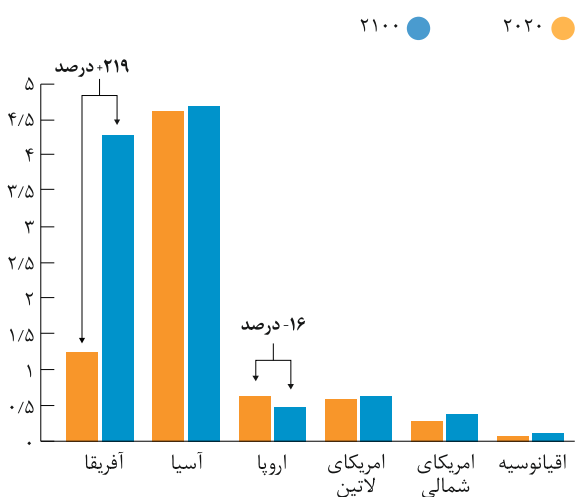
رشد جمعیت

در اواخر دهه ۱۹۶۰ رشد جمعیت به اوج رسید
رشد جمعیت دنیا، ۱۹۵۰-۲۱۰۰

منبع: اداره امور اجتماعی و اقتصادی، ۲۰۱۹.

پیش‌بینی نرخ افزایش جمعیت تا ۲۱۰۰:
بیشترین نرخ افزایش در آفریقا و بیشترین نرخ کاهش در اروپا
جمعیت دنیا در ۲۰۲۰ و ۲۱۰۰ (میلیارد نفر)

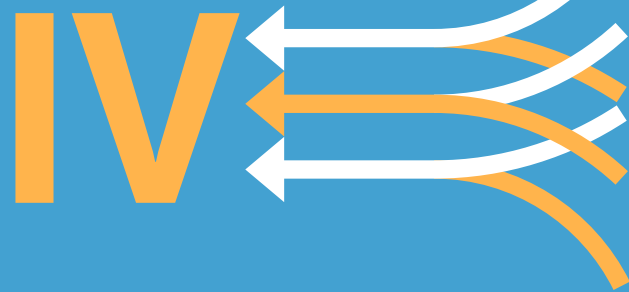

منبع: اداره امور اجتماعی و اقتصادی، ۲۰۱۹.

۵۹. علاوه بر این، کشورهای عضو ممکن است مسئولیت‌های نسل فعلی را در قبال آیندگان در قانون اساسی و چارچوب‌های قانون‌گذاری ملی خود تعریف نمایند که همین اقدام توسط بسیاری از کشورها انجام شده است. منافع نسل‌های جوان و آینده‌به‌ویژه در زمینه تغییرات اقلیمی و محیط زیست به‌طور گسترده در دادگاه‌های ملی مورد توجه قرار می‌گیرد. در سطح بین‌المللی این تلاش‌ها را می‌توان در **بیانیه‌ای درباره نسل‌های آینده** منعکس کرد. این مهم می‌تواند بر اساس اعلامیه مذکور یونسکو، به تعیین وظایف نسبت به نسل‌های آتی و ایجاد ساز و کاری برای به اشتراک گذاشتن عملکردهای مطلوب و نظارت بر نحوه برخورد نظام‌های حکمرانی با چالش‌های بلندمدت بپردازد.

۵۸. برخی از کشورها در سطح ملی **کمیته‌هایی برای آینده** یا **نمایندگان نسل آینده** ایجاد کرده‌اند که به دولت‌ها و نهادهای عمومی در مورد تاثیر تصمیمات فعلی بر نسل آینده، پیشنهادهایی ارائه می‌دهند. سایر دولت‌ها می‌توانند با استفاده از این عملکردهای مطلوب، ساز و کارهای مشابهی ایجاد کنند. در سطح چندجانبه، تعداد فزاینده‌ای از کشورهای عضو و نهادهای حامی گزینه‌هایی را برای نمایندگی نسل‌های آتی در نظام سازمان ملل متحد پیشنهاد کرده‌اند، از جمله از طریق کمیساریا یا نماینده نسل‌های آینده، کمیسیون حامیان جهانی برای نسل‌های آینده یا شورای قیمومت با هدفی بازسازی شده. برای کمک به بررسی امکان موفقیت این موارد و سایر گزینه‌ها، پیشنهاد می‌کنم **نماینده‌ای ویژه برای نسل‌های آینده** بر اساس پیشنهاد دبیرکل سابق در ۲۰۱۳ منصوب گردد. نماینده ویژه می‌تواند نماینده منافع کسانی باشد که انتظار می‌رود در قرن آینده متولد شوند. این فرد همچنین می‌تواند از کار نظام چندجانبه در زمینه تفکر و آینده‌نگری بلندمدت، از جمله از طریق طرح آزمایشگاه آینده، حمایت کند. یکی از نخستین وظایف نماینده ویژه می‌تواند بررسی نحوه استفاده از شورای قیمومیت برای حمایت از نسل‌های آتی باشد (فصل پنجم).

ملت های بزرگ و کوچک:

توافق جهانی جدید برای
تامین کالای های عمومی جهانی
و توجه به خطرات عمده

۴. ملت های بزرگ و کوچک: توافق جهانی جدید برای تامین کالای های عمومی جهانی و توجه به خطرات عمده

با وجود این، نظام چندجانبه هنوز برای راهبردها، سرمایه گذاری ها یا همبستگی های مورد نیاز آماده نشده و همه ما را در معرض آسیب در برابر بحران ها قرار داده است. چند مثال از این بحران ها عبارتند از: حوزه سلامت عمومی جهانی که در مسئله کووید-۱۹ شاهد آن بوده ایم، حوزه اقتصاد و نظام مالی جهانی نظیر بحران مالی ۲۰۰۸، شوک فعلی کووید-۱۹، و در حوزه سلامت سیاره ما. همه این عوامل منجر به بحران سه گانه تغییرات اقلیمی، از بین رفتن تنوع زیستی و آلودگی شده است که اکنون با آن رو به رو هستیم.

۶۲. یکی از جدی ترین تقاضاهایی که بر اساس پیشنهاد های ارائه شده پیرامون هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد و دستور کار مشترک ما وجود داشت، تقویت حکمرانی بر منابع مشترک جهانی و کالاهای عمومی جهانی بود. این کار نیازمند نهادهای جدید نیست. به عزم راسخ و شیوه های همکاری جدید متناسب با چالش های پیش رو و چشم انداز متنوع کنشگرانی (در عرصه های عمومی، مدنی و خصوصی) نیاز داریم که بتوانند به ارائه راه حل بپردازند. تعادل بین سناریوی موفقیت و سناریوی شکست به انتخاب هایی بستگی دارد که اکنون در اختیار داریم. این انتخاب ها در نهایت با حمایت سایر ذینفعان مربوطه در اختیار کشورهای عضو قرار دارد.

۶۳. با توجه به پیشنهاد های گسترده و رهنمود های بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد بنیانگذاری سازمان ملل متحد، برخی از حوزه های مورد توجه بین المللی را که در صورت نیاز، می توان به عنوان کالاهای عمومی جهانی در نظر گرفت در ادامه مطرح می کنم. همچنین این مسئله مهم را در ذهن داریم که چگونه می توان به این مسائل مورد توجه جهانی کمک کرد یا از آن ها حمایت نمود. در برخی از زمینه ها، توافق و عزمی راسخ برای حرکت وجود دارد اما این عوامل نمی توانند خود را به علت سنگینی چالش ها با آن ها همگام سازند، یا این که اصولا متاثر از عدم اجرای آن هستند، در حالی که در زمینه های دیگر، توافق یا نقشه راه با نیازهای عصر حاضر متناسب نبوده و غیرمنسجم یا نوپاست.

۶۰. احیای قرارداد اجتماعی در سطح ملی و همبستگی مستحکم تر بین نسلی باید در قرارداد جدیدی در سطح جهانی مطرح شود. همه گیری کووید-۱۹ به ما یادآوری کرد که بیش از هر زمان دیگر در تاریخ بشر، به هم پیوسته و وابسته هستیم. همکاری های بین المللی برخی از آسیب های ناشی از همه گیری کرونا را کاهش داده اما مقابله با این همه گیری منجر به بروز ضعف های جدی در کارایی اقدامات چندجانبه ای شده است که در این برهه زمانی بیشترین نیاز به آن ها احساس می شد. اگر خواهیم در برابر تهدید های احتمالی شدید تر یا حتی تهدید های حیاتی پیش رویمان آمادگی کسب کنیم، نمی توانیم این ضعف ها را نادیده بگیریم. به احیای جدی اصول و رویه های اقدام جمعی در سطح جهانی بر اساس اقدامات در حال انجام و دستاوردهای پیشین برای تحقق سناریوی نیاز داریم.

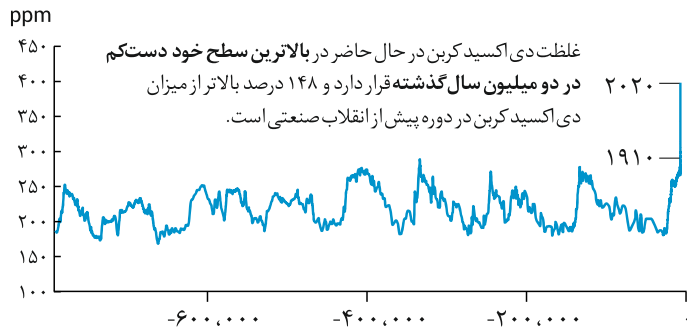
الف. حفاظت از منابع مشترک جهانی و تامین کالای های عمومی جهانی

۶۱. مفاهیم دوگانه منابع مشترک جهانی و تامین کالای های عمومی جهانی در زمینه ها و حوزه های مختلفی شامل حقوق و اقتصاد استفاده می شود. در حالی که روی تعاریف این مفاهیم اتفاق نظر وجود ندارد، برای بررسی جدی وضعیت کنونی خود از این دو مفهوم استفاده می کنیم. **منابع مشترک جهانی** معمولاً به منابع طبیعی یا فرهنگی اشاره می کند که به همه ما تعلق داشته و از آن بهره مند می شویم. این منابع به صورت سنتی چهار مورد را شامل می شود که خارج از صلاحیت ملی هستند: آب های آزاد، جو، جنوبگان و فضای بیرون جو که اکنون همه آن ها در وضعیت بحرانی قرار دارند. کالای های عمومی همان کالاها و خدمات ارائه شده ای است که تمام جامعه از آن بهره مند می شوند؛ این کالاها و خدمات در سطح ملی شامل تامین روشنایی معابر، آتش نشانی ها، کنترل تردد یا آب پاکیزه است. اساساً برخی **کالاهای عمومی از دیرباز به عنوان کالاهای جهانی** شناخته شده اند زیرا هیچ دولتی به تنهایی قادر به تامین آن ها نیست و این کالاها به رفاه کل بشریت مربوط می شود. این موارد به صورت سنتی طیفی از آرمان های جهانی برای صلح تا موارد کاربردی نظیر مقررات هوانوردی غیرنظامی بین المللی را در برمی گیرد. سرانجام، آنچه این حوزه های بالارزش را متمایز می کند، ضرورت حفاظت از آن ها است. این کار را صرفاً می توانیم با کمک همدیگر انجام دهیم.

تخریب منابع مشترک جهانی طبق پیش‌بینی‌ها

جو

میزان غلظت دی‌اکسید کربن در جو
در طول ۸۰۰ هزار سال گذشته
میانگین جهانی غلظت دی‌اکسید کربن

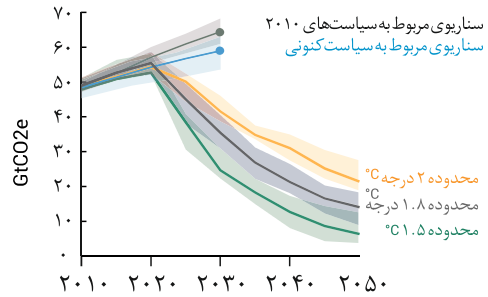

Source

منبع: سازمان حفاظت از محیط زیست ایالات متحده آمریکا، ۲۰۲۰.

پیش‌بینی‌ها درباره انتشار گازهای گلخانه‌ای
در جهان با توجه به سناریوهای مختلف

توجه: این پیش‌بینی‌ها، تعهداتی را که در ابتدای ۲۰۲۱ اعلام شده است، مورد توجه قرار نمی‌دهند.

منبع: برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد، ۲۰۲۱.

فضای بیرون جو

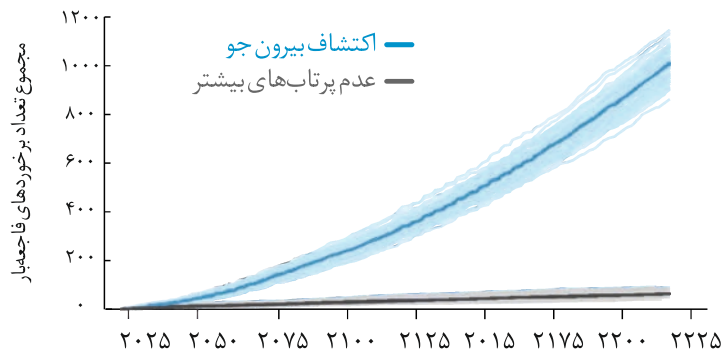
با افزایش تراکم اجسام در مدار، احتمال برخورد آن‌ها افزایش می‌یابد. در این شرایط هر برخوردی باعث به‌وجود آمدن زباله‌های بیشتر در واکنشی زنجیره‌ای خواهد شد که احتمالاً فضا را برای نسل‌های بعدی غیرقابل استفاده می‌کند.

زباله‌های فضایی

منبع: آژانس فضایی اروپا، ۲۰۲۱.

مدار پایین‌تر (دو هزار کیلومتر)

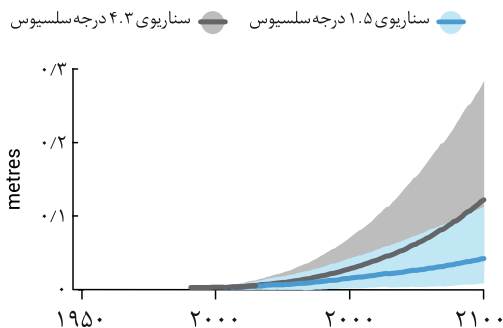

جنوبگان

منبع: هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم، ۲۰۱۹.

از بین رفتن سطح
یخ قطب جنوب

تغییر در میانگین سطح آب دریا نسبت به سال‌های ۱۹۸۶ تا ۲۰۰۵

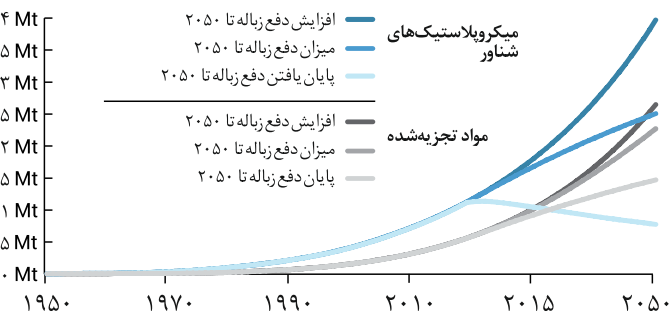

آب‌های آزاد

منبع: لپرتون و دیگران، ۲۰۱۹.

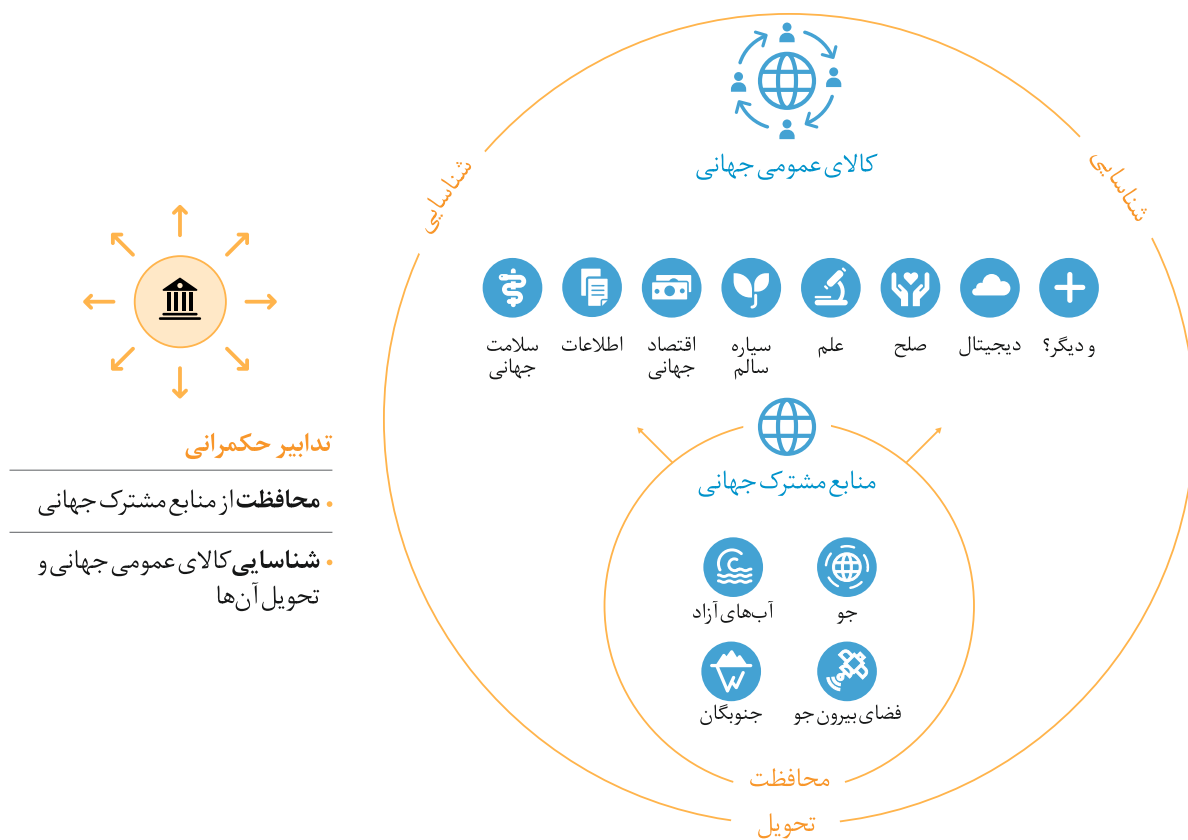
آلودگی دریا طبق پیش‌بینی‌ها

حتی با وجود سناریوی بسیار بلند پروازانه (بدون دفع بیشتر زباله در اقیانوس تا ۲۰۲۰)، میزان میکروپلاستیک‌ها در اقیانوس می‌تواند تا اواسط این قرن دو برابر شود زیرا زباله‌های پلاستیکی انباشته شده به تدریج به قطعات کوچک‌تر تبدیل می‌شوند.

کالای‌های عمومی جهانی و منابع مشترک جهانی

تحويل و محافظت

سلامت عمومی جهانی

۶۵. شیوه مدیریت سلامت عمومی جهانی به علت فقدان انگیزه برای ایجاد برابری دچار کمبود تامین مالی، محدودیت و دگرگونی می‌شود. اصلاحات موثر دهه‌های اخیر در زمینه مقابله با بحران‌های خاص همواره پایدار نبوده یا به‌طور کامل اجرا نشده است. رهبری جهانی با محدودیت‌های مربوط به وظایف سازمان جهانی بهداشت و کمبود تامین مالی آن به‌صورت مزمن، رو به رو بوده است زیرا ۸۰ درصد از بودجه سالانه دو میلیارد دلاری آن به کمک‌های اختصاصی بستگی دارد که استقلال و توانایی انجام وظایف‌اش را مختل می‌کند. با این حال حتی در مواجهه با پرسش‌های ضروری اما دشوار، این مهم نباید نادیده گرفته شود که چه اقداماتی به‌دلیل وجود شبکه‌ای منسجم از همکاری‌ها و

۶۴. هزینه‌های عدم توجه به هشدارها درباره بیماری همه‌گیر احتمالی و عدم همکاری موثرتر پس از شیوع ویروس، تاثیر جدی بر نسل‌های آینده ما خواهد گذاشت. باید اطمینان حاصل کنیم که این اتفاق هرگز تکرار نخواهد شد. ساز و کارهای مدیریت موثر و فعالانه سلامت به‌عنوان کالای عمومی جهانی، برای پایداری و ایمنی زندگی انسان ضروری است. برای دستیابی به بسیاری از پیشنهادها ارائه‌شده در این گزارش، در ابتدا باید برای ریشه‌کنی این همه‌گیری و رهایی از آن تلاش کنیم. درگام نخست لازم است با توجه به کارهایی که موثر واقع شده و با درس‌گرفتن از اقداماتی که تاکنون نتیجه‌بخش نبوده است، شکاف‌ها و نابرابری‌هایی را برطرف کنیم که ما را در معرض آسیب جدی قرار داده است.

۶۸. شیوه‌مدیریت بلندمدت سلامت جهانی باید بیشتر بر اصل پیشگیری، آمادگی و برابری متمرکز باشد. چند حوزه وجود دارد که به اقدام جمعی فوری نیاز دارد. درگام نخست **استقلال، اقتدار و تامین مالی سازمان جهانی بهداشت** باید تقویت شود. این امر شامل ثبات و استقلال مالی بیشتر، بر اساس منابع کاملاً تخصیص نیافته، افزایش بودجه و فرآیند سازماندهی مجدد برای باقیمانده بودجه است. طبق پیشنهاد هیئت مستقل، این هدف همچنین مستلزم توانمندسازی این سازمان با توجه به راهنمایی و ارزیابی اصولی، سیاسی و فنی و دسترسی کامل به اطلاعات و به اشتراک‌گذاری اطلاعات است. سازمان جهانی بهداشت باید نقش پیشرو و هماهنگ‌کننده را در واکنش اضطراری به همه‌گیری ایفا کند و دفاتر کشوری این سازمان باید منابع را در اختیار داشته و برای پاسخ به درخواست‌های تخصصی از دولت‌ها جهت حمایت از وضع آمادگی و مقابله با بیماری همه‌گیر مجهز باشند.

© World Bank/Vincent Tremeau

اقدامات اخیر برای تقویت سازمان جهانی بهداشت، مقررات بین‌المللی بهداشت (۲۰۰۵) و ظرفیت‌های منطقه‌ای نظیر مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری در آفریقا، در مسیر درست پیش‌رفته است. اگر این ویروس یک دهه یا زودتر شیوع پیدا می‌کرد پیامدهای آن به مراتب وحشتناک‌تر می‌شد. بهبود نظارت بر سلامت، پیشرفت‌های علمی و مشارکت‌های عمومی و خصوصی در زمینه توسعه بی‌سابقه آزمایش، درمان و واکسن‌های موثر کووید-۱۹ در مدت زمان اندک، نقش حیاتی داشته است.

۶۶. پیشنهادهای هیئت مستقل آمادگی و مقابله با بیماری همه‌گیر، سرآغازی بر اقدامات آتی محسوب می‌شود. از بسیاری از یافته‌های آن حمایت کرده و پیشنهادهای دیگری را به شرح زیر ارائه می‌کنم.

۶۷. بزرگ‌ترین آزمایش کوتاه‌مدت در رابطه با چندجانبه‌گرایی تلاش برای پایان دادن به همه‌گیری کرونا به‌ویژه با پیروزی در رقابت بین واکسن‌ها و سویه‌های آن‌هاست. تا اواسط ژوئیه ۲۰۲۱، بیش از سه میلیارد و ۴۰۰ میلیون دوز واکسن در جهان تجویز شده بود، اما این کار به شکلی غیرمتناسب انجام شده و همه ما را در معرض آسیب قرار داده است. بیش از ۱۱ میلیارد دوز نیاز است تا جمعیت جهان از مرز ۷۰ درصد آستانه واکسیناسیون عبور کند که ممکن است به مرحله بحرانی این همه‌گیری پایان دهد. این هدف مستلزم بزرگ‌ترین تلاش در حوزه سلامت عمومی در تاریخ خواهد بود. جان کلام، دنیا به **برنامه واکسیناسیون جهانی** نیازمند است تا: (الف) دست‌کم تولیدات واکسن دو برابر شده و از توزیع عادلانه آن با استفاده از برنامه دسترسی جهانی واکسن‌های کووید-۱۹ (کوواکس) به‌عنوان بستر ابتکاری، اطمینان حاصل شود؛ (ب) اجرا و تامین مالی هماهنگ شود؛ و (پ) از آمادگی و ظرفیت کشورها برای طرح برنامه‌های ایمن-سازی هم‌زمان با مقابله با مشکل جدی واکسن‌گریزی حمایت شود. برای تحقق این طرح، به دنبال تشکیل کارگروه اضطراری بوده‌ام که همه کشورهای دارای ظرفیت تولید واکسن، سازمان جهانی بهداشت، ائتلاف جهانی واکسن موسوم به اتحاد گوی و نهادهای مالی بین‌المللی را که قادر به تعامل با شرکت‌ها و تولیدکنندگان دارویی مربوطه و سایر ذینفعان اصلی هستند، گرد هم آورد. حمایت از چنین تلاشی مستلزم به اشتراک‌گذاری گسترده‌تر فن‌آوری و دانش فنی از جمله تقویت و ایجاد ظرفیت تولید محلی در سراسر جهان خواهد بود. بسیار مهم است که تلاش‌ها پایدار باشند تا برای مقابله با وضع اضطراری بعدی در حوزه سلامت، آمادگی بیشتری داشته باشیم.

مورد همکاری: مسیرهای احتمالی جایگزین برای کووید-۱۹

منابع: بنیاد سازمان ملل متحد و متابو تا، ۲۰۲۱.

توجه: اعتبار این برآوردها بر شبیه سازی های مربوط به روند احتمالی و تأثیر بیماری همه گیر کووید-۱۹ و بر پایه سطوح مختلف همکاری های چند جانبه استوار است. در این شبیه سازی ها از داده های جمعیت شناختی و تحرک جمعیتی دوره زمانی کنونی استفاده شده است و از شروع همه گیری تا ۲۸ فوریه ۲۰۲۱، حدوداً نخستین سال این بحران را در برمی گیرد. اختصارات: ائتلاف برای نوآوری های آمادگی همه گیری (CEPI)؛ سندرم تنفسی خاورمیانه (MERS)؛ سندرم حاد تنفسی (SARS).

این برآورد کل مرگ و میر است؛ موارد گزارش شده و مرگ و میر ناشی از کووید-۱۹ در مدت زمان مشابه به علت گزارش دهی نادرست، کمتر است.

و تعهدات مربوط به صدور مجوز داوطلبانه در خصوص موافقتنامه‌هایی که در آن‌ها بودجه عمومی جهت تحقیق و توسعه سرمایه‌گذاری شده است، می‌تواند مورد توجه بیشتر قرار گیرد.

۷۱. سرانجام، کووید-۱۹ اثرات عمیق اجتماعی بحران‌های سلامت جهانی را نشان داده است. برخی از دولت‌ها اقداماتی را برای ایجاد پوشش سلامت همگانی، از جمله برای سلامت روان، انجام داده‌اند. از همه کشورها خواسته می‌شود که در این کار تعلل نکنند. اقداماتی که برای تعیین عوامل اجتماعی سلامت انجام می‌شود، نیز حیاتی هستند. این امر به معنی شناخت رابطه متقابل بین مردم، حیوانات و گیاهان و محیط مشترک آن‌ها از طریق مفاهیمی مانند سلامت واحد، کاهش آلودگی، کاهش خطر از نظام‌های غذایی ما، کاهش فقر و نابرابری جنسیتی، و ارتقای امنیت زیستی جهانی است.

اقتصاد جهانی که به نفع همه کار می‌کند

۷۲. همه‌گیری کووید-۱۹ آخرین نشانه آسیب‌پذیری ما در برابر شوک‌های اقتصادی است. در واکنش به بحران ۲۰۰۸ اصلاحاتی در نظام‌های جهانی برای جلوگیری از رکود جهانی انجام شد، اما ضعف‌های سیاست اقتصادی در سطح ملی همچنان تأثیر خود را در سطح جهانی می‌گذارد. از جمله تمایل به قضاوت در مورد موفقیت با معیارهای سطحی و کوتاه‌مدت سود و رشد و انگیزه‌های نادرست در رویه‌های تجاری که منافع سهامداران را بر منافع سایر ذینفعان ترجیح می‌دهد. این همه‌گیری باعث بروز مشکلات دیگری نیز شده است که به خصوص می‌توان به محدودیت تولید ناخالص داخلی به عنوان آستانه تعیین حمایت بین‌المللی با وجود سایر خطرات و آسیب‌پذیری‌ها، عدم استقامت در تجارت بین‌المللی و زنجیره‌های عرضه و عدم آینده‌نگری در نظامی اشاره کرد که نمی‌تواند برای سرمایه‌گذاری شایسته در اقدام جهانی برای تامین واکسن موافقت کند؛ اقدامی که می‌توانست علاوه بر نجات جان نیم میلیون نفر در ۲۰۲۱ باعث تزریق ۹ هزار میلیارد دلار به اقتصاد جهانی تا ۲۰۲۵ شود که در مقایسه با هزینه‌های برآوردی ۵۰ میلیارد دلاری، رقمی بسیار بالاتر محسوب می‌شود.

۷۳. اقتصاد جهانی پایدار و عادلانه از همان ویژگی کالا عمومی جهانی برخوردار است که مستلزم همکاری‌های قوی بین‌المللی همراه با بازنه‌اندیشی در اصل وابستگی متقابل بین اقتصاد، مردم و

۶۹. در گام دوم، امنیت و آمادگی سلامت جهانی (به‌ویژه سرمایه‌گذاری در زمینه آمادگی برای همه‌گیری، و برای مجموعه گسترده‌تری از چالش‌های احتمالی در حوزه سلامت) باید از طریق تعهد و رهبری سیاسی پایدار در بالاترین سطح تقویت شود. دولت‌ها را ترغیب می‌کنم تا پیشنهاد‌های هیئت مستقل را، از جمله به‌روزرسانی برنامه‌های آمادگی ملی برای بحران‌های آینده در حوزه سلامت و فرآیند جهان‌شمول داوری ادواری برای تقویت پاسخگویی و فراگیری تجربیات در بین کشورها، مورد توجه قرار دهند. نظام بین‌المللی آمادگی برای همه‌گیری و مقابله با آن، اعم از سامانه‌های تشخیص زودهنگام، امکان تأیید مستقل برای سازمان جهانی بهداشت و مهار پاتوژن‌های نوظهور، با تسهیلاتی که بر اساس ساز و کارهای مالی موجود در حوزه سلامت جهانی برای کاهش چندپارچگی تدوین شده است باید به نحوی شایسته و طبق انتظارات تامین مالی شود. همه کشورها را ترغیب می‌کنم که بر اساس پیشنهاد‌های هیئت مستقل عالی گروه ۲۰ در زمینه تامین مالی منابع مشترک جهانی برای آمادگی در برابر همه‌گیری و مقابله با آن، در سطح بین‌المللی به افزایش تامین مالی جهت پیشگیری از همه‌گیری و آمادگی در برابر آن متعهد باشند. همچنین برای رعایت مقررات بین‌المللی بهداشت (۲۰۰۵) به ابزار قوی‌تر نیاز داریم. اقدامات کشورهای عضو سازمان جهانی بهداشت برای دستیابی به ابزار آمادگی در برابر همه‌گیری و مقابله با آن، در این زمینه مطلوب به نظر می‌رسد. بستر لازم برای شرایط بحرانی که در ادامه ارائه شده است در صورت وقوع همه‌گیری در آینده، به‌عنوان بخشی از اقدامات سازمان جهانی بهداشت برای تقویت مجموعه نظارت جهانی خود و اعلام وضعیت اضطراری سلامت عمومی، در دسترس خواهد بود.

۷۰. در گام سوم، بر پایه الگوی شتاب‌دهنده ابزارهای دسترسی به کووید-۱۹، توسعه محصول و دسترسی به فن‌آوری‌های حوزه سلامت به‌ویژه در خصوص بیماری‌های عفونی نوظهور یا نادیده گرفته شده، و برای طیف گسترده‌تری از تهدیدهای حوزه سلامت مانند مقاومت ضد میکروبی، باید در کشورهای با درآمد سطح پایین و متوسط تسریع شود. این امر مستلزم وجود زنجیره‌های مقاوم تولید و عرضه، از جمله در سطح منطقه‌ای، همراه با مشوق‌هایی است که سرمایه‌گذاری‌های بخش پژوهش و توسعه را به‌جای سود و منافع مانند نظام‌های پاداش‌دهی یا تامین مالی براساس میزان تاثیرگذاری بر سلامت برای تقویت نوآوری‌ها در آینده، بیشتر با نتایج حوزه سلامت پیوند می‌دهد. انتقال فن‌آوری

۷۴. **نظام تجاری** چندجانبه عادلانه‌تر و مقاوم‌تر می‌تواند آزاد، قاعده‌مند، شفاف و بدون تبعیض باشد. سازمان تجارت جهانی برای توجه به واقعیت‌های قرن بیست و یکم مانند تجارت الکترونیک و اقتصاد دیجیتالی که فرصت‌هایی را برای مشارکت بنگاه‌های اقتصادی خرد، کوچک و متوسط و زنان در تجارت بین‌المللی فراهم می‌آورد مجدداً تقویت و روزآمد می‌شود. با این حال، همسویی تجارت بین‌المللی با اقتصادهای سبز و دایره‌ای، از جمله از طریق افزایش گسترش دامنه مذاکرات در مورد کالا و خدمات زیست‌محیطی، نیازمند تلاش و اقدام است. باید از رویکردهای حمایت‌گرایانه پرهیز کرده و تجارت را به هر قیمت، با اثرات خارجی گسترده، به سمت نظامی سوق دهیم که از اتخاذ شیوه‌های بهبود رفاه و موافقتنامه‌های تجاری چندجانبه کارآمد حمایت می‌کند. این امر همچنین به معنای تقویت و اهمیت دادن به ظرفیت حوزه فن‌آوری، نوآوری و استقامت در کشورهای در حال توسعه، از جمله انعطاف‌پذیری بیشتر در حقوق مالکیت معنوی، انتقال فن‌آوری، حمایت از تسهیل تجارت و محدودیت‌ها در استفاده از قید و بندهای تجاری، به‌ویژه در زمان شیوع بیماری همه‌گیر جهانی است. ایجاد ساز و کار موثر حل و فصل اختلافات جهت رسیدگی به تنش‌های تجاری اقدامی بسیار مهم است.

۷۵. اقتصاد جهانی مقاوم، کشورهای بیشتری را قادر می‌سازد تا از طریق تامین مالی توسعه پایدار مرتبط با آرمان‌های توسعه پایدار، از شهروندان خود حمایت کنند. این امر به نوبه خود مستلزم منابع کافی برای بخش‌های عمومی و کنشگران خصوصی است که خود را در تامین کالای عمومی جهانی سهیم دانسته و از آن سود می‌برند. همکاری‌های منسجم جهانی برای حمایت از یکپارچگی مالی از طریق پرداختن به **فرار مالیاتی و اجتناب از مالیات** در مناطق خاص و جریان‌های مالی نامشروع، مدت‌هاست که به تأخیر افتاده است (همان‌گونه که در فصل دوم بررسی شده است). اقداماتی که در راستای پیشبرد عدالت، مانند مالیات بر شرکت‌ها به صورت حداقلی در سطح جهانی و مالیات منسجم انجام می‌گیرد نشانه واضحی است که بنگاه‌های اقتصادی خصوصی و افراد ثروتمندی که از الگوهای اقتصادی فعلی بیشترین بهره‌را می‌برند باید به منافع عمومی ملی و جهانی کمک کنند. تلاش برای دستیابی به اجماع درباره سنج‌های تکمیلی تولید ناخالص داخلی را می‌توان با تغییر رویکرد جهانی از اتکا به تولید ناخالص داخلی برای تعیین دسترسی به منابع مالی اعطایی و حمایت مشروط به رهبری نهادهای مالی بین‌المللی و سازمان ملل متحد تقویت کرد. برای شاخص‌های آسیب‌پذیری در برابر شوک‌های خارجی و

این سیاره است. حکمرانی اقتصادی به صورت نامتناسب توسط تعداد معدودی از دولت‌ها و کنشگران مالی هدایت می‌شود و با وجود اقدامات مطلوب صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، از دیگر حوزه‌های برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری بین‌المللی به‌منظور تحقق توسعه پایدار، حقوق بشر و آمادگی و انعطاف‌پذیری جدا مانده است. با توجه به ماهیت پیشنهادها قبلی برای شورای امنیت اقتصادی و همکاری‌های دوران همه‌گیری، پیشنهاد می‌کنم که برای همکاری در مسیر اقتصاد پایدارتر، فراگیرتر و مقاوم‌تر در سطح جهانی، **اجلاس دوسالانه‌ای در سطح سران کشورها و دولت‌ها بین اعضای گروه ۲۰ و اعضای شورای اقتصادی و اجتماعی، دبیرکل و روسای نهادهای مالی بین‌المللی تشکیل** شود. اقدام مذکور این امکان را به ما می‌دهد تا به‌طور نظام‌مند نقطه قوت دستگاه‌های ذریبط را با هم درآمیخته و از اقدامات بعدی فرآیند بین‌دولتی در زمینه تامین مالی برای توسعه پایدار، بیشتر استفاده کنیم. موضوعات اصلی که می‌تواند مورد حمایت این گردهمایی دوسالانه قرار گیرد شامل تامین مالی بسیار بلندمدت و مبتکرانه توسعه پایدار و "تقویت سرمایه‌گذاری‌ها" در زمینه آرمان‌های توسعه پایدار برای گذار سبز و عادلانه همه کشورهای نیازمند، مشوق‌های متنوع‌تر در زمینه تحقیق و توسعه برای تقویت نوآوری و روشی برای رفع نقاط ضعف قدیمی در ساختار بدهی بین‌المللی است. همچنین می‌توان توافق موسوم به "اتحاد مایل آخر" را برای شتاب دادن به طرح اقدام و تقویت آن برای توجه به افرادی که نادیده انگاشته می‌شوند به‌عنوان بخشی از تلاش‌ها در مسیر دستیابی به آرمان‌های توسعه پایدار دنبال کرد.

© UN Photo/Manuel Elias

اندازه چشمگیر کاهش دهیم. همان گونه که هیئت بین دولتی تصریح کرده است میزان انتشار تا ۲۰۳۰ باید ۴۵ درصد کاهش یافته و تا ۲۰۵۰ به **کربن صفر** برسیم و این در حالی است که دما همچنان در حال افزایش است. باید از جمعیت، زیرساخت ها، اقتصادها و جوامع خود حمایت کنیم تا در برابر تغییرات اقلیمی مقاوم باشند، اما برای ایجاد شرایط سازگاری و انعطاف پذیری، تامین مالی به صورت جدی در دستور کار قرار ندارد.

گذار به اقتصاد سبز

- آلودگی هوا ناشی از سوزاندن **سوخت های فسیلی، مواد شیمیایی و سایر آلاینده ها باعث مرگ هفت میلیون نفر در سال می شود** که سالانه حدود پنج هزار میلیارد دلار هزینه دارد.
- حرکت به سمت اقتصاد سبز تا **۲۰۳۰، می تواند ۲۶ هزار میلیارد دلار سود اقتصادی** مستقیم در مقایسه با کسب و کار مرسوم داشته باشد و بیش از ۶۵ میلیون شغل کم کربن جدید ایجاد کند.

۷۹. تا اندازه زیادی در باره آنچه باید انجام شود توافق داریم. توافق پاریس دستاوردی منحصر به فرد است که همه ملت ها را برای مقابله با تغییرات اقلیمی و سازگاری با اثرات آن به اهداف مشترک می رساند. برای تحقق خواسته های علم و اهداف توافق پاریس لازم است که طرف ها و همه ذینفعان برنامه های ملی بلند پروازانه تری برای اقلیم در ۲۰۳۰ ارائه داده و سیاست ها و اقدامات مشخصی را مطابق با چشم انداز کربن صفر در آینده، از جمله عدم تولید زغال سنگ جدید پس از ۲۰۲۱، انتقال یارانه سوخت های فسیلی به انرژی های تجدید پذیر و قیمت گذاری کربن تعیین و اجرا کنند.

به طرح همبستگی حمایتی معتبر برای اختصاص به کشورهای در حال توسعه نیاز داریم که مشتمل بر تامین سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار، اختصاص ۵۰ درصد از منابع مالی مربوط به اقلیم برای ایجاد شرایط سازگاری و استقامت و ارائه پشتیبانی در زمینه فن آوری و ظرفیت سازی می شود؛ همه این موارد با گسترش نیازها، افزایش خواهند یافت. به بانک های توسعه چند جانبه و نهادهای مالی نیاز داریم تا دارایی های آن ها را با توافق پاریس همسو کنیم. فرآیند مذاکره درباره هدف جدید تامین مالی اقلیم پس از ۲۰۲۵ که در ۲۰۲۱ آغاز می شود باید بر اساس نیازهای کشورهای در حال توسعه و پاسخگوی آن ها باشد

معیارهای خطرپذیری نظام مند می توان اهمیت فراتری قائل شد. بانک های توسعه چند جانبه می توانند در عملیات و قوانین مدیریت دارایی خود با هدف افزایش قابلیت خود برای حمایت از سرمایه گذاری در کشورهای در حال توسعه تجدید نظر کنند.

۷۶. دستیابی به این پویایی جدید برای اقتصاد جهانی به معنای تغییر **الگوهای تجاری** برای ارتباط بهتر کسب و کارها، بازارها و جامعه است. کسب و کارهای قوی و پایدار بر پایه ارزش های جهانی از جمله حقوق بشر و حقوق کار، پایداری محیط زیست و مبارزه با فساد بنا شده اند که همگی در پیمان جهانی سازمان ملل متحد تجسم یافته اند. اقدام هماهنگ جامعه تجاری برای همسویی شیوه های تجاری خود با اهداف جهانی، از جمله آرمان های توسعه پایدار، حائز اهمیت است.

۷۷. سرانجام، هنوز فاقد راه های از پیش مذاکره شده برای دعوت از کنشگران مربوطه در صورت بروز بحران اقتصادی جهانی هستیم. مانند همه گیری های آینده، بستر پیشنهادی مقابله با بحران اضطراری (به بخش "ب" فصل چهارم در ادامه مراجعه کنید) می تواند در صورت بروز بحران های اقتصادی آینده و شوک هایی در مقیاس و اندازه کافی در دسترس باشد. علاوه بر آمادگی برای بحران، باید تمام تلاش خود را برای سرمایه گذاری در اصل تاب آوری و پیشگیری انجام دهیم. از این رو، همان گونه که در این گزارش پیشنهاد شده است الگوها و سیاست های اقتصادی برای تامین پایداری، رفاه و آینده در زمره اساسی ترین اقدامات به شمار می رود.

سیاره های سالم برای مردم آن

۷۸. ما در جنگی مخرب علیه طبیعت هستیم. در معرض خطر عبور از آستانه های بدون بازگشت و تسریع روند بحران هایی هستیم که بازگشت آن ممکن است قرن ها یا حتی هزاران سال طول بکشد. اقلیم، محیط زیست و سیاره ما منابع مشترک جهانی مهمی هستند که باید در حال حاضر و در آینده برای همه مردم محافظت شوند. اکنون در دمای ۱.۲ درجه سلسیوس بالاتر از دمای دوران پیش از انقلاب صنعتی هستیم و این رقم به سرعت در حال افزایش است. هیئت بین دولتی تغییر اقلیم در اوت ۲۰۲۱ هشدار داد که در آینده نزدیک در معرض خطر نزدیک شدن به آستانه خطرناک ۱.۵ درجه سلسیوس خواهیم بود. هرکسری از این درجه نشان دهنده زندگی، معیشت، دارایی، گونه و زیست بوم های از دست رفته است. باید میزان انتشار گازهای گلخانه ای را هر سال به

تخریب یا تقویت شرایط اقلیمی

افزایش ۱/۵ درجه سلسیوس تا ۲۱۰۰ تقویت	افزایش ۲/۷ درجه سلسیوس تا ۲۱۰۰ مسیر فعلی ما	افزایش ۴/۴ درجه سلسیوس تا ۲۱۰۰ تخریب
سناریویی که در آن جهان بین ۲۰۱۰ تا ۲۰۳۰ بلافاصله اقدام به کاهش ۴۵ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای می‌کند	مسیری که با آخرین تعهدات مبنی بر کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای طی می‌شود	سناریویی بدون اقدامات اقلیمی و بدون چندجانبه‌گرایی کارآمد برای مقابله با تغییرات اقلیمی
نسبت به سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۴ سطح آب دریا تا ۰/۵۵ متر افزایش می‌یابد؛	نسبت به سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۴ سطح آب دریا تا ۰/۷۶ متر افزایش می‌یابد؛	نسبت به سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۴ سطح آب دریا تا ۱/۰۱ متر افزایش می‌یابد؛
جهان با کاهش بیش از ۸ درصد سرانه تولید ناخالص داخلی روبرو می‌شود؛	جهان با کاهش بیش از ۱۵ تا ۲۰ درصد سرانه تولید ناخالص داخلی روبرو می‌شود؛	جهان با کاهش بیش از ۳۰ درصد سرانه تولید ناخالص داخلی روبرو می‌شود؛
<p>↓</p> <p>بخ دریا بی تابستانی قطب شمال "احتمالا" در دمای ۱/۵ درجه سلسیوس حفظ می‌شود؛</p> <p>از دست رفتن ۱۷ تا ۴۴ درصد از یخبندان دائمی، در مقایسه با ۴۹ تا ۸۹ درصدی که در سناریوی مربوط به افزایش ۴/۳ درجه سلسیوس شاهد هستیم؛</p> <p>محدود کردن گرمای جهانی به ۱.۵ درجه به جای دو درجه سلسیوس می‌تواند تا ۶۲ تا ۴۵۷ میلیون نفر از افراد در معرض خطرات اقلیمی و آسیب‌پذیری ناشی از فقر را کاهش دهد.</p>	<p>↓</p> <p>تا یک میلیارد و ۲۶۰ میلیون نفر-روز در سال در معرض گرمای مرگبار در بنگلادش، هند و پاکستان قرار دارند؛</p> <p>شمالگان "به احتمال زیاد" در تابستان عاری از یخ است.</p> <p>از بین رفتن بیشتر صخره‌های مرجانی "بسیار محتمل" است.</p> <p>اطمینان زیاد از "کاهش شدید" محصولات ذرت در آفریقا و در سطح جهان، و احتمال وجود برهه‌های تعیین‌کننده‌ای که منجر به کاهش شدید محصولات در برخی مناطق می‌شود.</p>	<p>↓</p> <p>از دست رفتن ۴۹ تا ۸۹ درصد یخبندان دائمی در سطح جهان</p> <p>خطر بسیار بالایی ناشی از افزایش شدید سطح دریا؛ برای مثال، پیش‌بینی می‌شود شهر نیویورک (در ایالات متحده آمریکا) افزایش سطح آب دریا را در حدود ۲/۷۵ متر بالاتر از حد معمول و یک بار در هر دهه تجربه کند، در حالی که در سناریوی مربوط به افزایش ۱/۵ درجه سلسیوس، این اتفاق یک بار در قرن می‌افتد. برای جزیره‌های در اقیانوس آرام مانند تاهیتی، هر سال چند بار افزایش شدید سطح آب دریا به ارتفاع یک متر بالاتر از حد معمول اتفاق می‌افتد، در حالی که در سناریوی مربوط به افزایش ۱.۵ درجه سلسیوس، این رخداد بین یک بار در هر ۵۰ سال و یک بار در هر ۱۰۰ سال روی می‌دهد.</p>

منابع: بنیاد سازمان ملل متحد، سازمان تجزیه و تحلیل اقلیم و اندیشکده E3G، ۲۰۲۱.

© UN Photo/Igor Rugwiza

جمله‌ها با پرداختن به مسائل نوظهور در سریع‌ترین زمان و همگام شدن با علم تسریع کنند. در توافق پاریس کشورهای عضو متعهد شدند که جدیدترین و آرمانی‌ترین برنامه‌های حمایتی در سطح ملی را به‌طور منظم ارائه دهند. علاوه بر این، اعضا توافق کردند که پیشرفت جهانی در دستیابی به اهداف بلندمدت موافقت‌نامه را هر پنج سال در چارچوب یک ارزیابی جهانی از توافق پاریس بررسی کنند. برای تفاهم سیاسی در زمینه اقدامات فوری برای محدود ساختن گرمای جهانی به ۱.۵ درجه سلسیوس، محافظت از مردم و جوامع در برابر تاثیرات اقلیمی و هماهنگ‌سازی منابع دولتی و خصوصی با اهداف توافق پاریس، **قصد دارم رهبران را پیش از نخستین ارزیابی جهانی در ۲۰۲۳ گرد هم آورم.**

۸۳. گردهمایی مشارکت‌کنندگان می‌تواند بستری برای نشان دادن اهتمام جدی مردم سراسر جهان به اقدامات اقلیمی و حمایت از صدای کسانی باشد که بیش از همه متاثر از این شرایط بوده‌اند و همه ما را مسئول خواهند دانست. تحقق اهداف توافق پاریس مسئولیت همه ذینفعان به‌شمار می‌رود. برخی از شرکت‌ها دارای پیشینه انتشار گازهای گلخانه‌ای به‌مراتب بیشتری نسبت به کل کشورها هستند و شهرها نیز مسئول بیش از ۷۰ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای در سراسر جهان هستند. به‌صورت رسمی از دولت‌ها می‌خواهم مشارکت و حمایت **همه ذینفعانی** را به رسمیت بشناسند که در اجرای تعهدات کشورها در این گردهمایی سهمی قابل توجه دارند. همچنین قصد دارم رهبران جامعه مدنی، بخش خصوصی و جوانان را پیش از نخستین ارزیابی جهانی در ۲۰۲۳ به دیدار با رهبران دعوت کنم و اطمینان دهم که آنان می‌توانند در فرآیند مذکور حضوری هدفمند داشته باشند.

۸۰. آغاز تلاش جهانی برای سازماندهی حرکت عادلانه به سوی ایجاد کار شایسته و مشاغل باکیفیت به‌عنوان عامل اساسی در زمینه اقدام برای اقلیم و بلندپروازی در این حوزه، به همان اندازه حائز اهمیت است. برآورد سازمان بین‌المللی کار و بسیاری از مطالعات دیگر نشان می‌دهد که گذر از اقتصاد خاکستری به اقتصاد سبز به ایجاد میلیون‌ها شغل تا ۲۰۳۰ می‌انجامد. از همه کشورها می‌خواهم که برای گذر عادلانه به سوی اقتصاد و جوامع پایدار زیست‌محیطی برای همه، دستورالعمل‌های سازمان بین‌المللی کار را پذیرفته و تمام آن‌ها را به‌عنوان حداقل معیار برای تضمین پیشرفت در کار شایسته برای همه در نظر بگیرید. سازمان ملل متحد از این گذر عادلانه و تضمین حرکت جوامع مرفه و موفق به‌سمت آینده‌ای با کربن صفر مطلق به‌طور کامل حمایت می‌کند.

۸۱. نشانه‌هایی دیده می‌شود که جهان، خطر پیش‌رو را به‌تدریج متوجه می‌شود. ائتلاف گسترده‌ای از کشورهای عضو، از جمله همه ملت‌های عضو گروه هفت، شهرها و کسب و کارها متعهد شده‌اند که **انتشار گازهای گلخانه‌ای را تا ۲۰۵۰ به صفر مطلق** رسانده و به تعیین اهداف میان‌مدت جدی و تحقق‌پذیر بپردازند که برای دستیابی به این هدف لازم است. جنبش اجتماعی برای توقف تغییرات اقلیمی و تسریع همکاری‌های بین‌المللی به رهبری جوانان در هر قاره و هر کشور گسترش یافته است. قیمت انرژی‌های تجدیدپذیر به‌سرعت کاهش یافته، پایان استفاده از زغال سنگ نزدیک است، و از فن‌آوری‌ها تا اندازه‌ای برای کاهش سریع انتشار گازهای گلخانه‌ای در طول این دهه استفاده می‌شود. هنوز می‌توانیم گرمای جهانی را به ۱.۵ درجه سلسیوس و بالاتر از سطوح دوره پیش از انقلاب صنعتی محدود کرده، سرمایه‌گذاری‌ها را برای افزایش تاب‌آوری در برابر پیامدهای احتمالی افزایش داده و با نابودی اکوسیستم و تنوع زیستی مبارزه کنیم. اما برای انجام این کار به مدیریت ماهرانه، زیرکانه و کارآمدتر در زمینه اقلیم و محیط زیست نیاز داریم تا از لحاظ اجتماعی، گذر عادلانه امکان‌پذیر باشد.

۸۲. در بیست و ششمین اجلاس اعضای معاهده بین‌المللی موسوم به چارچوب پیمان‌نامه سازمان ملل متحد درباره تغییرات اقلیمی در ۲۰۲۱، **لازم است همه کشورها به محدود کردن گرمایش جهانی به ۱.۵ درجه سلسیوس به‌عنوان معیار جهانی برای آرمان کاهش تغییرات اقلیمی متعهد شوند.** از این کنفرانس می‌خواهم که همسو با درخواست اینجانب از همه کشورها برای اعلام **وضع اضطراری اقلیمی**، روند اقدامات را بر اساس شرایط اضطراری از

مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی و بدون کربن سوق دهند. اتحاد مالکان دارایی‌های بدون کربن در سازمان ملل متحد، الگویی مهم با اهداف شفاف و مسئولیت‌پذیر در این زمینه محسوب می‌شود. با افزایش ابتکارات در حوزه بازارهای کربن، استفاده از اقدامات تعدیل کربن باید آخرین راه حل باشد. از همه‌کنشگران خصوصی می‌خواهم که کاهش میزان انتشار مطلق گازهای گلخانه‌ای و اثرات منفی تنوع زیستی را در کل زنجیره ارزش‌شان در اولویت قرار داده و به بالاترین معیارهای یکپارچگی زیست‌محیطی پایبند باشند.

۸۶. حتی زمانی که با انگیزه کامل برای جلوگیری از تغییرات اقلیمی تلاش می‌کنیم باید خود را برای اقلیم و محیط زیست کاملاً متفاوت در آینده آماده کنیم. **اکثر کشورها باید اقتصاد، زیرساخت‌ها و خدمات خود را با تاثیر تغییرات اقلیمی تطبیق دهند؛** مطابق با آنچه پیشتر گفته شد، این امر مهم با افزایش حمایت از ایجاد سازگاری برای کشورهای در حال توسعه انجام می‌شود. تنها یک نفر از هر سه نفر در سراسر جهان تحت پوشش سامانه‌های هشدار سریع قرار دارد؛ از این رو، تامین مالی طرح ابتکاری موسوم به تسهیلات تامین مالی مشاهدات نظام مند سازمان جهانی هواشناسی برای اطمینان از تحت پوشش قرار گرفتن همه افراد ضروری است. با تشدید تاثیر تغییرات اقلیمی و افزایش بی‌خانمانی، مجمع عمومی می‌تواند برای پرداختن به تهدیدات منطقه‌ای ناشی از تغییرات اقلیمی، به ویژه برای کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه و سایر کشورهای در حال مواجهه با خطرات شدید، اقداماتی را در نظر گیرد. بر اساس کارویژه میزگرد فاجعه بی‌خانمانی، پیمان جهانی پناهندگان، پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف، و کارگروه بررسی شرایط بی‌خانمانی زیر نظر ساز و کار بین‌المللی ورشو برای جبران خسارت‌ها و آسیب‌ها مرتبط با اثرات تغییرات اقلیمی، می‌توان به یافتن راه‌هایی برای **جلوگیری، حفاظت و حل و فصل وضع بی‌خانمانی ناشی از شرایط زیست‌محیطی** توجه بیشتری کرد

تغییر ماهیت نظام‌های غذایی

- نظام‌های غذایی پایدار و محافظت‌جدی از جنگل‌ها می‌تواند سالانه **بیش از دو هزار میلیارد دلار** سود اقتصادی به وجود آورد، میلیون‌ها شغل ایجاد کند و امنیت غذایی را بهبود بخشد و در عین حال از راه‌حل‌های تغییر اقلیم حمایت کند.

۸۴. **مخاطراتی که سیاره ما با آن روبروست باید در هر فرآیند تصمیم‌گیری، سیاسی، سرمایه‌گذاری و بودجه‌ای مورد توجه قرار گیرد.** کشورهای عضو گروه ۲۰ بیش از سه هزار و ۳۰۰ میلیارد دلار برای زغال سنگ، نفت، گاز و سوخت‌های فسیلی بین ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ در قالب حمایت‌های مالی مستقیم هزینه کردند. با وجود تعهدات دولت‌ها در قبال شرایط اقلیمی، ۶۰ درصد از یارانه سوخت‌های فسیلی در ۲۰۱۹ به تولیدکنندگان و خدمات شهری اختصاص یافته است. یارانه سوخت‌های فسیلی، قیمت‌ها را غیر واقعی جلوه داده و افزایش سرمایه‌گذاری بر دارایی‌های متمرکز بر آلاینده‌های زیست‌محیطی را به خطر می‌اندازد و همین امر امکان تحقق اهداف توافق پاریس را از بین می‌برد. با این‌که بخش بزرگی از ساختار مالی بین‌المللی، رشد اقتصادی را با کم‌توجهی به اصل پایداری و تاثیرات اقلیمی یا حتی بدون توجه به آن‌ها ایجاد می‌کند، از دولت‌ها، نهادهای مالی بین‌المللی و بانک‌های توسعه چند جانبه و ملی می‌خواهم برای یافتن سنجه‌های تکمیلی تولید ناخالص داخلی که اهمیت محیط زیست را هم مورد توجه قرار می‌دهد با ما همکاری کرده و از این اقدام جدید برای ایجاد تغییر اساسی در دستورالعمل‌ها و سرمایه‌گذاری‌های‌شان استفاده کنند.

۸۵. به‌طور کلی، **همه‌گردش‌های مالی** باید با مسیر توسعه مبتنی بر انتشار پایین گازهای گلخانه‌ای و مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی همسو باشند. مالیه عمومی به‌ویژه برای سرمایه‌گذاری‌هایی مانند برنامه اقدام برای ایجاد سازگاری، که هیچ بازده مالی ندارند، بسیار حائز اهمیت است. همچنین برای حمایت از کشورهای در زمینه تغییر وضع از اقتصادهای وابسته به سوخت‌های فسیلی به اقتصادهای با میزان انتشار پایین آلاینده‌های زیست‌محیطی و مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی، **به منابع خصوصی در مقیاس بزرگ نیاز داریم.** از همه‌کشورها می‌خواهم که **ساز و کارهای قیمت‌گذاری کربن** را اجرا کرده و در نهایت قیمت کربن را تعیین کنند؛ کشورهای عضو گروه ۲۰ را ترغیب می‌کنم تا پیشنهاد صندوق بین‌المللی پول مبنی بر سیاست‌گذاری بین‌المللی برای قیمت‌گذاری کربن را بررسی کنند. کنشگران مالی در گروه ۲۰ در راستای وعده اجرای تعهدات مربوط به هدف کربن صفر مطلق، اقدامات قاطعی را در دستور کار دارند اما در این شرایط بحث سنجش میزان اعتبار این ادعاها مطرح می‌شود؛ همه‌کنشگران مالی باید علاوه بر تعیین زمان‌بندی اجرای تعهدات‌شان، اهداف قابل‌راستی‌آزمایی را برای پوشش کل دارایی‌هایشان مشخص کنند تا آن‌ها را از بخش‌های با میزان انتشار بالای آلاینده‌های زیست‌محیطی به سمت اقتصادی

رشد انسان تأثیر می‌گذارد. با توجه به این‌که تعداد قابل توجهی از مردم گرفتار آوارگی و بی‌خانمانی شده و سطوح خشونت بدون در نظر گرفتن جنگ مسلحانه به بالاترین حد خود رسیده است، توجه به این مسئله سخت است که اکنون به وعده منشور سازمان ملل متحد عمل می‌کنیم. خطرات صلح و امنیت در حال افزایش است: فن‌آوری‌های جدید امکان ایجاد اختلال در ثبات جهانی را در اختیار بسیاری از بازیگران قرار می‌دهند؛ توافقنامه‌های قدیمی در مورد سلاح‌های هسته‌ای و دیگر سلاح‌های کشتار جمعی به شدت شکننده شده است زیرا که اعتماد بین قدرت‌های بزرگ رو به زوال است؛ و حوزه‌های جدید درگیری یا قانون شکنی‌های احتمالی مانند فضای مجازی، شکاف‌ها را در ساختار حکمرانی ما برجسته کرده است. جهان در حال نزدیکی به آستانه بی‌ثباتی است، جایی که خطرات ما دیگر از طریق نظام‌هایی که در اختیار داریم به‌طور کارآمد مدیریت نمی‌شوند.

۸۹. برای حفاظت و مدیریت صلح به‌عنوان کالای عمومی جهانی، به زنجیره صلح مبتنی بر درک بهتر عوامل و نظام‌های محرک درگیری‌ها، تلاش مجدد برای توافق پیرامون پاسخ‌های امنیتی جمعی کارآمدتر و اتخاذ رویکردهای هدفمند برای مدیریت خطرات نوظهور نیاز داریم. برای تحقق این هدف نیز به دستور کار جدیدی برای صلح نیاز داریم که بر شش حوزه اصلی متمرکز است:

الف) کاهش خطرات راهبردی. بیشتر پیشنهاد کردم که برای به‌روز رسانی برنامه‌های آینده در حوزه خلع سلاح با کشورهای عضو همکاری کنیم تا امنیت انسانی، ملی و جمعی را با حمایت گسترده‌تر از عدم اشاعه، جهان‌عاری از سلاح‌های هسته‌ای و دیگر سلاح‌های کشتار جمعی، کنترل موثر تسلیحات متعارف و سامان‌دهی تسلیحات جدید مبتنی بر فن‌آوری تضمین کنیم. دستور کار جدید برای صلح می‌تواند فرصتی برای پیشبرد این امر باشد، به‌ویژه از طریق تعهدات جدی‌تر برای عدم استفاده از سلاح‌های هسته‌ای و تعریف محدوده زمانی برای از بین بردن آن‌ها، اطمینان از ادامه همکاری برای جلوگیری از تروریسم و مبارزه با آن، تقویت تحول دیجیتالی و حمایت از نوآوری از طریق نهادهای صلح و امنیت سازمان ملل متحد، ممنوعیت حملات سایبری به زیرساخت‌های غیرنظامی، اتخاذ تدابیری برای کاهش خطرات و تنش‌های مربوط به فضای سایبری، و تعیین محدودیت‌های مورد توافق بین‌المللی برای سامانه‌های تسلیحاتی کشنده خودکار. قابلیت اجرایی معاهده منع سلاح‌های هسته‌ای در ژانویه ۲۰۲۱،

۸۷. اقدامات اقلیمی بخش مهمی از فرآیند بازتنظیم اساسی در روابط ما با طبیعت است. به‌طور کلی برای تامین بودجه کافی برای جبران نابودی فاجعه‌بار تنوع زیستی که این سیاره در حال حاضر با آن رو به روست به چارچوب منسجم تنوع زیستی ۲۰۲۰ نیاز داریم. نظام‌های غذایی باید متحول شده و با سلامت، اقلیم، عدالت و آرمان‌های توسعه پایدار هماهنگ شوند. بر اساس نتایج اجلاس نظام‌های غذایی که در سپتامبر ۲۰۲۱ در نیویورک برگزار می‌شود باید خطرات ناامنی غذایی و قحطی گسترده ناشی از محیط زیست ناپایدار را پیش‌بینی و با آن مقابله کنیم. بازرگری در الگوهای مصرف و تولید ناپایدار ما باید عدالت در استفاده بهینه و بیشتر از منابع، هدررفت و اتلاف کمتر مواد غذایی و مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماندها را برای به حداقل رساندن آثار منفی آن‌ها بر سلامت انسان و محیط زیست امکان‌پذیر کند. نظام‌های غذایی باید تضمین کنند که همه مردم به رژیم‌های غذایی سالم دسترسی داشته باشند که علاوه بر کمک به بازسازی طبیعت و توجه به تغییرات اقلیمی، با شرایط بومی نیز سازگار باشند. این گذر می‌تواند به تحقق تمام آرمان‌ها کمک کند و از طریق مشارکت فراگیر ذینفعان مختلف، به‌ویژه تولیدکنندگان، زنان، مردم بومی و جوانان، به بهترین شکل حمایت شود. نشست بین‌المللی موسوم به "استکهلم+۵۰: سیاره‌ای سالم برای رفاه همه - مسئولیت ما، فرصت ما" فرصتی را برای بازتعریف رابطه بشر با طبیعت و دستیابی به سیاره‌ای سالم برای رفاه همه ارائه می‌دهد. از این رو، بر به رسمیت شناختن حق داشتن محیط زیست سالم تأکید دارم.

دستور کار جدید برای صلح

۸۸. صلح و عده اصلی منشور ملل متحد و یکی از اصلی‌ترین کالاهای عمومی جهانی است که سازمان ملل متحد برای تحقق آن تاسیس شده است. ساختار چندجانبه ما از چند جهت مهم عملکرد موفقیت‌آمیزی داشته است: هیچ جنگ جهانی وجود نداشته و در ۷۵ سال گذشته از سلاح‌های هسته‌ای در جنگ استفاده نشده، و حتی از تشدید چند خطر بزرگ پیشگیری شده است. با وجود این، صلح و امنیت جمعی ما به علت افزایش خطرات و روندهای خطرناک به شدت در معرض تهدید قرار گرفته است و شیوه‌های سنتی پیشگیری، مدیریت و حل و فصل برای آن‌ها مناسب نیست. این امر شامل درگیری‌های طولانی‌مدت با دخالت شبکه‌های فراملی و بازیگران جدید، اغلب در ارتباط با تروریسم، فن‌آوری‌های تسلیحاتی در حال پیشرفت و تمایل فزاینده بازیگران منطقه‌ای برای مشارکت مستقیم در جنگ‌هاست. تغییرات اقلیمی به بی‌ثباتی کمک کرده و بر معیشت، دسترسی به منابع و روندهای

دستاوردی قابل توجه و گامی در جهت نابودی کامل سلاح‌های هسته‌ای به شمار می‌رفت.

ب) تقویت آینده‌نگری و ظرفیت‌های بین‌المللی برای شناسایی و سازگاری با خطرات جدید صلح و امنیت.

پیشنهاد‌های ارائه‌شده در فصل سوم برای تضمین آینده‌نسل‌های بعدی و بخش "ب" فصل چهارم پیرامون توجه به خطرات عمده، شناسایی خطرات جدید صلح و امنیت و سازگاری با آن‌ها را امکان پذیر می‌کند؛

پ) تغییر پاسخ ما به همه اشکال خشونت‌ها. میزان مرگ و میر ناشی از درگیری‌های گسترده در مقایسه با سایر انواع خشونت‌ها نظیر خشونت گروه‌های جنایت‌کار و خشونت بین‌فردی در خانه، کمتر است. در عین حال، افزایش برخی از انواع خشونت‌ها، به‌ویژه علیه زنان، نشانه اولیه هشدار برای کم‌رنگ شدن نظم و قانون و افزایش ناامنی است که می‌تواند منجر به درگیری‌های گسترده‌تر شود. دستور کار جدید برای صلح می‌تواند نحوه برخورد موثرتر با خشونت را به‌صورت جامع بررسی کند. به‌عنوان مثال، این کار می‌تواند با تلاش چندجانبه برای کاهش قابل توجه خشونت در سراسر جهان و در همه اشکال آن، از جمله علیه زنان و دختران، مطابق با هدف ۱۶.۱ آرمان‌های توسعه پایدار و براساس اقدام در راستای کاهش نیمی از میزان خشونت‌ها در سطح جهان تا ۲۰۳۰، انجام شود؛

ت) سرمایه‌گذاری در زمینه پیشگیری و ایجاد صلح.

سرمایه‌گذاری در زمینه پیشگیری و آمادگی با حذف هزینه‌های انسانی و مالی، چند برابر هزینه‌های خود را جبران می‌کند اما همچنان تلاش بیهوده‌ای برای دفاع از این کار داریم. دستور کار جدید صلح می‌تواند مشتمل بر موارد ذیل باشد: مجموعه‌ای از تعهدات برای تامین منابع لازم برای پیشگیری، از جمله در سطح ملی؛ کاهش بودجه نظامی بیش از حد و تامین هزینه اجتماعی کافی؛ ایجاد تناسب در کمک‌های توسعه‌ای برای پرداختن به ریشه‌های اصلی درگیری و حمایت از حقوق بشر؛ و پیوند خلع سلاح با فرصت‌های توسعه. در زمینه تامین مالی شایسته، مطابق انتظار و پایدار فرآیندهای حفظ صلح پیشرفت اندکی صورت گرفته و تقاضای حمایت از صندوق ایجاد صلح به میزان قابل توجهی از منابع موجود پیشی گرفته است. دستور کار جدید برای صلح می‌تواند دوباره از کشورهای عضو درخواست کند تا تخصیص منابع مالی ویژه به صندوق ایجاد صلح را از محل منابع ارزیابی شده به‌صورت فوری ابتدا از طریق بودجه حفظ صلح و سپس از طریق

بودجه عادی، به‌عنوان سرمایه‌گذاری تکمیلی بررسی کنند که این کار در نهایت به افزایش پایداری دستاوردهای حفظ صلح و حمایت از دستور کار توسعه کمک می‌کند. بدین ترتیب، کمیسیون نهادینه سازی صلح پاسخ سازمان ملل متحد به تهدیدهای چند بعدی توسعه، صلح و امنیت را با رویکردی فراگیر تغییر داده است. از کشورهای عضو خواسته می‌شود تا با حمایت متناسب نظام سازمان ملل متحد، منابع بیشتری را به کمیسیون نهادینه سازی صلح و صندوق ایجاد صلح اختصاص دهند تا این ابزارهای مهم به رفع نیازهای روزافزون کمک کند. همچنین می‌توان به‌گسترش نقش این کمیسیون به محیط‌های جغرافیایی و واقعی و همچنین پرداختن به مسائل مرتبط به هم در حوزه امنیت، تغییرات اقلیمی، سلامت، برابری جنسیتی، توسعه و حقوق بشر از منظر پیشگیری توجه کرد؛

ث) حمایت از اقدامات پیشگیرانه منطقه‌ای. باز یگران منطقه‌ای

در زمینه حفظ صلح و انجام اقدامات پیشگیرانه و پاسخ به ناامنی نقش اساسی ایفا می‌کنند اما این واکنش‌های مهم در خط مقدم مستلزم یکپارچگی بیشتر است. برای پیشبرد عملیات حمایت از صلح که ذیل فصل هشتم منشور انجام می‌گیرد تامین منابع مالی قابل پیش‌بینی ضرورت دارد و شامل ترتیبات منطقه‌ای می‌شود: این عملیات‌ها شکاف بحرانی در ساختار صلح و امنیت جهانی ما را پر می‌کنند و نباید به ترتیبات کوتاه‌مدت و موقت وابسته باشند. به‌طور کلی، دستور کار جدید برای صلح می‌تواند شیوه افزایش حمایت سازمان ملل متحد از ظرفیت‌های منطقه‌ای را با توجه به ترتیبات امنیتی، همکاری‌های نظامی و کار مشترک تثبیت صلح، همکاری در راستای حل و فصل چالش‌های پیچیده در زمینه صلح و امنیت فراملی، و با پوشش حوزه‌های جدید مانند تاثیر تغییرات اقلیمی بر امنیت مد نظر قرار دهد. پیشنهاد‌های قبلی اینجانب درباره بسترهای هماهنگی منطقه‌ای می‌تواند چارچوب موثری برای تحقق آن فراهم آورد.

ج) قرار دادن زنان و دختران در کانون سیاست‌های امنیتی.

دستور کار جدید برای صلح با تکیه بر برنامه‌های موجود برای زنان و صلح و امنیت و اصول پیشگیری آن، غیرنظامی‌سازی و برابری، زنان و برابری جنسیتی را در کانون صلح و امنیت قرار می‌دهد. رابطه بین خشونت میان‌فردی و ناامنی و بین مشارکت برابر زنان در صلح‌سازی و اثربخشی آن به‌طور خاص مستلزم مشارکت برابر زنان در کلیه تصمیم‌گیری‌های مرتبط با صلح و امنیت و ارزیابی مجدد مفروضات اصلی از جمله نحوه تعریف، مذاکره و تثبیت صلح و امنیت است.

موجود و با استفاده از طیف گسترده‌ای از بازیگران فعال در زمینه اکتشاف و استفاده از فضا، مورد نیاز است. اقدامات فوری می‌تواند شامل ایجاد رژیم جهانی برای هماهنگی ترافیک فضایی و تدوین ابزارهای جدید به منظور جلوگیری از مسلح‌سازی فضای بیرونی باشد. بدین منظور، می‌توان به **گفتگوی ذینفعان متعدد درباره فضای بیرون جو** به عنوان بخشی از اجلاس آینده توجه کرد (به پاراگراف ۱۰۳ رجوع کنید) که دولت‌ها و دیگر کنشگران پیشرو در عرصه فضای بیرونی را گرد هم می‌آورد. این گفتگو می‌تواند توافق سیاسی سطح بالا پیرامون استفاده صلح‌آمیز، ایمن و پایدار از فضای بیرون جو، اقدام در راستای تدوین رژیم جهانی برای هماهنگی ترافیک فضایی و توافق بر سر اصول مدیریت آینده فعالیت‌های فضایی را دنبال کند.

بازیابی مشترکات دیجیتالی

۹۲. چهارمین انقلاب صنعتی، جهان را دگرگون کرده است. اینترنت دسترسی میلیاردها نفر به اطلاعات را فراهم آورده، و در نتیجه همکاری، پیوند و توسعه پایدار را تقویت می‌کند. اینترنت کالای عمومی جهانی است که باید برای همه و در همه جا مفید باشد. اما در حال حاضر آسیب‌های بالقوه عرصه دیجیتال، مزایای آن را تحت الشعاع قرار می‌دهد. حکمرانی در سطح ملی و جهانی با ماهیت غیررسمی و غیرمتمرکز اینترنت، که در سطره منافع تجاری قرار دارد، هماهنگ نشده است. با مسائل جدی و مهمی در حوزه اخلاق، امور اجتماعی و قانون روبرو هستیم که از جمله می‌توان به مسئولیت ناپذیری در فضای مجازی، ظهور شرکت‌های بزرگ فن‌آوری به عنوان کنشگران عرصه ژئوپلیتیک و به عنوان مرجع در مسائل دشوار اجتماعی بدون مسئولیت‌های متناسب با منافع آنها، تشدید تعصب جنسیتی و تفکر مرد محور در حالی که زنان در طراحی فن‌آوری‌های دیجیتال نقش یکسانی ندارند، آزار و اذیت دیجیتالی که زنان و دختران را به طور خاص هدف قرار داده و بسیاری از زنان را از گفتگوهای عمومی بازداشته است، و استفاده از نظارت و اعمال نفوذ دیجیتال با هدف تاثیرگذاری بر رفتار و کنترل جمعیت اشاره کرد.

تاثیر کووید-۱۹ بر اینترنت

- میزان استفاده جهانی از اینترنت در طول قرنطینه همه‌گیری کووید-۱۹، ۴۰ درصد افزایش یافت.

© UN Photo

استفاده صلح‌آمیز، ایمن و پایدار از فضای بیرون جو

۹۰. فضای بیرون جو به صورت سنتی به عنوان منبع مشترک جهانی و خارج از صلاحیت هر کشوری شناخته می‌شود. ظرفیت استفاده صلح‌آمیز، ایمن و پایدار از آن به نفع تمام بشریت امروز و آینده است. ترتیبات حکمرانی برای فضای بیرونی، از جمله کمیته سازمان ملل متحد در امور استفاده صلح‌آمیز از فضا، در عصر فعالیت‌های منحصراً دولت‌محور ایجاد شد و صرفاً راهنمایی کلی در مورد مدیریت ترافیک در فضای بیرونی، استقرار دائمی اجرام آسمانی و مسئولیت‌های مربوط به مدیریت منابع را ارائه می‌دهد. در عصر اکتشاف و بهره‌برداری از فضا زندگی می‌کنیم که برنامه‌های فعالی برای بازگرداندن انسان به ماه و فراتر از آن و برنامه‌ریزی برای پرتاب سازه‌های عظیمی از هزاران ماهواره جدید در آن وجود دارد. دارایی‌های فضایی شیوه زندگی ما را دگرگون کرده‌اند و نظام‌های فضای بیرون جو برای درک و حل مشکلات جهانی مانند اجرای آرمان‌های توسعه پایدار و اقدامات اقلیمی حیاتی به نظر می‌رسند. عامل بسیاری از این تحولات بازیگران بخش خصوصی هستند. آنان حوزه امنیت، ایمنی و پایداری را در معرض خطرات جدید قرار می‌دهند. افزایش ازدحام و رقابت در فضا می‌تواند دسترسی و استفاده نسل‌های بعدی را به مخاطره بیاندازد. رژیم‌های حکمرانی و نظارتی ما برای محافظت از فضای بیرونی به عنوان منبع مشترک جهانی نیازمند به‌روزرسانی و متناسب‌سازی با عصر جدید هستند.

۹۱. دستورالعمل‌های اخیر برای پایداری بلندمدت فعالیت‌های فضای بیرونی نشان داده که پیشرفت در حکمرانی امکان‌پذیر است اما شکاف‌های زیادی باقی مانده است. مجموعه‌ای از قواعد الزام‌آور و غیرالزام‌آور بر اساس چارچوب‌های

© UN-Women/Ryan Brown

معیارهای پاسخگویی برای تبعیض و محتوای گمراه‌کننده. به‌طور کلی، این پیمان جهانی می‌تواند از سامان‌دهی هوش مصنوعی برای تضمین مطابقت آن با ارزش‌های مشترک جهانی حمایت کند.

همکاری‌های بین‌المللی با رعایت حقوق بین‌الملل

۹۴. همان‌طور که در بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد تاکید شد، اهداف و اصول منشور این سازمان و حقوق بین‌الملل به‌زمان خاص محدود نبوده و جهان شمول است و رکن اساسی برای جهانی آرام‌تر، مرفه‌تر و عادلانه‌تر محسوب می‌شود. رژیم‌های حقوقی بین‌المللی برای محافظت از منابع مشترک جهانی و تامین بسیاری از کالاهای عمومی جهانی معرفی شده در بالا، و به‌طور کلی برای نظم بین‌المللی مبتنی بر رعایت حقوق بشر و احترام به حاکمیت قانون، ضروری بوده و از آن‌ها پشتیبانی می‌کنند. این حقیقت که حقوق بین‌الملل، به‌ویژه قانون بین‌المللی حقوق بشر، حدوداً از ۹۰ درصد از آرمان‌های توسعه پایدار حمایت می‌کند، نمونه‌ای مستدل در این زمینه به‌شمار می‌رود.

۹۳. زمان حفاظت از فضای آنلاین و تقویت حکمرانی بر آن فرا رسیده است. اینجانب از انجمن حکمرانی (راهبری) اینترنت می‌خواهم که برای حمایت از حکمرانی موثر بر مشترکات دیجیتال و همگام شدن با تحولات سریع در دنیای واقعی به دنبال ایجاد هماهنگی، نوآوری و انجام اصلاحات باشد. علاوه بر این، بر اساس پیشنهاد های ارائه شده در نقشه راه همکاری‌های دیجیتالی (به سند مجمع عمومی سازمان ملل متحد با شناسه آ/۸۲۱/۷۴ رجوع کنید)، سازمان ملل متحد، دولت‌ها، بخش خصوصی و جامعه مدنی می‌توانند در مجمعی با حضور ذینفعان متعدد پیرامون فن‌آوری دیجیتال به منظور آمادگی برای اجلاس آینده برای توافق بر سر پیمان جهانی دیجیتال گرد هم آیند. این ابتکار، اصول مشترکی را برای آینده باز، آزاد و ایمن دیجیتالی برای همه ترسیم می‌کند. مسائل پیچیده دیجیتالی که می‌توان به آن‌ها پرداخت عبارتند از: تاکید بر تعهد اساسی به ایجاد دسترسی به اینترنت برای افراد محروم، جلوگیری از چندپارچگی اینترنت، اطلاع‌رسانی به مردم درباره نحوه استفاده از داده‌های آنان، کاربرد حقوق بشر به‌صورت آنلاین، و حمایت از اینترنت قابل اعتماد با معرفی

© UN System Staff College

ب. توجه به خطرات عمده

۹۷. مسئله اصلی مربوط به امر پیشگیری در همه جوانب آن است. موفقیت ما در یافتن راه حل برای مشکلات مرتبط با هم به توانایی ما در پیش‌بینی، پیشگیری و آمادگی برای خطرات بزرگ در آینده بستگی دارد. این مسئله، اصل پیشگیری را به صورت جامع و فراگیر در همه اقدامات ما در دستور کار اصلی قرار می‌دهد. در کنار سرمایه‌گذاری در کالاهای عمومی جهانی که از همه ما محافظت می‌کنند به نوآوری بیشتر، مشارکت بیشتر و آینده‌نگری بیشتر نیاز داریم. در مواردی که کالاهای عمومی جهانی تامین نمی‌شود، ما نقطه مقابل آن را داریم: "زبان‌های" عمومی جهانی در قالب خطرات و تهدیدهای جدی برای رفاه انسان پدیدار می‌شوند. اکنون این خطرات به شدت ابعاد جهانی به خود گرفته و بسیار تاثیرگذار شده‌اند. برخی از آن‌ها حتی تهدیدات حیاتی هستند: با آغاز عصر هسته‌ای، بشریت قدرت انقراض خود را به دست آورده است. پیشرفت‌های مستمر در حوزه فن‌آوری، تسریع تغییرات اقلیمی و افزایش بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوانات به معنای احتمال بروز خطرات شدید و فاجعه‌بار یا حتی خطرات حیاتی در سطح جهانی در عرصه‌های متعدد و مرتبط است. آمادگی برای پیشگیری و مقابله با این خطرات برای مدیریت بهتر منابع مشترک جهانی و کالاهای عمومی جهانی، امری اساسی است.

۹۵. دولت‌ها چه در چارچوب سازمان‌های بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد و چه خارج از آن، نقش اصلی را در توسعه حقوق بین‌الملل ایفا می‌کنند. سازمان ملل متحد نقش منحصر به فردی در شناسایی و توسعه حقوق بین‌الملل عرفی ایفا کرده و همچنان نقش مهمی ایفا می‌کند. مباحث جاری سازمان ملل متحد در مورد تدوین ضوابط و معیارها برای شماری از موضوعات مهم جهانی، مانند فن-آوری اطلاعات و ارتباطات (به سند آ/۷۵/۸۱۶ رجوع کنید) و حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی دریایی در مناطق خارج از حوزه صلاحیت ملی، بر اهمیت سازمان ملل متحد به عنوان مجمع مهم برای توسعه حقوق بین‌الملل تاکید می‌کند. از دولت‌ها می‌خواهم تعهدات خود را انجام داده و از طریق فعالیت‌های مختلف سازمان ملل متحد برای ظرفیت‌سازی و کمک‌های تخصصی آماده حمایت باشند.

۹۶. در بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد، دولت‌ها توافق کردند که به موافقتنامه‌های بین‌المللی منعقد شده و تعهداتشان در قبال آن‌ها پایبند بوده، از احترام به دموکراسی و رعایت حقوق بشر حمایت کرده، و با تقویت مدیریت شفاف و پاسخگو و نهادهای قضایی مستقل به بهبود حکمرانی مردم‌سالارانه و حاکمیت قانون کمک کنند. بر اساس این تعهدات، می‌توان به نقشه راه جهانی برای توسعه و اجرای موثر حقوق بین‌الملل توجه کرد. این اقدام می‌تواند دولت‌های بیشتری را به تصویب یا پیوستن به معاهدات دارای منافع جهان‌شمول نظیر خلع سلاح، حقوق بشر، محیط زیست و مسائل کیفری، و از جمله موضوعاتی که به اینجانب محول شده است (که بیش از ۶۰۰ مورد است)، ترغیب کند. این اقدام همچنین می‌تواند دولت‌ها را مجاب کند تا صلاحیت اجباری دیوان بین‌المللی دادگستری را پذیرفته و از ملاحظات حاکم بر مفاد معاهده‌ای صرف‌نظر کنند که با اعمال صلاحیت خودشان مرتبط است. کمک به دولت‌ها در زمینه شناسایی و رفع شکاف‌های هنجاری می‌تواند بخش دیگری از این فرآیند و درک علل عدم پایبندی با بهره‌گیری از نقش اینجانب در حوزه مربوط به سازوکارهای پایبندی باشد. به عنوان بخشی دیگر از این نقشه راه، کشورها می‌توانند در مجمع عمومی گفتگوهای جامعی را به صورت منظم پیرامون موضوعات حقوقی مطرح در سطح جهانی برنامه‌ریزی کنند. از نقش کمیسیون حقوق بین‌الملل استقبال می‌کنم که به موجب ماده اول (۱) اساسنامه آن، موظف به ارائه پیشنهاد برای توسعه و تدوین حقوق بین‌الملل است.

۱۰۰. در ابتدا، برای این که سازمان ملل متحد بتواند پیش‌بینی بهتر این‌گونه خطرات و مقابله با آن را برای ما امکان‌پذیر کند لازم است از مجموعه‌ای از بهترین اندیشمندان و داده‌ها در خارج و درون نظام سازمان ملل متحد استفاده کنیم تا گزارش آینده‌نگری راهبردی و خطرات جهانی را هر پنج سال در اختیار کشورهای عضو قرار دهد. این کار مورد حمایت طرح برنامه‌ریزی شده آزمایشگاه آینده و ساز و کارهای موجود در نظام سازمان ملل متحد و فراتر از آن، مانند هشدارهای سالانه صندوق بین‌المللی پول خواهد بود تا با تجمیع و تجزیه و تحلیل داده‌ها، به ماهیت خطرات در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و درازمدت پی ببرند. این امر همچنین می‌تواند به نحو مقتضی به ترتیبات حکمرانی برای چنین خطراتی و همچنین اقدامات لازم برای مقابله با آن‌ها مرتبط باشد.

۱۰۱. در گام دوم پیشنهاد می‌کنم با کشورهای عضو برای ایجاد **بستری اضطراری برای مقابله با بحران‌های پیچیده جهانی** همکاری شود. این بستر پیشنهادی، نهاد یا موسسه دائمی نخواهد بود. در بحران‌های با مقیاس و اندازه خاص، بستر مذکور بدون توجه به نوع یا ماهیت بحران مربوطه به صورت خودکار اقدام به عمل می‌کند، و پس از شکل‌گیری سران کشورهای عضو، نظام سازمان ملل متحد، گروه‌بندی‌های اصلی کشورها، نهاد‌های مالی بین‌المللی، نهاد‌های منطقه‌ای، جامعه مدنی، بخش خصوصی، صنایع مربوطه یا نهادهای تحقیقاتی و سایر کارشناسان را گرد هم می‌آورد. شرایط و معیارهای مربوط به شکل‌گیری این بستر از جمله گستره و دامنه بحران، بودجه و تامین مالی، شناسایی بازیگران دخیل در آن، میزان حمایت مورد انتظار از این طرح، و معیارهای انحلال آن را ضوابط مرجع این بستر تعیین می‌کند. سایر موارد مهم در این زمینه می‌تواند مشتمل بر ساز و کارهایی برای افزایش ظرفیت، نقاط کانونی و پروتکل‌هایی برای افزایش امکان همکاری متقابل با ترتیبات موجود در زمینه مقابله با بحران مربوطه، اقدامات منظم برای سنجش اثربخشی اقدامات و شناسایی و از بین بردن شکاف‌ها، و شناسایی مجموعه‌ای از ابزارها برای آماده‌سازی نظام بین‌المللی برای مقابله با بحران باشد. بستر مذکور نقش اجماع‌ساز دبیرکل را در مواجهه با بحران‌های فراگیر جهانی به حد اعلامی رساند.

ج) گام‌های بعدی

۱۰۲. سرانجام، کشورهای عضو باید با همکاری نزدیک با سایر ذینفعان مربوطه مجموعه‌ای از منابع مشترک یا کالای عمومی

۹۸. تلاش برای شناسایی و ارائه تعریفی بهتر از مفهوم خطرات شدید، فاجعه‌بار و حیاتی پیش‌رو، ضروری به نظر می‌رسد. با وجود این، پیش از آن که اقدامی انجام شود نمی‌توانیم منتظر اجماع کلی بر سر تعاریف باشیم. واقعیت این است که برای عمل مطابق با شان و کرامت زندگی انسان، الزام اخلاقی وجود دارد که اصل احتیاط را در قوانین بین‌المللی محیط زیست و سایر زمینه‌ها بازتاب می‌دهد و نظام‌های حکمرانی جهانی ما باید به آن پایبند باشند. در صورت عدم موفقیت در این مسیر، هزینه‌های انسانی و مالی در مقایسه با هزینه آمادگی در برابر خطرات جدی به صورت قابل توجهی افزایش می‌یابد.

۹۹. با عبرت از بیماری همه‌گیری کووید-۱۹ می‌توانیم با استفاده از این فرصت، بهتر پیش‌بینی کرده و برای مقابله با بحران‌های بزرگ جهان آماده شویم. این امر مستلزم وجود چارچوب‌های قانونی منسجم‌تر، ابزارهای بهتر برای مدیریت خطرات، داده‌های بهتر، شناسایی و پیش‌بینی خطرات آینده و تامین مالی مناسب برای اقدامات مربوط به پیشگیری و آمادگی است. بسیاری از این موارد در بخش‌های دیگر این گزارش آمده است. با این حال، این مسئله مهم است که هرگونه اقدامات آمادگی و واکنشی جدید باید مبتنی بر نگرش منطقی نسبت به نوع بحران مربوطه باشد. نمی‌دانیم رویداد خطرناک بعدی چه خواهد بود؛ ممکن است بیماری همه‌گیر دیگر، جنگ جدید، حمله بیولوژیکی با عواقب خطرناک، حمله سایبری به زیرساخت‌های حیاتی، رویداد هسته‌ای، فاجعه زیست‌محیطی که به سرعت در حال گسترش است، یا رویدادی کاملاً متفاوت مانند تحولات حوزه فناوری یا علمی خارج از چارچوب‌های کارآمد اخلاقی و قانونی باشد.

اقدامات جمعی در ۷۵ سال گذشته توسعه یافته است. زمانی که منشور سازمان ملل متحد تدوین شد، چندجانبه‌گرایی به مفهوم همکاری بین تعداد معدودی از کشورها بود. اما امروز طیف گسترده‌تری از بازیگران دولتی و غیردولتی به‌عنوان بخشی از نظام‌های باز، مشارکتی، هماهنگ و شفاف در امور جهانی مشارکت دارند که به‌جای فعالیت بر اساس دستورالعمل‌ها یا تحت نظارت نهادها، با استفاده از ظرفیت‌ها و شنیدن صدای همه بازیگران مربوطه آماده حل مشکلات می‌شوند. این شکل از چندجانبه‌گرایی برای حل چالش‌های قرن بیست و یکم به مراتب شبکه‌ای‌تر، فراگیرتر و کارآمدتر است. هرگونه اقدام برای بهبود حکمرانی ما بر منابع مشترک جهانی و کالاهای عمومی جهانی و مدیریت خطرات باید این پیچیدگی را رفع کرده و این رویکردهای جدید را در محل‌هایی به‌کار گیرد که احتمال حصول نتایج بهتری وجود داشته باشد.

۱۰۵. چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای‌تر، ظرفیت‌های نهادی موجود را تجمیع و بر چندپارچگی غلبه می‌کند تا اطمینان حاصل شود که همه با هم در راستای هدفی مشترک کار می‌کنند. این امر فراتر از حوزه‌های سنتی مانند صلح و امنیت، توسعه، حقوق بشر و اقدامات بشردوستانه است و هماهنگی بین کنشگران و اقدامات منطقه‌ای و جهانی را افزایش می‌دهد. شبکه‌ها می‌توانند انعطاف‌پذیر باشند و امکان مشارکت طیف گسترده‌ای از بازیگران و امکان ایجاد ائتلاف‌های باز یا گروه‌های کوچک به‌صورت "چندجانبه محدود" یا حتی "چندجانبه محدود با حضور کشورهای کوچک" را فراهم آورند که با گذشت زمان در حال رشد بوده و بازیگران بیشتری را در بر می‌گیرد. برای هماهنگ نگه داشتن مجموعه متنوعی از بازیگران، موفق‌ترین شبکه‌ها اهداف مشخصی مانند اهداف اقلیمی برای محدودیت گرمایش جهانی به ۱.۵ درجه سلسیوس دارند. نهادهای تخصصی مانند هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم می‌توانند تضمین کنند که شبکه‌ها مبتنی بر شواهد هستند. با این حال، شبکه‌ها جایگزین نهادهای اصلی بین‌المللی نمی‌شوند زیرا که آن‌ها در ایجاد انگیزه فعالیت در بازیگران متنوع و ایجاد فضایی برای حمایت از صداهای محروم، نقشی منحصر به‌فرد دارند. با مقاصد و اهداف مشخص و با وجود سازمان‌های بین‌المللی برای مشروعیت‌بخشی، می‌توانیم برای تامین کالاهای عمومی جهانی از قدرت شبکه‌ها بهتر استفاده کنیم. به نوبه خود به‌دنبال افزایش همکاری با سازمان‌های منطقه‌ای، کنشگران فعال در پیشبرد برنامه‌های توسعه، نهادهای مالی بین‌المللی و سایر نهادهای چندجانبه مربوطه هستیم (به فصل پنجم مراجعه کنید).

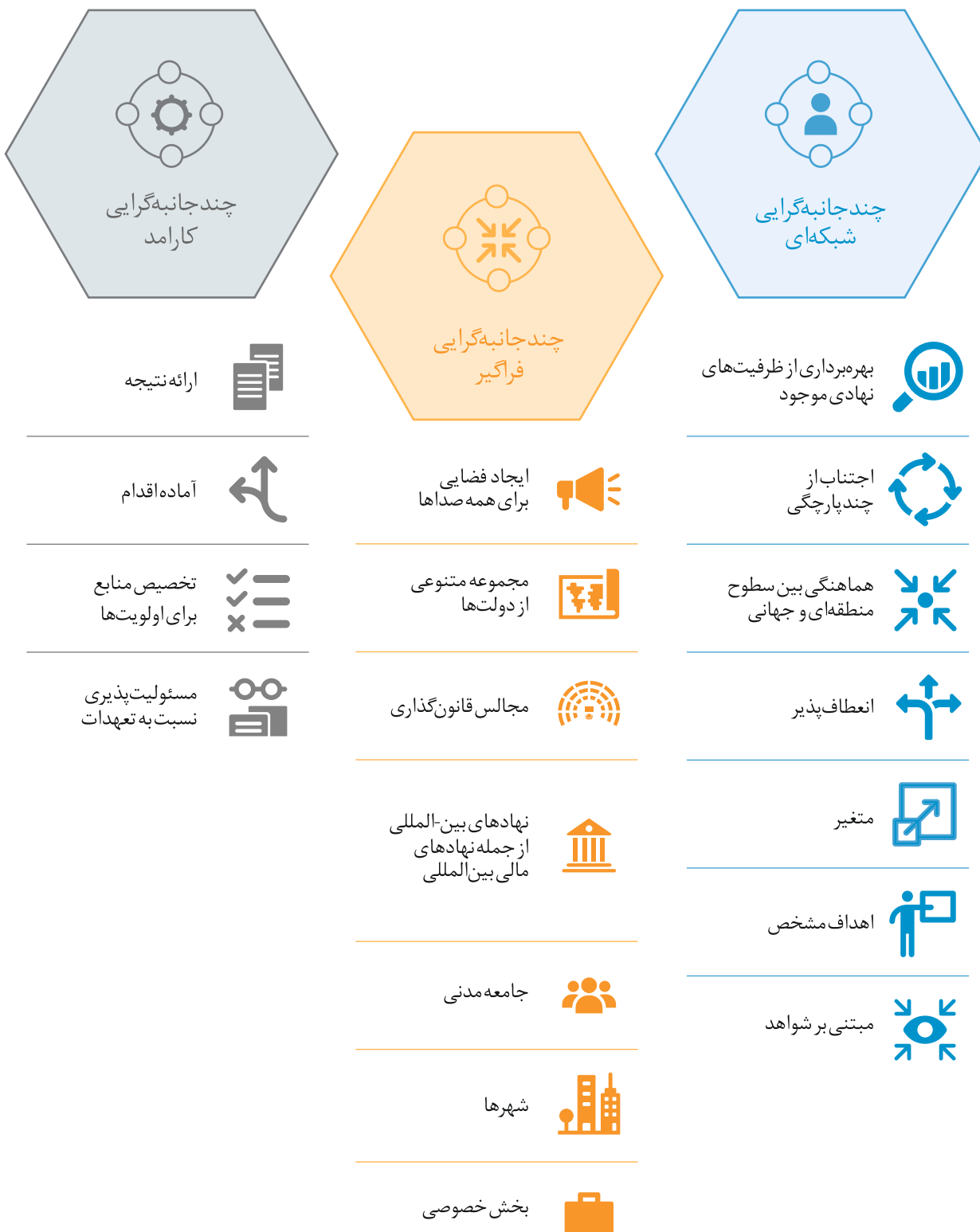
جهانی‌نیازمند تعهدات جدید یا بهبود حکمرانی را شناسایی کرده و در خصوص آن به توافق برسند. برای حمایت از اقدامات آنان، از هیئت مشورتی عالی رتبه‌ای به سرپرستی روسای سابق کشورها یا دولت‌ها درخواست می‌کنم تا نقطه نظرانی را که در اینجا در میان گذاشتم، برای اقدامات بعدی استفاده کنند. به‌ویژه از این هیئت مشورتی درخواست خواهم کرد تا کالاهای عمومی جهانی و سایر حوزه‌های مشترک را شناسایی کنند که بیشترین نیاز به بهبود حکمرانی در آن‌ها دیده می‌شود و راه‌حلی را برای دستیابی به این اهداف ارائه دهند. در این خصوص لازم است ترتیبات نهادی و قانونی موجود، شکاف‌ها و اولویت‌های نوظهور یا سطوح فوریت و نیاز به عدالت و اصل انصاف در تصمیم‌گیری‌های جهانی مورد توجه قرار گیرد. علاوه بر این، هیئت مشورتی می‌تواند پیشنهادهای ارائه شده در سراسر این گزارش از جمله تغییر در کارویژه شورای قیمومت و ایجاد بستر اضطراری را مد نظر قرار دهد.

۱۰۳. پس از آن‌که هیئت مشورتی یافته‌های خود را به‌صورت گزارش ارائه داد، برگزاری "اجلاس آینده" در سطح بالا و با حضور ذینفعان متعدد برای پیشبرد ایده‌های مربوط به ترتیبات حکمرانی در حوزه‌های مورد توجه بین‌المللی ذکر شده در این گزارش، و احتمالاً سایر حوزه‌هایی اهمیت پیدا خواهد کرد که در آن‌ها ترتیبات حکمرانی در حال شکل‌گیری یا نیازمند به‌روز رسانی است. پیش از آن نیز رویکردهای مقدماتی برگزار و رایزنی‌هایی انجام می‌شود. این اجلاس مقارن با هفته برگزاری هفتاد و هشتمین جلسه مجمع عمومی برگزار می‌شود و می‌تواند شامل خط‌مشی‌هایی در سطح عالی پیرامون موارد ذیل باشد:

- (الف) پیشبرد حکمرانی برای کالاهای عمومی جهانی و سایر حوزه‌ها به نحو مقتضی با توجه به یافته‌های هیئت مشورتی؛
- (ب) پیش‌بینی توسعه پایدار و اقدامات اقلیمی پس از ۲۰۳۰؛
- (ج) صلح و امنیت، برای دستور کار جدید برای صلح؛
- (د) فن‌آوری دیجیتال، برای پیمان جهانی دیجیتال؛
- (ه) فضای بیرون جو، پیگیری توافق پیرامون استفاده پایدار و صلح‌آمیز از فضای بیرون جو، حرکت به سوی تعریف رژیم جهانی برای هماهنگی ترافیک فضایی و توافق بر سر اصول حکمرانی بر فعالیت‌های فضایی در آینده.
- (و) خطرات بزرگ و توافق پیرامون ایجاد بستری اضطراری؛
- (ز) نسل‌های بعدی، برای توافق احتمالی پیرامون اعلامیه درباره نسل‌های آینده.

۱۰۴. در عین تلاش برای به‌روز رسانی نظام‌های حکمرانی مان در آینده، مشاهدات و شاخص‌های کلی زیر را هم ارائه می‌دهم. زمینه

شاخص‌هایی برای چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای، فراگیر و کارآمد

باید این مسئله را ارزیابی کند که ترتیبات کنونی ما به چه شکلی این معیارها را تحقق می‌بخشد. در غیر این صورت، اقداماتی برای آمادگی بهتر، اولویت‌بندی، ترتیبات تصمیم‌گیری، اختصاص منابع، پاسخگویی و پیروی از قانون باید مورد توجه قرار گیرد. باید توازن بین اقدامات داوطلبانه و الزام‌آور وجود داشته باشد که متناسب با چالش‌های پیش‌روی ما باشند. در حالی که حقوق بین‌الملل در تحقق کالای عمومی جهانی نقش اساسی داشته و اینجانب نیز خواستار آن بوده‌ام که تعهد مجددی نسبت به توسعه آن ایجاد شود، راه‌هایی برای ایجاد مسئولیت‌پذیری متقابل از طریق چارچوب‌های دیگری در اختیار داریم که از جمله می‌توان به الگوهای داوری دقیق (مانند بررسی ادواری جهانی) و سازوکارهایی برای به اشتراک‌گذاری عملکردهای مطلوب و تجمیع داده‌های شفاف اشاره کرد. سرانجام، برای اطمینان از میزان کارایی لازم است که تخصیص بودجه و تامین مالی در حمایت از تعهدات جمعی ما انجام شود. مجمع شورای اقتصادی و اجتماعی در زمینه تامین مالی برای پیگیری توسعه، که درصد بررسی ابزارهای اجرای آرمان‌های توسعه پایدار است، یکی از نمونه‌های امیدوارکننده در این زمینه محسوب می‌شود.

۱۰۶. چندجانبه‌گرایی فراگیرتر امکان مشارکت دولت‌ها از همه مناطق و در هر وسعتی را در اقدامات جمعی به وجود می‌آورد و به‌طور خاص از مشارکت کشورهای در حال توسعه در فرآیند تصمیم‌گیری جهانی حمایت می‌کند. همچنین چندجانبه‌گرایی فراگیرتر به معنای دربرگیری طیف متنوعی از صداها غیر از صدای دولت‌هاست. علاوه بر سازمان‌های بین‌دولتی، این پدیده می‌تواند مجالس قانون‌گذاری، مقامات فروملی (شهرها و دولت‌های محلی و منطقه‌ای)، جامعه مدنی، سازمان‌های اعتقادی، دانشگاه‌ها، محققان و کارشناسان، اتحادیه‌های صنفی، بخش خصوصی و صنعت، و جنبش‌های محلی و مردمی از جمله جنبش‌هایی به رهبری زنان و جوانان را در برگیرد. چشم‌انداز مذکور، این گزاره را به رسمیت می‌شناسد که دولت‌ها همچنان در توانایی جمعی ما برای مقابله با چالش‌های جهانی نقش اصلی ایفا کرده و مسئولیت‌های منحصر به فردی در نظام چندجانبه دارند و در عین حال تأیید می‌کند که راه‌حل‌ها به بخش خصوصی و بازیگران غیردولتی بستگی دارد؛ لذا آن‌ها باید در بررسی‌ها شرکت داشته و نسبت به تعهدات خود پاسخگو باشند. نقش **مجالس قانون‌گذاری، شهرها و سایر مقامات فروملی** در رویکردهای فراگیر، برای مثال با بررسی‌های محلی داوطلبانه از اجرای آرمان‌های توسعه پایدار به رسمیت شناخته می‌شود و الگویی را بر اساس آن ارائه می‌دهد. جامعه مدنی باید جزئی از کار ما در بخش‌های مختلف و مجامع چندجانبه باشد. با توجه به توانایی جامعه مدنی برای تغییر شرایط در بسیاری از چالش‌های مهم پیش‌روی ما، مشارکت و پاسخگویی بخش خصوصی ضروری است. ترتیباتی که در آن، **بخش خصوصی** متعهد به نوآوری مسئولانه و استفاده از فناوری می‌شود مبنای خوبی را برای اقدامات بعدی ایجاد می‌کند، مانند الگوهای کسب و کار که از مشارکت، حقوق بشر و توسعه پایدار حمایت می‌کنند. برای نمونه به صندوق‌های سرمایه‌گذاری نیز می‌توان اشاره کرد که عوامل محیطی، اجتماعی و حکمرانی را در نظر می‌گیرند.

۱۰۷. در نهایت، نتایج حائز اهمیت هستند. به چندجانبه‌گرایی نیاز داریم که در تحقق وعده‌های خود عملکرد موثرتری داشته باشد و در نتیجه بیشتر مورد اعتماد قرار گیرد. این بدان معناست که نظام چندجانبه برای اقدام یا سازگاری در برابر خطرات کنونی و پیش‌رو آمادگی دارد، وظایف مهم را اولویت‌بندی و منابع را تعیین می‌کند، نتایج را ارائه می‌دهد و می‌تواند همه بازیگران دولتی و غیردولتی را در قبال تعهدات‌شان پاسخگو کند. هر بحثی پیرامون بهبود حکمرانی بر منابع مشترک جهانی و کالاهای عمومی جهانی

اهداف و اصول: سازگاری سازمان ملی متحد با عصر جدید

۵. اهداف و اصول: سازگاری سازمان ملل متحد با عصر جدید

پیشنهادهای دیگری درباره امکان سازگاری سازمان ملل متحد و ایجاد تغییر در زندگی مردم، ارائه خواهیم کرد. این بحثها با در نظر گرفتن این موضوع مطرح می‌شود که منشور سازمان ملل متحد در عین این که بر پایه ارزشها و اصول پایدار است، انعطاف‌پذیر و پویا هم هست و امکان تعدیل برای حل چالش‌های جدید در آن فراهم شده است.

الف. خطاب به دبیر خانه و نظام سازمان ملل متحد

در حمایت از قرارداد اجتماعی احیا شده

۱۱۱. بسیاری از فعالیت‌های عملیاتی و داخلی سازمان ملل متحد برای پشتیبانی از قرارداد اجتماعی در سطوح ملی، در صورت نیاز و درخواست دولت‌ها انجام می‌گیرد. در برخی زمینه‌ها، این خود سازمان ملل متحد است که از تامین کالاهای عمومی حیاتی مانند اقدامات بشردوستانه، سلامت، آموزش، برق و مسکن، امنیت و حمایت از پلیس اطمینان حاصل می‌کند. پیشنهادهای من در فصل دوم برای **نهادهایی که بهتر به خواسته‌های مردم، رویکرد های مشارکتی و کاهش پیچیدگی گوش می‌دهند**، در صورت لزوم به همان اندازه برای سازمان ملل متحد هم صدق می‌کند. دبیرخانه سازمان ملل متحد با الگوبرداری از الگوهای مطلوب سایر بخش‌های این نظام، سیاستی را تدوین خواهد کرد که مردم را در کانون تمام امور خود قرار داده و تأثیر و ویژگی‌های مشترک شخصیتی مانند سن، جنسیت و تنوع را در نظر می‌گیرد.

۱۱۲. اصلاحات نظام توسعه سازمان ملل متحد باعث شده است این سازمان حمایت منسجم‌تری از دولت‌ها داشته باشد. بر این اساس، کشورهای عضو در حالی که اجازه می‌دهند هر یک از نهادهای تخصصی توسعه‌ای با برند و عملیات ویژه خود به فعالیت ادامه دهند، می‌توانند برای نزدیک‌تر کردن نهادهای حکمرانی و تامین منابع مالی این کارگزاری‌ها به منظور افزایش اثرگذاری‌ها، اقداماتی را در نظر بگیرند. همچنین کشورهای عضو سازمان ملل متحد را ترغیب خواهیم کرد به‌طور خاص با تمرکز بر اصل اعتماد، تلاش برای رفع تبعیض و محرومیت و ارزیابی مسائل مهم، از دولت‌ها در احیای قرارداد اجتماعی پشتیبانی کنند. به دنبال آن خواهیم بود که هر حضور سازمان ملل متحد را به جلسات تخصصی پیشگیری تبدیل کنیم؛ از جمله با پیوند بهتر بین صلح و امنیت، حقوق بشر، اقلیم و فعالیت‌های توسعه‌ای و تمرکز بر عواملی که می‌تواند باعث ایجاد یا تشدید نارضایتی‌ها شود. رایزنی‌ها برای

۱۰۸. در این گزارش، چشم‌اندازی را برای دستور کار مشترک خود به شکل اجمالی بیان کرده‌ام. برای حمایت از این چشم‌انداز، سازمان ملل متحد نیز به سازگاری نیاز دارد. این سازمان در طول زمان در پاسخ به نیازهای متغیر تکامل یافته و از ۲۰۱۷ برنامه آرمان‌گرایانه اصلاحات برای بهبود کارایی آن تدوین شده که نتیجه‌بخش بوده است. همه‌گیری کووید-۱۹ نخستین آزمون این اصلاحات بود و نظام سازمان ملل متحد را قادر ساخت به نیازهای مردم و کشورهای عضو پاسخ دهد. با رهایی از این بیماری همه‌گیر و با جهانی مواجه با انتخاب‌های مهم برای حمایت از سناریوی پیشرفت به جای سناریوی شکست، سازمان ملل متحد باید بستر فعالی را برای شکل‌دهی به آینده به‌گونه‌ای فراهم کند که ارزش زندگی در آن و برای آن را داشته باشد.

۱۰۹. برخی از کشورهای عضو پیشنهاد داده‌اند که سازمان ملل متحد خود یک دارایی مشترک جهانی است. یا دست‌کم، برای حمایت از تامین بسیاری از کالاهای عمومی جهانی حیاتی بوده و به‌عنوان محفلی برای اقدامات جمعی، توسعه هنجارها و همکاری‌های بین‌المللی از آن استفاده می‌شود. در حالی که سازمان ملل متحد به تنهایی نمی‌تواند به چالش‌های متعدد پیش روی ما به‌ویژه در دنیای پیچیده و شبکه‌ای بپردازد، این سازمان یکی از نهادهای اصلی موجود برای حل مشکلاتی است که بیشترین اهمیت را دارند. سازمان ملل متحد دارای قدرت اجماع‌ساز جهانی است که به همه ۱۹۳ کشور عضو صدایی برابر می‌دهد و نمایندگان بخش خصوصی، جامعه مدنی و دانشگاهی به صورت قابل توجهی به آن متصل می‌شوند؛ همچنین نقش بی‌نظیری در محافظت از ارزش‌ها، اخلاقیات و هنجارهای جهانی ایفا کرده و حضور جهانی و تخصص فنی دارد. از آن جا که برخی از فضاها تصمی‌گیری به‌شدت انحصاری می‌شوند، نیاز به حفاظت از فضایی برای همه صداها احساس می‌شود. بنابراین دستور کار مشترک ما باید شامل ارتقای سازمان ملل متحد باشد تا بتواند از بحث، مذاکره، پیشرفت، راه حل‌ها و اقدامات جهانی برای رسیدگی به ضروری‌ترین اهداف جمعی ما حمایت کند.

۱۱۰. فصل‌های پیشین این گزارش شرحی بود از مجموعه اقداماتی که سازمان ملل متحد قصد دارد با کشورهای عضو و سایر کشورها برای حمایت از قرارداد اجتماعی احیا شده، همبستگی قوی‌تر بین نسل‌ها و تامین کالاهای عمومی جهانی انجام دهد. ضمن ارائه خلاصه‌ای از این اقدامات، در ادامه تفکرات، تعهدات و

می‌کند. این نماینده برنامه‌های اولیه سازمان ملل متحد را برای تقویت ظرفیت‌های ما برای درک، برنامه‌ریزی و اقدام در بلند مدت هدایت خواهد کرد که نمونه آن طرح پیشنهادی موسوم به آزمایشگاه آینده است. امیدوارم با این اقدام، سازمان ملل متحد بتواند به‌عنوان نگرهبانی قابل اعتماد برای آینده ما، و همان‌گونه که در منشور پیش‌بینی شده است، به نمایندگی از نسل‌های کنونی و نسل‌های بعدی عمل کند. آزمایشگاه آینده به صورت قابل توجهی ظرفیت سازمان ملل متحد را در تحلیل آینده و آینده‌نگری تقویت می‌کند.

در حمایت از تامین کالاهای عمومی جهانی از طریق چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای تر، فراگیرتر و کارآمدتر

۱۱۶. در فصل چهارم، چشم‌اندازی را برای بهبود حکمرانی چندجانبه با تمرکز بر محافظت از منابع مشترک جهانی و تامین کالاهای عمومی مهم جهانی و آمادگی برای مقابله با خطرات عمده ارائه کردم. برای حمایت از این موضوع، نظام سازمان ملل متحد لازم است خود را برای ایفای نقش رهبری در جهان شبکه‌ای تر و فراگیرتر آماده کرده و همکاری و تعامل راهبردی مان را با سایر کنشگران و مجامع در سطح جهانی و منطقه‌ای بهبود بخشد و در عین حال در خدمت به افرادی که به ما نیاز بیشتری دارند، مزیت نسبی مان را به حداکثر رساند.

۱۱۷. ارزش افزوده سازمان ملل متحد در جهان شبکه‌ای تر شامل عناصری است که می‌توان آن‌ها را تقویت کرد. نخست باید خاطر نشان کرد یکی از نقش‌های اصلی سازمان ملل متحد به‌عنوان منبعی از داده‌ها و شواهد معتبر این است که اطلاعات عمومی و معتبر را برای کمک به جهان در درک خطرات و فرصت‌ها ارائه دهد. برای تقویت این نقش به‌دنبال ایجاد مجدد هیئت مشاوره علمی دبیرکل و بررسی ارتباط بهتر بین مراکز دانش در سراسر نظام سازمان ملل متحد، از جمله در نهادهای تخصصی آن، برای افزایش اثرگذاری خواهیم بود. همچنین سازمان ملل متحد را ترغیب می‌کنم که در تولید دانش راهبردی تر عمل کرده و هر سال گزارش‌های کمتر و در عین حال منسجم‌تر و عمل‌گرایانه‌تر ارائه دهد. این امر تا اندازه‌ای با کمک راهبرد دگرش دیجیتال سازمان ملل متحد محقق می‌شود و هدف آن دقیقاً تولید و انتشار دانش به‌شکل تاثیرگذار در سراسر نظام این سازمان است.

هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان ملل متحد (پوشش یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر) و دستور کار مشترک ما (با حدود ۵۰۰ آثار رسالی) عصر جدیدی را در ابتکار گوش دادن، همفکری و تعامل با مردم و راهنمایی‌های ما درباره فضای مدنی براساس فراخوان اینجانب پیرامون اقدام برای حقوق بشر آغاز کرده است. همه بخش‌های نظام سازمان ملل متحد را ترغیب می‌کنم که چنین رایزنی‌هایی را با مردم، از جمله زنان و جوانان، به‌طور منظم و نظام‌مند در آینده انجام دهند.

۱۱۳. سایر عناصری که نظام سازمان ملل متحد به‌عنوان بخشی از اقدامات حمایتی و بررسی خود در خصوص قرارداد اجتماعی احیا شده در نظر می‌گیرد، مشتمل بر بازنگری در شیوه کمک‌ها به حاکمیت قانون، اجرای فراخوان اینجانب در خصوص اقدام برای حقوق بشر از طریق دستور کار نظام‌مند سازمان ملل متحد برای حمایت از آن، و تبدیل تعهدات حقوق بشری به مرجعی اصلی در تدوین و ارائه برنامه‌های سازمان ملل متحد، کمک‌های توسعه‌ای و ابتکارهای پیشگیری از بحران است. بار دیگر متعهد می‌شوم که برابری جنسیتی در همه سطوح تا ۲۰۲۸ در نظام سازمان ملل متحد محقق شود. همچنین از بازنگری در ظرفیت نظام سازمان ملل متحد- نیروی انسانی، منابع و ساختار- برای تحقق برابری جنسیتی به‌عنوان اولویت اصلی در همه نهادها حمایت خواهم کرد.

در حمایت از همبستگی بین نسل‌ها

۱۱۴. در فصل سوم، گزینه‌هایی را برای اصلاحات نهادی در سازمان ملل متحد پیشنهاد دادم تا همبستگی ما با نسل‌های جوان و نسل‌های آینده تقویت شود. به‌طور خاص پیشنهاد می‌کنم که با بررسی کشورهای عضو در خصوص ارتقای موقعیت کنونی نماینده دبیرکل در امور جوانان و تبدیل آن به دفتری در دبیرخانه، اطمینان حاصل شود که صدای جوانان به صورت نظام‌مند در نظام ملل متحد شنیده شود. همچنین به گوش دادن و حمایت از شبکه‌های کارکنان جوان سازمان ملل متحد از جمله در بهبود استخدام و حفظ نیروهای جوان با پیشینه‌های مختلف، و به ایجاد محیطی جدیدتر و منعطف‌تر برای حمایت از کارکنان جوان نظیر زنان جوان در بهبود حرفه‌های آنان ادامه خواهم داد.

۱۱۵. علاوه بر این موارد، تعیین نماینده‌ای ویژه را برای نسل‌های آینده پیشنهاد می‌دهم که برای نخستین بار منافع نسل‌های بعدی را در سراسر نظام ملل متحد و در کشورهای عضو نمایندگی

© UN Photo/Manuel Elias

همکاری درون نظام سازمان ملل متحد و بین این نظام و سازمان‌های منطقه‌ای، نهادهای مالی بین‌المللی و دیگر موسسات را تقویت خواهیم کرد. برای افزایش همکاری بین سازمان ملل متحد و نهادهای منطقه‌ای، نشست سالانه‌ای با حضور همه سران سازمان‌های منطقه‌ای تشکیل خواهیم داد. همچنین از گفتگوهای مستمر و فعال بین نظام سازمان ملل متحد، نهادهای مالی بین‌المللی و بانک‌های توسعه منطقه‌ای به‌عنوان مکمل اجلاس دوسالانه پیشنهادی در فصل چهارم، حمایت خواهیم کرد.

۱۱۹. نظام سازمان ملل متحد، از جمله دبیرخانه، گام‌های بیشتری برای فراگیرتر شدن بر خواهد داشت. از ما خواسته شده برای برخی از حوزه‌ها، مانند نمایندگان مجالس، مقامات بخش خصوصی و شهری و محلی که عوامل اساسی و نوآورانه برای تغییرات جهانی امروز محسوب می‌شوند، ساز و کارهای دائمی را برای مشارکت و همفکری مطابق با حاکمیت کشورهای عضو و مفاد منشور عضویت

۱۱۸. یکی دیگر از نقش‌های مهم سازمان ملل متحد در جهان شبکه‌ای، **ویژگی اجماع ساز بودن** آن است؛ این سازمان به‌عنوان مکانی برای ایجاد اجماع درباره اولویت‌ها و راهبردها که در آن بازیگران همه‌بخش‌ها می‌توانند تعهداتی را بر عهده گرفته و نسبت به آن‌ها پاسخگو و مسئولیت‌پذیر باشند، و به‌عنوان بستری برای اقدامات و تحقق اهداف به‌صورت جمعی ایفای نقش می‌کند. ماهیت جهان‌شمول ما بدین معناست که در برخی موارد، نهایت چالاک‌ی را نداریم و باید تشریفات و پروتکل‌ها رعایت شود. با این حال، فضایی را برای گرد هم آوردن تصمیم‌سازان با مسئولیت‌پذیری و اقتدار مرتبط با فرآیندهای بین‌دولتی برای حمایت از رویکردهای شبکه‌ای ارائه می‌دهیم. این کار را باید بهتر و به‌صورت مکرر انجام دهیم. سازمان ملل متحد کار خود را در سطوح مختلف (کشوری، منطقه‌ای و جهانی) و در محورهای مختلف موضوعی (از جمله صلح و امنیت، توسعه، اقلیم، حقوق بشر و واکنش‌های بشردوستانه) بهبود خواهد داد. علاوه بر این،

شبکه‌ها، فرایندها و ترتیبات سازمان ملل متحد ایجاد کنند. روابط خود را با جامعه مدنی در سراسر نظام این سازمان به صورت منظم ترسیم کرده و بر آن نظارت خواهیم کرد تا اطمینان حاصل شود مشارکت بهتری که همه ما به دنبال آن هستیم، به دست آمده و تداوم می‌یابد.

۱۲۲. در دبیرخانه، دفتر مشارکت‌های سازمان ملل متحد ضمن حمایت از این مناسبات، اطمینان می‌دهد ابزارهای اداری، قانونی و دیجیتالی لازم را برای دسترسی شرکای خود به اطلاعات و مشارکت در کار سازمان ملل متحد در اختیار داریم. برای دربرگیری بیشتر به‌طور خاص از فرصت‌هایی استفاده خواهیم کرد که در طول کووید-۱۹ شاهد آن بوده‌ایم، و از طرف دیگر پدیده دیجیتالی و نشست‌های ترکیبی را داریم که به کنشگران مختلف بدون محدودیت ناشی از اخذ روایت، تامین مالی و سفر امکان شرکت در رویدادها را می‌دهد. اطمینان از جلسات مجازی فراگیر به معنای در نظر گرفتن و تلاش برای پرداختن به مسائلی نظیر دسترسی به اینترنت، موانع زبانی، مناطق زمانی و ایمنی است.

۱۲۳. برای کارآمدی بیشتر سازمان ملل متحد، قابلیت‌های جدیدی را توسعه می‌دهیم که چابکی، یکپارچگی و انسجام را در سراسر نظام ارتقا می‌بخشد. این اقدام بخشی از تحولی وسیع‌تر به سوی سازمان ملل متحد "۲۰۰" خواهد بود، نسخه‌ای جدید که قادر است راه‌حل‌های مرتبط و به‌گستره کل نظام سازمان را برای چالش‌های قرن بیست و یکم ارائه دهد. این تحول را از طریق برنامه "تغییر پنجگانه" تسریع خواهیم کرد. طرح مذکور مجموعه‌ای از دستور کارهای به هم مرتبط است که از بسیاری از ابتکارات پیشنهاد شده در این گزارش پشتیبانی می‌کند. تغییر پنجگانه شامل داده‌ها، تجزیه و تحلیل و ارتباطات، نوآوری و تحول دیجیتال؛ آینده‌نگری راهبردی؛ علوم رفتاری؛ و عملکرد و نتیجه‌محوری است. با توجه به راهبرد داده‌های دبیرکل، داده‌ها، تجزیه و تحلیل و ارتباطات بهتر ما را قادر می‌سازد تا اطلاعات را به آسانی به دانایی تبدیل کنیم، تصمیم‌گیری خود را متحول سازیم، خدمات خود را بهینه کرده و سازمان را به ارتباط‌دهنده‌ای بهتر تبدیل کنیم. سرمایه‌گذاری بیشتر در نوآوری و تحول دیجیتال شکل تازه‌ای به شیوه کار ما می‌دهد و کمک می‌کند تا ضمن پوشش بیشتر افراد نیازمند، خدمات بهتری را به آنان ارائه دهیم. تقویت آینده‌نگری راهبردی، از طریق ابتکاراتی مانند آزمایشگاه آینده، اقدامات پیش‌بینی‌کننده و طراحی سیاست‌ها و برنامه‌های آینده‌نگرتر را امکان‌پذیر می‌کند. کاربرد نظام‌مند علوم رفتاری، اثربخشی ما را در

در سازمان ملل متحد در نظر بگیریم. همکاری‌مان را با مقامات فروملی از طریق ایجاد گروه مشورتی درباره حکومت‌های محلی و منطقه‌ای در دبیرخانه سازمان تقویت می‌کنیم. همچنین گزینه‌هایی را برای افزایش دریافت مشورت‌های پارلمانی، با همکاری شرکای فعلی خود، در سازمان ملل متحد بررسی خواهیم کرد.

۱۲۰. افزایش نقش و نفوذ بخش خصوصی و محوریت آن در دستیابی به بسیاری از اقدامات ذکر شده در این گزارش، در نظام سازمان ملل متحد مورد توجه قرار خواهد گرفت. دستور کار کسب و کار و حقوق بشر در این زمینه مهم است. همچنین خواستار طیف گسترده‌تری از کسب و کارها، از شرکت‌های چندملیتی گرفته تا شرکت‌های کوچک و متوسط، برای مشارکت در آرمان‌های توسعه پایدار و اقدامات اقلیمی با بهره‌گیری از الگوهای تجاری همسو با فرآیندهای بازنگری در اقدامات مربوط به رشد و رفاه هستیم. راهبرد جدیدی که دفتر پیمان جهانی منتشر کرده و درصدد ترویج ۱۰ اصل آن و گسترش شبکه آن و سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی برآمده است، ابزاری منحصر به فرد برای بالابردن سطح اهداف و دستیابی به اصل تعامل، پاسخگویی و مشارکت منسجم‌تر بخش خصوصی محسوب می‌شود.

۱۲۱. سازمان‌های جامعه مدنی در بنیان‌گذاری سازمان ملل متحد در سانفرانسیسکو حضور داشته و از ابتدا بخش جدایی‌ناپذیری از زیست‌بوم سازمان ملل متحد بوده‌اند. به‌عنوان بخشی از همفکری‌های ما، جامعه مدنی درخواست تعامل بهتر با نظام سازمان ملل متحد را داشته است. معتقدم که گوش دادن به خواسته‌های جامعه مدنی و هماهنگی و تعامل با آن برای سازمان ملل متحد ضروری است. درخواست‌هایی مبنی بر ایجاد شرایط نقطه ورود واحد و در سطح بالا برای جامعه مدنی مطرح شده است که در همین زمینه مواردی را به صورت گسترده‌تر بررسی خواهیم کرد. با این حال معتقدم که در حال حاضر فراتر رفتن از نقش مشورتی و حمایتی، بیش از هر چیز مورد نیاز است. لذا ترجیح این است که همه بخش‌های نظام ملل متحد در کارهای خودشان، جامعه مدنی را به‌طور مستقیم در تمام ارکان فعالیت‌هایمان مشارکت دهند. این امر نیز مربوط به تغییر ذهنیت و عملکرد است. بدین ترتیب، از همه نهادهای سازمان ملل متحد خواسته می‌شود که نقطه کانونی اختصاصی برای جامعه مدنی ایجاد کنند، البته در صورتی که قبلاً این کار را انجام نداده باشند. انتظار می‌رود که این نقاط کانونی در اقدامی موثر، فضای لازم را برای مشارکت بازیگران جامعه مدنی در سطح کشوری و جهانی و در نشست‌ها،

دبیرخانه بررسی کنند. با همکاری می‌توانیم راه‌های بهبود روند تخصیص بودجه را به‌ویژه در نحوه تدوین نتایج مورد انتظار و اعلام نتایجی که به آن دست پیدا می‌کنیم، شناسایی کنیم؛ این امر باید بررسی جامع اقدامات منطقی، کارآمد و نیازمند اصلاح انجام شود.

ب. جهت ملاحظه کشورهای عضو

۱۲۵. هرگونه تصمیم‌گیری در خصوص نهادهای بین‌دولتی اصلی و سایر نهادهای سازمان ملل متحد بر عهده کشورهای عضو است. با این حال، نیازهای مختلفی به‌ویژه در ارتباط با منافع نسل‌های بعدی و مدیریت منابع مشترک جهانی و تامین کالاهای عمومی جهانی از طریق چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای، فراگیر و مؤثر وجود دارد که در طول این گزارش مشخص شده است. فعالیت شورای قیمومت از سال ۱۹۹۴ متوقف شده است. کمیسیون‌ها و دبیران کل پیشین به همراه برخی از کشورهای عضو پیشنهاد تغییر کاربری این شورا را برای افزایش حکمرانی بر منابع مشترک جهانی ارائه کرده‌اند. با تکیه بر این پیشنهادها، و به‌عنوان بخشی از پیگیری دستور کار مشترک ما، از کشورها دعوت می‌کنم تا تبدیل شورا را به نهادی دارای چند شریک برای مقابله با چالش‌های نوظهور و به‌ویژه به‌عنوان مجمعی مشورتی برای اقدام به نمایندگی از نسل‌های بعدی در نظر گیرند. این شورا در کنار وظایف دیگر خود می‌تواند در زمینه حکمرانی طولانی‌مدت بر اشتراکات جهانی، تامین کالاهای عمومی جهانی و مدیریت خطرات عمومی جهانی، مشاوره و راهنمایی دهد.

۱۲۶. فراتر از شورای قیمومت، درخواست کشورهای عضو مبنی بر اصلاح سه رکن اصلی سازمان ملل متحد در بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد را، به‌ویژه تعهدات‌شان برای احیای بحث‌های مربوط به اصلاح شورای امنیت و ادامه کار برای احیای مجمع عمومی و تقویت شورای اقتصادی و اجتماعی، مورد توجه قرار دادم. با توجه به هرگونه تصمیم کشورهای عضو مبنی بر سازگاری نهادهای بین‌دولتی با نیازها و واقعیت‌های امروز، آماده انجام حمایت‌های لازم هستم. برخی از ایده‌هایی که از رایزنی‌های ما در هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان و دستور کار مشترک ما به دست آمده است، برای بررسی کشورهای عضو در ذیل گردآوری شده است.

ارائه خط مشی، برنامه و دستورات ارتقا می‌دهد. همچنین امکان می‌دهد تا فرآیندهای دیوان سالاری را ساده کنیم. **محوریت عملکرد و نتایج** تضمین خواهد کرد که سازمان بر تاثیرگذاری، یادگیری و بهبود مستمر متمرکز باشد.

۱۲۴. سرانجام، برای کارآمد بودن سازمان ملل متحد، بسیار مهم است که **تعهدات مالی** کشورهای عضو به صورت کامل و به موقع محقق شود. علل اصلی بحران مالی اخیر سازمان ملل متحد به‌طور کامل حل و فصل نشده است. چند پیشنهاد به کشورهای عضو در این زمینه ارائه کرده‌ام که طیف گسترده‌ای از افزایش ذخایر نقدینگی موجود گرفته تا ایجاد ذخیره جدید برای عملیات صلح‌بانی ما و رفع موانع ساختاری در مدیریت بودجه سازمان را شامل می‌شود. به‌عنوان بخشی از اصلاحات اخیر، سازمان ملل متحد سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در زمینه بهبود شفافیت در گزارش‌های مالی و بودجه‌بندی خود انجام داده است. با این حال، تلاش برای تمرکز بیشتر بر نتایج و بهبود کیفیت انجام وظایف محوله به علت غیرقابل پیش‌بینی بودن و زمان‌بندی دریافت مبالغ عضویت تضعیف شده است. اگر انتظار می‌رود این چشم‌انداز که کشورهای عضو در بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس سازمان بیان کردند و اینجانب نیز در این گزارش درباره دستور کار مشترک ما به آن پرداخته‌ام، به واقعیت تبدیل شود باید بحران مالی را حل کرده و بودجه پایدارتری را برای سازمان تامین کنیم. نظام ملل متحد می‌تواند با **تغییر کارایی منابع مالی موجود** و اتخاذ رویه‌های بودجه‌ای سهل‌گیرانه‌تر از منابع موجود بهتر استفاده کند. نظام ملل متحد راه‌هایی را برای هماهنگی بهتر بین بودجه‌بندی و نیازهای مالی بررسی خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود که هیئت‌های اجرایی مختلف نهادها، صندوق‌ها و برنامه‌ها همکاری کرده و با هم ارتباط برقرار می‌کنند. بر بهبود نحوه تدوین و اجرای بودجه تمرکز خواهیم کرد تا سازمان را چابک و پویا نگه داشته و امکان مقابله با شرایط ناپایدار و اضطراری جدید را به آن بدهیم. تلاش‌های مستمر برای اطمینان از شفافیت کشورهای عضو در روند بودجه نباید به قیمت از بین رفتن توانایی سازمان ملل متحد در استفاده مؤثر و کارآمد از منابع باشد؛ تمرکز اصلی به‌جای تامین مالی باید بر تحقق برنامه و نتایج باشد. باید به مدیران اجازه دهیم مدیریت کنند و در مقابل، آنان را در قبال نتایج مسئول بدانیم. علاوه بر این اقدامات، از کشورهای عضو دعوت می‌کنم تا ساز و کارهای بازمینی بودجه را در صورت لزوم تحت حمایت

به عنوان نخستین گردهمایی جهانی برای توسعه پایدار به وجود آمده است. این مجمع، برای نظارت بر اجرای دستور کار ۲۰۳۰، ضمن تقویت یادگیری از همتایان و گسترش جنبش جهانی برای آرمان‌های توسعه پایدار، بستری فراگیر فراهم می‌کند. از همه دولت‌ها، بخش‌ها، شرکا و ائتلاف‌ها دعوت می‌کنم برای تقویت آرمان‌ها، تسریع فرآیندهای اجرایی و ایجاد ارتباط در طیف گسترده‌ای از مسائل مهم برای تحقق چندجانبه‌گرایی، هر سال در مجمع سیاسی سطح بالا شرکت کنند.

۱۲۹. این رایزنی‌ها به عنوان بخشی از دستور کار مشترک ما خواستار استفاده بیشتر از **نظام نظارت بر معاهدات حقوق بشر**، از جمله بررسی ادواری جهانی، نهادهای معاهده‌ای و رویه‌های ویژه برای حل چالش‌های اضطراری در حوزه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شده‌اند. همان‌طور که در فراخوان اقدام برای حقوق بشر اشاره کردم آماده همکاری با کشورها برای یافتن راه‌هایی هستیم تا ساز و کارهای حقوق بشر بر مواضع مالی پایدارتر از جمله با ایجاد انعطاف بیشتر در تخصیص بودجه توسط سازمان ملل متحد و پیوند بهتر آن با سایر فرآیندها، به منظور حداکثرسازی تاثیر ساز و کارها و کمک به کشورهای عضو در اصل پایبندی به تعهدات حقوق بشری متکی باشد. همچنین شفافیت بیشتری در خصوص تعهدات حقوق بشری از کشورهایی درخواست شده که نامزدهای احتمالی برای عضویت در **شورای حقوق بشر** هستند و آن‌ها را پذیرفته‌اند. این تعهدات مطابق با معیارهایی است که توسط کشورهای عضو در قطعنامه ۲۵۱/۶۰ مجمع عمومی به تصویب رسیده و بر اساس آن شورای حقوق بشر ایجاد شده است.

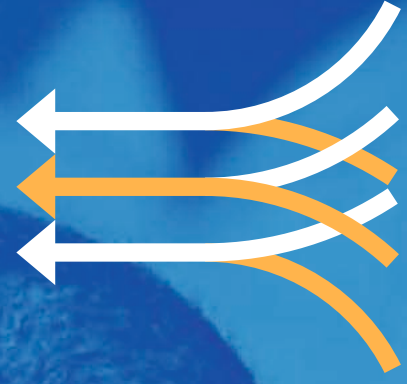
۱۳۰. سرانجام، درخواست‌های مطرح شده از نظام ملل متحد را بازتاب می‌دهم مبنی بر این که پیشنهادهایی را در خصوص نحوه افزایش فرصت مشارکت **جامعه مدنی و سایر ذینفعان** در تمام نهادهای بین‌دولتی دریافت کرده‌ایم. این پیشنهادها شامل تشکیل مجمع سالانه جامعه مدنی همزمان با هفته عالی رتبه مجمع عمومی، فراخوان‌هایی برای ارائه قطعنامه جدید در خصوص تبیین نحوه ارتباط نهادهایی مانند شورای اقتصادی و اجتماعی، مجمع عمومی و شورای امنیت با جامعه مدنی، دولت‌های محلی و منطقه‌ای و کنشگران حوزه کسب و کار، و درخواست از رئیس شورای اقتصادی و اجتماعی برای بازبینی کلی تمهیدات برای جایگاه ناظر یا مشورتی در این زمینه را شامل می‌شود. از کشورهای عضو می‌خواهم که همپای تلاش ما برای چندجانبه‌گرایی شبکهای‌تر، فراگیرتر و کارآمدتر، توجه جدی به این نظرات داشته باشند.

۱۲۷. اکثریت کشورهای عضو پس از چند دهه بحث و بررسی اذعان دارند **شورای امنیت** با گسترش و توسعه خود، از جمله نمایندگی بهتر از آفریقا و اقدامات نظام‌مندتر برای شنیدن صداها بیشتر، می‌تواند نماینده بهتری برای قرن بیست و یکم باشد. علاوه بر تداوم مذاکرات بین‌دولتی به شکل اضطراری، برای تقویت فراگیری و مشروعیت این شورا با مشاوره نظام‌مند با طیف گسترده‌تری از فعالان از جمله سازمان‌های منطقه‌ای، در نظر گرفتن تعهدات عمومی برای اعمال محدودیت در استفاده از حق و تو و گسترش استفاده از ساز و کارهای غیررسمی مانند جلسات موسوم به فرمول آریا برای پیشبرد مسائل حساس، پیشنهادهایی ارائه شده است. اقدامات منسجم‌تر در زمینه پیشگیری از عدم تشدید تهدیدات پیش رو، به این معنا خواهد بود که شورای امنیت به عنوان متولی مدیریت و رفع تهدیدات احتمالی و واقعی علیه صلح و امنیت بین‌المللی، از گسترش تصاعدی دستور کارهای خود اجتناب می‌کند. نظام ملل متحد باید بتواند به حوزه‌های به هم پیوسته امنیت، تغییرات اقلیمی، سلامت، توسعه، برابری جنسیتی و حقوق بشر از منظر پیشگیری و با اثربخشی و مسئولیت‌پذیری بیشتری بپردازد؛ این کار می‌تواند برای مثال از طریق گسترش نقش **کمیسیون نهاد پنه سازی صلح** به موقعیت‌های بیشتر انجام شود. بستر اضطراری پیشنهادی برای دعوت از بازیگران اصلی برای مقابله با بحران پیچیده جهانی می‌تواند یکی دیگر از عناصر این امر باشد.

۱۲۸. تلاش کشورهای عضو برای احیای کار **مجمع عمومی** و کارآمدسازی قطعنامه‌های آن، الزامات گزارش‌دهی و کمیسیون‌ها مورد استقبال قرار گرفته است. همچنین پیشنهاد شده است کشورها می‌توانند هفته حضور سطح بالا در هنگام تشکیل اجلاس مجمع عمومی را تقویت کرده و از آن به عنوان فرصتی برای تصمیم‌گیری و ایجاد تعهد در سطح سران کشورها و دولت‌ها استفاده کنند. همچنین **شورای اقتصادی و اجتماعی** در منشور سازمان ملل متحد به عنوان اصلی‌ترین نهاد سازمان برای هماهنگی امور اقتصادی و اجتماعی آن تاسیس شده است. اکنون که ما در عصری متفاوت زندگی می‌کنیم پیشنهادها مختلفی برای تقویت نقش و جایگاه شورا ارائه شده است که برای مثال می‌توان به ایجاد پیوند نزدیک‌تر بین کشورهای عضو گروه ۲۰ و فرآیندهای آن با شورای امنیت اشاره کرد. به نظر من، اجلاس دوسالانه‌ای که در فصل چهارم پیشنهاد شد گامی مهم برای هماهنگی بهتر حکمرانی اقتصادی جهانی خواهد بود. علاوه بر این، **مجمع سیاسی سطح بالا**

حرکت به جلو

VI

۶. حرکت به جلو

دادن به جوانان و همکاری با آنان، و آمادگی برای بحران‌های آینده از جمله بحران‌های سلامت عمومی، که البته صرفاً به این موارد محدود نیست. آن‌ها ضمن تاکید بر این‌که سازمان ملل متحد باید در تلاش برای تحقق این تعهدات باشد، خاطر نشان کردند که هیچ سازمان دیگری با مشروعیت، قدرت اجماع‌سازی و تاثیر هنجاری آن وجود ندارد. دستور کار مشترک ما این است که ۱۲ موضوع اصلی این اعلامیه را با اقدامات فوری و تعیین‌کننده و با رفع شکاف‌های مهم پیش ببریم. این امر مستلزم اقدامات منسجم در دستور کار ۲۰۳۰ و آرمان‌های توسعه پایدار و سایر تعهدات مهم در زمینه اقلیم و حقوق بشر است. از این رو، مشتاقانه منتظر همکاری با کشورهای عضو و سایر ذینفعان برای اقدام مبتنی بر نظرات مطرح‌شده در این گزارش هستیم.

۱۳۱. هدف از دستور کار مشترک ما تحقق وعده منشور ملل متحد است. چشم‌انداز همبستگی و همکاری بین‌المللی که در این گزارش ارائه شده است ما را در مسیر حرکت به سوی آینده‌ای سبزتر، ایمن‌تر و بهتر قرار داده و از مرز ناکامی و شکست دور می‌کند. این چشم‌انداز بر اساس بیانیه مربوط به بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد سازمان ملل متحد شکل گرفته و به آن پاسخ می‌دهد که در آن کشورهای عضو، ۱۲ تعهد مهم را بر عهده گرفته‌اند: کسی نادیده انگاشته نشود، محافظت از سیاره ما، حمایت از صلح و پیشگیری از درگیری، رعایت قوانین بین‌المللی و تامین عدالت، قرار دادن زنان و دختران در کانون امور، اعتمادسازی، بهبود همکاری دیجیتال، به‌روزرسانی سازمان ملل متحد، اطمینان از تامین مالی پایدار، تقویت مشارکت‌ها، گوش

© UN Photo

پیوست: فرآیند همفکری‌ها پیرامون دستور کار مشترک ما

۴. در راستای خواسته جدی اینجانب مبنی بر این‌که جوانان باید طراح آینده خود باشند، برای متفکران و رهبران جوان فرصت‌های ویژه‌ای برای مشارکت فراهم کرده‌ام. گروهی از نمایندگان نسل بعدی به میزبانی بنیاد سازمان ملل متحد بر اساس همفکری‌ها با جوانان درباره هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس این سازمان و با بهره‌گیری از مشاوره‌های نماینده اینجانب در امور جوانان، مجموعه‌ای از گروه‌های اقدام را با اولویت‌های موضوعی از طریق ابتکار "طوفان فکری بزرگ" گرد هم آورده و گفتگوهای ملی را با جوانانی ترتیب می‌دهند که قبلاً با سازمان ملل متحد همکاری نداشته‌اند. این اعضا ضمن همکاری تنگاتنگ با شبکه‌ها و سازمان‌های تحت رهبری جوانان از سراسر جهان، اقدام به گفتگوهای بین‌نسلی با سیاست‌گذاران کرده‌اند. کارهای آنان بر پیشنهادها و اینجانب درباره جوانان و نسل‌های آینده نیز اثرگذار خواهد بود. آنان همچنین دیدگاه، ایده و پیشنهادها را در گزارشی با عنوان "دستور کار آینده ما" بیان کرده‌اند.

۵. در راستای چشم‌انداز چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای‌تر و فراگیرتر و منشور سازمان ملل متحد، با "ما مردمان" جهانمان از جمله جامعه مدنی، نمایندگان مجالس قانون‌گذاری، اندیشکده‌ها، بخش خصوصی، رهبران فروملی و شبکه‌های شهری، گروه‌های محروم و دیگر شریکان غیردولتی رایزنی‌های گسترده‌ای کرده‌ام. این اقدام مورد حمایت بنیاد سازمان ملل متحد و موسسه ایگاراپه، و شبکه‌ای از همکاران جهانی از همه مناطق از جمله مرکز حل و فصل‌سازنده اختلافات آفریقا (آفریقای جنوبی)، صدای جنوب (شبکه‌های متشکل از ۵۰ اتاق فکر از آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین) و مدرسه سیاست‌گذاری عمومی لی کوآن یو دانشگاه ملی سنگاپور قرار دارد. تمام تلاش‌ها انجام شد تا فرآیند بررسی فکری طیف گسترده‌ای از صداها را از همه مناطق دربرگیرد؛ از جمله از طریق ابتکار آزمایشی همفکری دیجیتالی تحت نظارت موسسه ایگاراپه که بیش از ۵۲۰ پیشنهاد را از بیش از یک هزار و ۷۵۰ شرکت‌کننده از سازمان‌های با اعضای چند میلیون نفری، در ۱۴۷ کشور و به شش زبان ارائه کرده است.

۶. این مجموعه غنی از دیدگاه‌ها و اطلاعات دریافتی، ایده‌های ارائه‌شده در گزارش دستور کار مشترک ما را تا اندازه‌ای زیاد تقویت کرد. لذا از همه کسانی که نقشی در این کار داشتند، بسیار سپاسگزارم.

۱. در بیانیه بزرگداشت هفتاد و پنجمین سالگرد سازمان ملل متحد (قطعنامه مجمع عمومی ۷۵/۱)، از طرف کشورهای عضو ماموریت یافتیم تا پیش از پایان هفتاد و پنجمین جلسه مجمع عمومی پیشنهادهایی را برای پیشبرد دستور کار مشترک ما و مقابله با چالش‌های کنونی و آینده ارائه کنیم. در واکنش به این موضوع، علاوه بر مشارکت کلی سازمان ملل متحد، فرآیند ارزیابی چهارگروه متشکل از طیف گسترده‌ای از ذینفعان، از جمله کشورهای عضو، رهبران فکری برجسته، جوانان و جامعه مدنی را شروع کردم. این فرآیند برای گرامیداشت یک‌سالگی ابتکار جهانی موسوم به گوش دادن شکل گرفت که در آن بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از ۱۹۳ کشور عضو در نظرسنجی مجازی شرکت کردند. موسسات افکارسنجی نیز نظرسنجی‌هایی را در ۷۰ کشور انجام دادند. این همفکری‌ها حمایت عمومی قابل توجهی را از همکاری‌های بین‌المللی و تمایل به چندجانبه‌گرایی شبکه‌ای‌تر، فراگیرتر و کارآمدتر در آینده نشان دادند.

۲. تعامل با کشورهای عضو با ارسال نامه‌ای به همه نمایندگان ناظران دائمی با ارائه فرآیند و دعوت از آنان برای به اشتراک‌گذاری نظرات خود در هشتم اکتبر ۲۰۲۰ آغاز شد. در ۱۵ دسامبر ۲۰۲۰، رئیس مجمع عمومی جلسه‌ای غیررسمی تشکیل داد که در آن برخی از ایده‌های اولیه را با اعضای جلسه در میان گذاشته و نظرات آنان را شنیدم. بنیاد سازمان ملل متحد به‌عنوان یکی از دست‌اندرکاران اصلی این ابتکار در ۲۰۲۱ مجموعه‌ای از گفتگوها را در ضیافت صبحانه با کشورهای عضو در خصوص ۱۲ موضوع بیانیه هفتاد و پنجمین سالگرد ترتیب داد. در هشتم ژوئیه ۲۰۲۱، دوباره در گفتگوی غیررسمی با مجمع عمومی شرکت کردم تا ایده‌های بیشتری را با مخاطبان در میان گذاشته و نقطه‌نظرات آنان را بشنوم.

۳. برای تقویت فرآیند بررسی فکری از گروهی از رهبران فکری از مناطق مختلف جغرافیایی و با ترکیبی برابر از زنان و مردان دعوت کردم تا ایده‌های خود را درباره یک یا چند مورد از ۱۲ موضوع بیانیه مطرح کنند. دعوت‌نامه‌های مشابهی را نیز برای چند گروه عالی‌رتبه از کارشناسان، متخصصان و رهبران سابق ارسال کردم. در پاسخ به این کار، تعداد زیادی مقاله، فیلم و سخنرانی با محتوا به دست ما رسید و از برخی رهبران فکری در گفتگوهای ضیافت صبحانه و جاهای دیگر، بدون واسطه مطالبی را شنیدیم.

